

Osnova Islama

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Abdul Wedud

Osnova Islama

koju svaki čovjek mora da zna
da bi bio musliman

DRUGO, PREPRAVLJENO IZDANJE

OSNOVA ISLAMA
koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Izdavač:
"Milletu-Ibrahim"

www.milletuibrahim.com
info@milletuibrahim.com

Autor:
'AbdulWedūd

Unos teksta:
'AbdulWedūd

Kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela bez odobrenja
autora je **dozvoljeno i preporučljivo**

OSNOVA ISLAMA
koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Neka su salawat i selam na Allahovog roba i Njegovog Poslanika, našeg vjerovjesnika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, a potom:

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

"A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu (u tewhid), koji dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam doista musliman!' " ¹

Rekao je Uzvišeni Allah:

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي

وَسُبِّحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

"Reci: 'Ovo je put moj, ja pozivam ka Allahu (u tewhid), imajući jasne dokaze; ja i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hvaljen Allah, a ja nisam od mušrika.' " ²

Rekao je Uzvišeni Allah:

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ

¹ sura el-Fussilet, 33. ajet

² sura Jusuf, 108. ajet

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ تَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

"Ti javno ispovijedaj ono što ti se naređuje i mušrika se kloni, Mi ćemo te osloboditi onih koji se rugaju, koji pored Allāha drugog boga uzimaju; a znaće oni!" ³

Rekao je Uzvišeni Allah:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا

بَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ

اللَّعِينُونَ ﴿١٥٩﴾

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili - njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju." ⁴

Citirani ajeti su me, Allahovom voljom i milošću, naveli da započnem ovo djelo u kojem ću, Allahovom dozvolom, a kroz dokaze iz Qur'ana, sunneta i konsenzusa islamskih učenjaka, da pojasnim šta je to *osnova islama bez koje čovjek ne biva muslimanom*.

³ sura el-Hidžr, 94.-96. ajet

⁴ sura el-Beqara, 159. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Molim Uzvišenog Allaha, Koji sudruga nema, da me učini iskrenim u ovom radu, da me pomogne i da ovo djelo bude sebeb ljudima da se vrate Njegovoj vjeri, tewhidu.

Rekao je Uzvišeni Allah:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

"O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete Istinu (tewhid) od neistine (širka) moći rastaviti, i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. - A Allahova dobrota je neizmjerljiva."

5

Ova knjiga je upućena svima. Znajući da su mnogi ljudi na području bivše Jugoslavije ogriježili u širku i novotarijama, slijepo slijedeći svoje pretke, "hodže" ili "da'ije", smatram potrebnim da kažem par riječi o imamu tewhida Muhammedu ibn 'AbdulWehhabu, rahimehullah.

Šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah, je rođen 1703., a preselio je 1792. godine. Poznat je po činjenici da je bio reformator izvornog islama, odnosno islama u kojeg je pozivao Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem. U vremenu neznanja je pozivao ljude u tewhid (znanje značenja 'La ilahe illAllah') i slijedenje sunneta (prakse) Allahovog Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem. Mnogi ljudi koji su se pripisivali islamu, a među kojima su bili i Turci, su mu se u tome

⁵ sura el-Enfal, 29. ajet

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

suprostavili i tako se suprostavili Allahu i Njegovom Poslaniku Muhammedu, sallallahu 'alejhi we sellem.

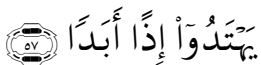
Nemajući dokaze iz Qur'ana i sunneta, kako bi pobili njegovu tvrdnju i dokaze (koji se temelje na Qur'anu i sunnetu), neprijatelji Muhammeda ibn 'AbdulWehhaba, rahimehullah, su izmišljali razne laži o njemu da bi odvratili narod od njegovog poziva u izvorni islam. Naravno, mnogi ljudi su povjerovali ovim lažima ne tražeći uopšte dokaz da li je to istina ili ne.

I dan-danas ove su laži ostale prenoseći se sa koljena na koljeno, na osnovu rekla-kazala, a nigdje nikog sa dokazom! Međutim, sljedbenici Qur'ana i sunneta imaju jasne dokaze da je ovaj čovjek nevin od onoga što mu se pripisuje. Svaki razuman čovjek će to uvidjeti kroz čitanje nekoliko od njegovih fetwi koje ću spomenuti u ovoj knjizi.

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ^ج وَتُجَادِلُ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ^ط وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا
أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ^ح إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ^ط وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

"Mi šaljemo poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju. A nevjernici se raspravljaju, služeći se neistinama, da bi time opovrgli Istinu, i rugaju se dokazima Mojim i Mojim opomenama. I ima li nepravednijeg od onoga koji, kad se dokazima Gospodara svoga opominje, za njih ne haje, i zaboravlja na posljedice onog što je učinio? Mi na srca njihova pokrivače stavljamo da Qur'an ne shvate, i gluhim ih činimo; i ako ih ti na pravi put pozoveš oni, kad su takvi, nikada neće pravim putem poći." ⁶

Rekao je Allahov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, a prenosi el-Bejheqi i drugi od Ibn 'Abbasa, radijallahu 'anhuma:

"Kada bi se ljudima davalo ono što traže (zbog tordnje i tužbe bez dokaza) - ljudi bi tražili živote i imetke ljudi. Zbog toga, onaj koji tuži dužan je donijeti dokaz, a ko poriče neka se zakune..."

Rekao je šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab svojim neprijateljima:

"Ja do sada tražim dokaz od svakog ko mi se suprotstavlja. Pa, kada mu se kaže: 'Argumentiraj, ili napiši, ili podsjeti' - okrene se od toga i nemoć mu postane očigledna. Ali se dan i noć trude da odvrćaju džahile od Allahovog puta i žele ga prikazati krivim. Allahu moj, osim ako ste uvjereni da je moj govor batil i novotarija, kao što su rekli drugi poput vas, a da je uvjerenje u Zahida, Šemsana, el-Matjevije i oslanjanje na njih - pravi put, a sve što mu se suprotstavlja novotarija i zabluda. To je onda druga

⁶ sura el-Kehf, 56. i 57. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

mes'ela.''

Kaže šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Lijepo li je ono što je rekao jedan od beduina, kada nam je došao i čuo nešto o islamu, pa je rekao: 'Svjedočim da smo mi nevjernici...' – tj. on i svi beduini – '...i svjedočim da je onaj bradonja među vama koji nas naziva muslimanima – kāfir (nevjernik).' Neka je salawāt na našeg prvaka Muhammeda (sallallahu 'alejhi we sellem).''⁷

Ovo je ono što ja želim, tj. da svaki čitalac pročita nešto o tewhidu (monoteizmu), sa dokazima iz Qur'ana, sunneta i iz konsenzusa, i da se nakon spoznaje pokaje i pokori Allahu, ne bi li mu Allah očistio srce. Osim, Allahu moj, ako se radi o ljudima za koje je Uzvišeni Allah rekao:

وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ أَلَيْكٍ
الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

"A onoga kome Allah želi da u fitnu padne - ti mu Allahovu naklonost ne možeš nikako osigurati. To su oni čija srca Allah ne želi da očisti; njih na ovom svijetu čeka poniženje, a na onom svijetu patnja golema."⁸

⁷ 'Ed-Durer...', 8/119

⁸ sura el-Ma'ide, 41. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Rekao je Uzvišeni Allah:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾ حَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٢﴾

"Onima koji neće da vjeruju doista je svejedno opominjao ih ti ili ih ne opominjao - oni neće vjerovati. Allah je zapečatio srca njihova i uši njihove, a pred očima njihovim je koprena; njih čeka patnja golema" ⁹

Rekao je Uzvišeni Allah:

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنَّ هُمْ إِلَّا كَاِلَّا نَعْمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٦٣﴾

"Misliš li ti da većina njih hoće da čuje ili da nastoji da shvati? Kao stoka su oni, čak su još dalje s puta pravog skrenuli" ¹⁰

Rekao je Uzvišeni Allah:

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ

⁹ sura el-Beqara, 6. i 7. ajet

¹⁰ sura el-Furqan, 44. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

ذِكْرُ اللَّهِ ذَلِكْ هُدَىٰ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ ۖ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُضَلِّ

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

"Allah objavljuje najljepši govor, Knjigu sličnu po smislu, čije se pouke ponavljaju, zbog koji podilazi jeza one koji se Gospodara svoga boje, a kada spomene ime Allahovo, kože njihove i srca njihova se smiruju. Ona je Allahov pravi put na koji On ukazuje onome kome On hoće; a onoga koga Allah ostavi u zabludi niko na pravi put neće moći uputiti." ¹¹

Rekao je Uzvišeni Allah:

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ ۚ فِي

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ

زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

"Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi? A nevjernicima se čini lijepim to što oni rade." ¹²

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

¹¹ sura ez-Zumer, 23. ajet

¹² sura el-En'am, 122. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ
وَحَدَّهُ رَوَّلُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

"Kad čitaš Qur'an između tebe i onih koji u onaj svijet ne vjeruju Mi zastor nevidljiv stavimo, a na srca njihova pokrivače da ga ne bi razumjeli, i gluhim ih učinimo. I kad ti spomeneš Gospodara svoga u Qur'anu, Njega jedinog (tewhid), oni se preplašeni daju u bijeg." ¹³

Onima koji se ne budu odazvali Allahu, tj. tewhidu, Allah će reći na Sudnjem Danu:

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحَدَّهُ رَكَعْتَهُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ
تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

"To vam je zato što niste vjerovali kad se pozivalo Allāhu Jedinom (tewhid), a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allāhu, Uzvišenom i Velikom." ¹⁴

Nakon ovog kratkog uvoda, idem sada sa Allahovom dozvolom da kažem nešto o temi.

¹³ sura el-Isra', 45. i 46. ajet

¹⁴ sura el-Mu'min, 12. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Uzvišeni Allah je naredio Svojim vjerovjesnicima da pozivaju u tewhid, tj. značenje šehadeta "'La ilahe illAllah'".

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

الطَّغُوتَ ﴿٣٦﴾

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allaha obožavajte, a taguta se klonite!' " ¹⁵

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ

الْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٤٧﴾

"Za one koji izbjegavaju da se tagutima klanjaju i koji se Allahu obraćaju - njima su namijenjene radosne vijesti, zato obraduj robove Moje" ¹⁶

Rekao je Uzvišeni Allah:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ

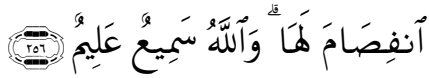
بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا

¹⁵ sura en-Nahl, 36. ajet

¹⁶ sura ez-Zumer, 17. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

"U vjeri nema prisiljavanja - Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u taguta, a vjeruje u Allaha - drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna." ¹⁷

U ovom ajetu se nalazi značenje šehadeta '*La ilahe illAllah*', tj. tewhida. Prenosi imam Muslim u svome "Sahihu" da je "najčvršća veza" - šehadet '*La ilahe illAllah*'. Dakle, vidimo da je Allah tewhid ('*La ilahe illAllah*') uslovio (ruknom učinio) NEGACIJOM ('*LA ILAHE*'), i da ta negacija nije ništa drugo do "kufr u taguta", tj. NEVJEROVANJE U TAGUTA, kao što se jasno vidi iz ajeta. Drugi uslov odnosno rukn tewhida jeste POTVRDA ('*ILLALLAH*') i ta potvrda nije ništa drugo osim VJEROVANJE U ALLAHA, kao što se takođe jasno vidi u ovom ajetu.

Ovo mora da zna i ostvari svaki čovjek kojeg je Allah stvorio da mu 'ibadet čini, a taj 'ibadet se ogleda upravo u nepridruživanju nikoga i ničega Allahu, odnosno odricanju od svih lažnih božanstava koje je Allah u Svoj Knjizi nazvao tagutima. Neznalica o tewhidu nema opravdanja, pa makar namaz obavljao, zekat davao i druge vrste 'ibadeta radio i njegovo izgovaranje šehadeta bez ZNANJA o njegovom značenju mu neće nista koristiti. Evo nekoliko dokaza o tome:

¹⁷ sura el-Beqare, 256. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Uzvišeni Allah je rekao:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

"Zato, ZNAJ la ilahe illAllah" ¹⁸

Uzvišeni Allah je rekao:

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۗ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ

وَلِيَذَّكَّرُوا أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ

"Ovo (Qur'an) je obznana ljudima (čovječanstvu) i da njome budu opomenuti i da ZNAJU da je samo On jedan Bog, i da razumom obdareni prime pouku!" ¹⁹

O ovom ajetu kaže šejh Ebu Batin, rahimehullah, da Allah nije rekao: "...da KAŽU da je samo On jedan Bog...", nego je Allah rekao: "...da ZNAJU da je samo On jedan Bog...".

U ovom kratkom komentaru šejha Ebu Batina, Allah mu se smilovao, jasno se vidi da puko izgovaranje šehadeta, bez znanja o njegovom značenju, neće koristiti ni jednom čovjeku kojeg je Allah stvorio.

'Uthman, Allah bio zadovoljan njime, je prenio da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao:
"Ko umre ZNAJUĆI la ilahe illAllah - ući će u Džennet." ²⁰

¹⁸ sura Muhammed, 19. ajet

¹⁹ sura Ibrahim, 52. ajet

²⁰ hadith bilježi imam Muslim

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Mimo navedenih dokaza iz Qur'ana i sunneta, još ću reći da postoji konsenzus islamskih učenjaka da onaj ko izgovara šehadet neće biti musliman sve dok ne sazna značenje šehadeta.

Šejh 'AbdurRahman ibn Hasan, rahimehullah, prilikom pojašnjavanja značenja *'La ilahe illAllah'* i njenih uslova, kaže:

"La ilahe illAllah su riječi islama i islam nijednog čovjeka neće biti ispravan bez poznavanja cilja zbog kojeg su naređene ove riječi, onoga na što one upućuju i neće biti ispravan bez njihovog prihvatanja i postupanja po njima. To su riječi iskrenosti koje su suprotne širku. I to su riječi bogobožnosti koje čuvaju onoga ko ih izgovori od pripisivanja širka Allahu. Tako da one neće koristiti onome koji ih izgovori osim uz sljedećih sedam uslova:

ZNANJE o značenju tih riječi, NEGIRANJEM (la ilahe) i POTVRDOM (illAllah),

Ubjedjenje, a ono je potpuno znanje o njima, koje je suprotno svakoj sumnji,

Iskrenost, koja je suprotna širku,

Istinoljubivost, koja suzbija licemjerstvo,

Ljubav prema ovim riječima i prema onome na što one upućuju i radovanje tome,

Prihvatanje, suprotno odbacivanju. Ponekad ih izgovori onaj ko ih poznaje, ali ih iz pristrasnosti i oholosti ne prihvati od onoga koji poziva njima, kao što se mnogima dešava,

Pokoravanje njenim pravima, tj. iskreno činjenje obaveznih djela tražeći njima samo Allahovo zadovoljstvo."

Ishaq ibn 'AbdurRahman ibn Hasan, da im se Allah smiluje, kaže:

"Muhammed bin 'AbdulWehab, rahimehullah, je rekao: 'Puko izgovaranje šehadeta bez znanja o onome što je čovjek rekao, niti

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

djelovanja po onome što (taj šehadet) nalaže, ne čine mukelefa (obaveznika), nego je to dokaz protiv čovjeka, za razliku od mišljenja onoga ko tordi da je iman samo puka potvrda'." ²¹

Ovo bi trebalo da bude sasvim dovoljno što se tiče spoznaje vrijednosti tewhida i sada ću, sa Allahovom dozvolom i pomoći, da pojasnim šta je to osnova islama koju svaki čovjek mora da zna, da bi bio musliman.

Rekao je šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

"Osnovu (temelj) dini islāma i njegov stub čine dvoje stvari:

Prova: naredba 'ibādeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwālāh) na toj osnovi i tekfir onoga ko ga ostavi.

Druga: upozorenje na širk u 'ibādetu Allāhu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo/suprotstavljanje (al-mu'ādāh) zbog toga i tekfir onoga koji ga uradi:

Onih koji se suprotstavljaju tome ima nekoliko vrsta. Najžešćeg prestupa (suprotstavljanja) su:

Oni koji se suprotstavljaju u svemu,

A ima i onih koji čine 'ibadet jedino Allāhu, ali nisu porekli širk, niti se suprotstavljaju ('adawe) njegovim počiniocima,

U njih spadaju i oni koji im se suprotstavljaju, ali ih nisu protekfirili,

Od njih su i oni koji niti vole tewhid, niti ga mrze,

Ima i onih koji su ih protekfirili (muwehhide) i tvrde da je on (tewhid) vrijeđanje dobrih ljudi,

Od njih su i oni koji niti mrze širk, niti ga vole,

Od njih su i oni koji nisu spoznali širk i nisu ga porekli,

U njih spadaju i oni koji nisu spoznali tewhid i nisu ga

²¹ *"Ed-Durerus-Senijje", 1 / 522-523*

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

porekli,

U njih spadaju – i oni su od svih vrsta najopasniji – oni koji praktikiraju tewhid, ali ne znaju njegovu vrijednost i ne mrze one koji su ga ostavili, niti ih tekfire,

Od njih su oni koji su ostavili širk i zamrzili ga, ali nisu dokučili njegovu suštinu (opasnost), niti se suprotstavljaju njegovim počiniocima, niti ih tekfire.¹¹

Ovim se završava risala (poslanica) šejha Muhammeda, rahimehullah.

U ovoj risali šejha Muhammeda, Allah mu se smilovao, se nalazi **osnova islama** bez koje čovjek ne biva muslimanom. Šejh Muhammed, rahimehullah, je rekao ovo na osnovu mnogobrojnih dokaza iz Qur'ana, sunneta i konsenzusa muslimana. Sada ću sa Allahovom dozvolom, pomoći i milosti, da pojasnim ovu risalu sa dokazima Qur'ana, sunneta i konsenzusa.

Dakle, prva stvar koja čini osnovu islama jeste: **naredba 'ibadeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (*al-muwalah*) na toj osnovi i tekfīr onoga ko ga ostavi.**

Ovdje ću se zadržati na njegovim, rahimehullah riječima: **naredba 'ibadeta Allahu Jedinom, Koji nema sudruga...**

Mnogobrojni su dokazi o naredbi 'ibadeta Allahu Jedinom, a ja ću se zadovoljiti da vam citiram dva ajeta iz Allahove Knjige.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

الطَّغُوتَ ﴿٦٦﴾

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allaha obožavajte, a taguta se klonite!' " ²²

Rekao je Uzvišeni Allah:

قُلْ يَتَاهِلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا

نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا

أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا

مُسْلِمُونَ ﴿٦٧﴾

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani!' " ²³

Iz ovoga se jasno vidi da je Milostivi Allah naredio Svojim poslanicima da pozivaju u "*La ilahe illAllah*",

²² sura en-Nahl, 36. ajet

²³ sura Ali 'Imran, 64. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

odnosno tewhid. A što se tiče Allahovog Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, bilo mu je naređeno da poziva u tewhid, kako Arape koji su se pripisivali vjeri Ibrahima, 'alejhis-selam, tako i Židove, kršćane i ostale mnogobošce.

U čemu se ogleda 'ibadet Allahu Jedinom, Koji nema sudruga? Ili, drukčije rečeno, u čemu se ogleda tewhid (značenje "La ilahe illAllah")?

Odgovor na ovo pitanje se nalazi u Allahovoj Knjizi.

Rekao je Uzvišeni Allah:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
أَنْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"U vjeri nema prisiljavanja - Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u taguta, a vjeruje u Allaha - drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna." ²⁴

Dakle, šehadet "La ilahe illAllah" se sastoji od NEGACIJE (*La ilahe...*) i POTVRDE (...*illAllah*). Negacija je odricanje, srcem, jezikom i djelom, od svih lažnih božanstava, koja je Allah nazvao u Svojoj Knjizi "taguti". Što se tiče potvrde, ona je, nakon odricanja od taguta,

²⁴ sura el-Beqare, 256. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

usmjeravanje 'ibadeta (obožavanja) takođe srcem, jezikom i djelom, Allahu Jedinom, Koji nema sudruga. To je ono na što upućuje šehadet "*La ilahe illAllah*" ili "*niko nema pravo da mu se upućuje 'ibadet, mimo Allaha*", pa nas ovaj ajet, Allahovom milošću, upućuje na razumjevanje šehadeta (tewhida). Značenje Njegovih (Allahovih) riječi: "**...drži se za najčvršću vezu**", je "**LA ILAHE ILLALLAH**". Prenosi imam Muslim u svome "*Sahihu*" da je najčvršća veza – šehadet "*La ilahe illAllah*". Dakle, Njegove riječi: "**Onaj ko ne vjeruje u taguta...**", su riječi negacije, odricanja od svih lažnih božanstava ("*La ilahe...*" = nema boga...), a Njegove riječi: "**...a vjeruje u Allaha**" su riječi potvrde, prihvatanja samo Allaha za boga ("*...illAllah*" = ...mimo Allaha). Zaključujemo da se samo čovjek koji ne vjeruje u taguta (učini kufr u taguta) i vjeruje u Allaha – drži za "*La ilahe illAllah*" (najčvršću vezu) i da samo takav pojedinac biva muslimanom, a da onaj koji ovo nezna ili ne sprovede – nije musliman, pa makar obavljao namaz, davao zekat i radio druge 'ibadete Allahu.

Nakon spoznaje uslova (ruknova) tewhida, koji su: kufr u taguta (ne vjerovanje u taguta) i iman u Allaha (vjerovanje u Allaha), treba čovjek prije svega ostalog da zna ko su taguti (lažna božanstva), kako bi se mogao odreći od njih ili zanevjerovati u njih. Danas ćete naći mnoge ljude koji klanjaju ili tvrde za sebe da su muslimani, ali ne znaju šta je to tagut. Kada ne znaju šta je tagut, pa kako da onda zanevjeruju u njega? Kako da ostvare prvi uslov tewhida, koji je "odricanje od taguta"? Kako da budu muslimani, a nemaju prvi uslov (rukna) tewhida? Neće im ništa koristiti to što kažu: "Mi vjerujemo u Allaha", jer je Allah negirao islam onima koji tvrde da vjeruju u Njega, a nisu se odrekli i zanevjerovali u taguta. To se jasno vidi u ovom ajetu gdje

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Allah prvo spominje negaciju (kufr u taguta), a tek zatim potvrdu (iman u Allaha). Dakle, potvrda bez negacije ništa ne vrijedi.

Šta je to tagut?

Šerijatsko značenje pojma tagut jeste sve ono što se obožava mimo Allaha ili svaki čovjek koji pređe granicu i uzme sebi nešto od prava koja pripadaju samo Allahu. Primjer: Svima je poznato da je Allah Jedinu Stvoritelj i da stvaranje pripada samo Njemu Uzvišenom. Kada bi došao neki čovjek i rekao: "Ja sam stvoritelj Nebesa i Zemlje", nema sumnje da bi takav prešao granicu i uzeo sebi pravo koje pripada samo Allahu. Takav bi čovjek postao lažno božanstvo, tagut, u kojeg bi nam bila obaveza ZANEVJEROVATI, kako bi ostvarili prvi uslov (rukn) tewhida.

Isto tako, rekao je Uzvišeni Allah u suri Jusuf, 40. ajet:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ

"...Sud pripada jedino Allahu...".

Rekao je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem: "*Allah je Sudija i Sud pripada Njemu*". Dakle, svaki čovjek koji pređe granicu i uzme sebi ovo pravo suda, koje pripada samo Allahu, radilo se o učestvovanju u propisivanju zakona suprotnim Allahovom ili suđenju zakonom mimo Allahovog zakona - također postaje tagut, bez ikakve sumnje. Isti je slučaj sa bilo kojim drugim pravom koje pripada Allahu Jedinom, Koji nema sudruga. To bi bilo sve što se tiče šerijatske definicije pojma

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

tagut.

Šta su rekli učenjaci o tagutu?

Nakon nekoliko izreka ashaba, selefa i učenjaka tewhida, neka im se Uzvišeni Allah svima smiluje, dolazimo do zaključka da :

*"...ime tagut obuhvata sve što se obožava mimo Allāha, svakog glavešinu u zabludi, koji poziva u neistinu i uljepšava je. Obuhvata takođe svakog onoga koga su ljudi postavili da im sudi džahilijjskim zakonima, suprotnim sudu Allaha i Njegovog Poslanika. Obuhvata također vračara, sahira, govornike u ime kipova s ciljem obožavanja mrtvih i drugih, obzirom na priče i laži koje izmišljaju da bi odvodili neznalice u zabludu, koje sugeriraju da zakopani (mrtvi) i sl. ispunjava potrebu onoga koji mu se obraća i da je on uradio to i to, što je ili laž ili je od šejtanovog djela, da bi ljudima sugerirali da mrtvi i sl. udovoljava potrebi onoga koji mu se obratio, pa da ih uvede u veliki širk i ono što ga prati. A osnova svih ovih vrsta, i najveći od njih, je šejtan. On je najveći tagut. Uzvišeni Allāh najbolje zna. Neka je salawāt i selām na Muhammeda, njegovu porodicu i njegove ashabe."*²⁵

Kaže šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

*"Znaj, Uzvišeni Allah ti se smilovao, da je prvo što je Allāh čovjeku fardom učinio (naredio) – kufr u taguta i iman u Allaha. Dokaz tome su Njegove riječi, Uzvišen neka je: **'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Samo Allāhu 'ibadet činite i klonite se tāgūta.'** (en-Nahl, 36.) Što se tiče svojstva (kakvoće)*

²⁵ "Fetwe 'uleme Nedžda", 1/325, "Medžmu'atut-Tewhid", 498.-500. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

*kufra u taguta; (pa) da si uojeren u neispravnost 'ibadeta nekom ili nečem, mimo Allaha, da ga ostaviš, da ga mrziš, da protekfiriš (kažes za njega da je nevjernik) one koji to rade i da im se suprotstaviš (neprijateljstvo). Vjerovati u Allaha znači da si uojeren ('aqida) da je Allah el-ilah el-ma'bud (Bog koji zaslužuje 'ibadet), jedino, mimo svih ostalih pored Njega, i da sve vrste 'ibadeta čisto i bistro (ihlas) usmjeriš samo Allāhu, da ih negiraš svakom obožavanom mimo Njega, da voliš sljedbenike ihlase (tewhida) i da prijateljuješ (el-wela') sa njima, i da mrziš sljedbenike širka (mnogoboštva) i da im se suprotstavljáš. Ovo je millet Ibrahimā, kojeg odbija samo nerazumni, i to je onaj uzor o kojem nas je Allah obavijestio u Svojim riječima: **'Vi imate divan uzor u Ibrahimu i onima koji su s njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi se odričemo vas i svega čemu činite 'ibadet mimo Allaha. Nevjernici smo u vas i između vas i nas će očigledno biti neprijateljstvo i mržnja zauvijek, sve dok ne povjerujete jedino u Allaha.'** ' (el-Mumtehane, 4.) A tagut je opšti pojam. Pa, sve čemu se usmjerava 'ibadet mimo Allāha, a zadovoljno/an je da mu se 'ibadet čini, bilo da se radi o obožavanom (ma'bud), ili slijeđenom (metbu'u) ili onome kome ili čemu se pokorava (u širku ili na način koji ruši osnovu islama, a ne u grijehu, kako torde neki ekstremisti) u nepokornosti Allahu i Njegovom Poslaniku – je tagut. Tagūta ima puno, a glavnih pet su:*

*Prvi: Šejtan, pozivač u 'ibadet nekom drugom mimo Uzvišenog Allaha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: **'Zar vam nisam naredio, o sinovi Ademovi: 'Nemojte usmjeravati 'ibadet šejtanu? On vam je uistinu otvoreni neprijatelj.'** ' (Ja-Sin, 60.)*

*Drugi: Nepravедni sudija (hakim), koji mijenja propise Uzvišenog Allaha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: **'Zar nisi vidio one koji tvrde da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak***

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

hoće da se sude (parniče) pred tågūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtān želi da ih odvede u daleku zabludu.' (*en-Nisa*, 60.)

Treći: *Onaj koji sudi nečim što Allah nije objavio. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: 'I ko ne bude sudio onim što je Allah objavio, pa takvi, oni su pravi nevjernici.'* (*el-Ma'ide*, 44.)

Četvrti: *Onaj koji tvrdi da zna skriveno (el-gajb), mimo Allaha. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: 'Znalac skrivenog, pa ne otkriva Svoj gajb nikome, osim onome koga izabere od (za) poslanika...'* (*el-Džinn*, 26. i 27.)

Peti: *Onaj kome se čini 'ibadet mimo Allaha i time je zadovoljan. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: 'Ko od njih bude rekao: 'Ja sam bog (meni se čini 'ibadet) mimo Njega', takvog ćemo kazniti džehennemom. Tako mi kažnjavamo nepravedne.'* (*el-Enbija*, 29.)

Znaj da čovjek ne postaje mu'minom (muslimanom), osim kufrom u taguta. Dokaz tome su riječi Uzvišenog: 'Pa, ko zanevjeruje u taguta i vjeruje u Allaha – takav se prihvatio za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allah je Svečujući i Sveznajući.' (*el-Beqare*, 256.) *Istina (rušd) je din Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, a zabluda (el-gajj) je din Ebu Džehla. A najčvršća veza (spona) je šehadet 'LA ILAHE ILLALLAH' i on se sastoji od negacije i potorde. Negira sve vrste 'ibadeta svakom mimo Allaha Uzvišenog i potvrđuje sve vrste 'ibadeta jedino Allahu, bez pridruživanja Njemu (Koji nema sudruga).'*²⁶

SubhanAllah, koliko samo hajra ima u ovoj fetwi...

²⁶ *'Medžma'atut-Tewhid'*, 329 i 330. str. i *'Ed-Durerus-Senijje'*, 1/161.-163.

O S N O V A I S L A M A **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Još ću citirati šta je o tagutu rekao šejh Ebu Merjem 'AbdurRahman al-Muhallaf, Allah ga sačuvao:

"Tagut (množina: tawagit): idol, lažno božanstvo, svaki onaj ko prihvati da mu se čini 'ibadet mimo Allaha, svaki onaj ko poziva u neovjerstvo (kufr) ili u širk, svaki onaj koji sebi uzme neko pravo koje pripada isključivo, samo Allahu. Među njima su: šejtan, idoli, vračari (oni koji tvrde da znaju skriveno, šta će biti, itd...), vješci, ljudski zakoni koji su suprotni Allahovom zakonu, oni koji propisuju zakone suprotne Allahovom zakonu, sudnice koje se osvrću ljudskim zakonima, sudije koji se osvrću ljudskim zakonima, parlamenti, parlamentarci, političke stranke i sve ono što je u suprotnosti Allahovom zakonu."

Sada ću, sa Allahovom dozvolom, da se osvrnem posebno na taguta suda, tj., drugog i trećeg glavešinu taguta, koje je naveo šejh Muhammed, rahimehullah. Iako bi već navedeni dokazi trebali biti dovoljni, smatram potrebnim da se posebno osvrnem na ove tagute iz razloga što mnogi ljudi, imajući ove dokaze i znajući ih, ipak filozofiraju ili slijepo slijede tzv. "šejhove", iako postoji konsenzus o ovim tagutima, a prije svega ih je Allah i Njegov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem nazvao tagutima. Molim Uzvišenog Allaha, Onog koji upućuje na pravi put onoga koga On hoće i Onog koji u zabludi, pravedno, ostavlja onoga koga On hoće, da sljedeći citati budu sebeb upute na pravi put svim iskrenim koji traže Haqq (Istinu) i da poveća ubjeđenje svima onima koji imaju neke šubhe (sumnje) po ovom pitanju. *Amin.*

Evo nekoliko citata od najboljih i najpriznatijih šejhova ovog ummeta, na osnovu dokaza iz Qur'ana, sunneta i konsenzusa, što znači da je onaj ko tvrdi suprotno od zalutalih. Da Allah sačuva. *Amin.*

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Počecu jednom fetwom u kojoj se ukazuje na jednu od obaveza vladara.

Šejh 'AbdurRahman bin Hasan, rahimehullah, savjetujući jednog od vladara države u njegovom vremenu, objašnjava mu obaveze namjesnika, pa kaže:

"Također je obaveza vladaru da se u ime Allaha pozabavi onime od kojeg se prenosi vrijeđanje i skrnavljenje bilo čega od dina Allaha i Njegovog Poslanika ili ubacivanje šubhi (sumnja) muslimanima u njihovoj 'aqidi (vjerovanju) i njihovom dinu, poput onih koji zabranjuju tekfir mušrika i koji ih (mušrike) uvode u najbolji ummet koji je izveden za ljude, zbog toga što se oni pozivaju na islam i izgovaraju dva šhadeta. Šteta koju prouzrokuje ova kategorija, posebno u pogledu neukih, je ogromna i za bojati se je fitne zbog nje." "A većina ljudi ne zna dokaze kojima će odagnati šubhe onih koji ih šire i zabludu zabludjelih. Naprotiv, naći ćeš ih, utječem se Allahu, puštenih uzda prema svakom ko ih povuče ili zovne. Kao što je o njima rekao vođa pravovjernih 'Ali ibn Ebi Talib: 'Nisu se okoristili svjetlom znanja, niti su pribjegli sigurnom skloništu. Najsličnija im je puštena stoka.' A ako bude olakšana – inša'Allah – briga i ostvarenje ovog velikog temelja, nakon toga ²⁷ će razmotriti stanje ljudi u pogledu pet naređenih namaza, jer oni spadaju u najpotvrdjenije fardove i wadžibe."²⁸

SubhanAllah, a današnji vladari ne samo da su zamjenili Allahov zakon ljudskim zakonima i da sude po njima, nego se još bore protiv muslimana koji sprovode osnovu islama i koji ih tekfire (proglašavaju nevjernicima)

²⁷ Tj. nakon rješenja pitanja tekfira mušrika, jer ono ulazi u osnovu islama i bez njega namaz neće biti ni primljen.

²⁸ "Ed-Durerus-Senijje", 14/68.

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

sa pravom, zato što ih je prije svega Allah protekfirio! Pogledajte sada ove citate koji osuđuju takve vladare sa dokazima, prije svega, iz Allahove Knjige.

Šejhul-islam Ibn Tejmije, rahimehullah, kaže u *'Medžmu'ul-Fetawa'*, 35/365:

'Ko promijeni zakon vjerovjesnika i uvede novi zakon – njegov zakon je neispravan i nije ga dozvoljeno slijediti, kao što je Uzvišeni rekao: 'Zar oni imaju božanstva, koja im od vjere propisuju ono što Allāh nije dozvolio?' Zbog toga su Židovi i kršćani postali nevjernicima, jer se pridržavaju izmijenjenog i derogiranog zakona.'

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah:

*'Rekao je Uzvišeni: 'Zar oni imaju 'šureka' ' (božanstva), koja im od vjere propisuju ono što Allāh nije dozvolio?' (eš-Šura, 21.). Pa ko nešto, čime se približava Allāhu, učini mendubom ili ga svojom RIJEČJU ili DJELOM učini obaveznim, a da to Allah nije propisao – propisao je od vjere ono što Allah nije dozvolio. A onaj koji ga u tome slijedi – uzeo ga je za 'šerika' (druga, ortaka) Allahu, koji mu je propisao od vjere ono što Allah nije dozvolio.'*²⁹

Ibn Tejmije, rahimehullah, kaže:

'Neminovno je poznato u vjeri muslimana, a i po saglasnosti svih muslimana da je svako ko dozvoli slijeđenje nekog drugog dina mimo islama ili slijeđenje nekog drugog šeri'ata (zakona) mimo šeri'ata Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem – kafir. Njegov kufr je kao kufr onih koji vjeruju u jedan dio Knjige, a nevjernici su u drugi. Kao što je rekao Uzvišeni: 'Oni koji nevjeruju u Allaha i Njegove Poslanike, i žele da razdvoje između

²⁹ *'Iqtida'us-Siratil-Musteqim'*, 267. str.

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Allaha i Njegovih poslanika, i govore: 'Vjerujemo u neke, a u neke ne vjerujemo' i žele da uzmu put između toga; takvi, oni su pravi nevjernici, a Mi smo nevjernicima pripremili ponižavajuću kaznu.'¹¹

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah, u "*Medžmu'ul-Fetawa*", 35/200:

"Kao kada bi se reklo: 'Primjerci ovoga Tewrata su izmjenjeni, nije dozvoljeno da se radi po onome što je u njima. A onaj koji danas radi³⁰ po njegovim izmjenjenim i derogiranim zakonima je kafir. Ovaj govor i slično je istina, nema nikakve smetnje za onoga koji ga kaže. Allah najbolje zna.'"

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah, u "*Medžmu'ul-Fetawa*", 11/262:

"Šeri'at spušten od Allaha, Uzvišenog, je Knjiga i sunnet s kojim je Allah poslao Njegovog Poslanika; nikom od stvorenja nije dozvoljeno da izađe iz ovoga šeri'ata. I neće izaći iz njega, osim kafir."

Kada šejh spominje "izlazak iz šeri'ata", to znači: makar se radilo o jednom propisu, tj. neprihvatanje istog za zakon i nepridržavanje istog na način koji izvodi iz vjere. Šta onda mislite o onome koji propisuje zakone suprotne Allāhovim i njih se pridržava?

Nakon ovih citata šejha Ibn Tejmije, rahimehullah, evo još nekoliko citata drugih šejhova, Allah im se

³⁰ Ovdje je propis tekfira vezao za samo djelo suđenja, bez obzira na 'aqidu i djela srca i govor jezika. I ovo je primjer širka suđenja derogiranim zakonom na način koji neminovno za sobom povlači gubitak imena islama, obzirom da se radi o suđenju neislamskim zakonom, u osnovi

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

smilovao.

Ibn Kethir, rahimehullah, je rekao:

*"... i kao ono čime sude Tatari od kraljevskih regulativa (sijasat) uzetih od njihovog kralja Džingis Kana, koji im je postavio (sastavio) Jasiq. Radi se o knjizi u kojoj su sakupljeni propisi (zakoni) koje je on uzeo iz različitih zakonodavstava: judeizma, kršćanstva, islamske vjere i drugih, a u njemu ima i velikih broj propisa koje je on uzeo iz svog razmišljanja i strasti, pa je to u njegovom narodu postalo slijeđenim zakonom, kojem daju prednost (srcem, jezikom ili djelom) nad sudom Allahovom knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem. Ko god to uradi – on je kafir protiv koga se je obaveza boriti sve dok se ne vrati sudu Allaha i Njegovog Poslanika, tako da mimo njega ne uzima ništa drugo za sudiju, ni u malom ni u velikom."*³¹

Šejh eš-Šenqiti, rahimehullah, kaže:

*"Širk Allahu u Njegovom sudu i širk Njemu u 'ibadetu Njemu; oboje su istog značenja, među njima apsolutno nikakve razlike nema. Tako je onaj koji slijedi neko uređenje (nizam), mimo Allāhovog nizama i zakon(odavstvo) mimo Allahovog zakon(odavstva) – poput onoga koji čini 'ibadet kipovima i sedždu idolima. Među njima nema nikakve razlike u bilo kojem pogledu. I obojica su mušrici u Allaha."*³²

Ibnul-Qajjim, rahimehullāh, preselio 751 g. h., kaže:

"U Qur'anu je došlo, a postoji i vjerodostojan konsenzus, da je dini islam derogirao svaki din (vjeru) prije njega i da je onaj koji se pridržava onoga s čime je došao Tewrat i Indžil, a ne slijedi Qur'an – kafir. Allah je anulirao svaki zakon koji je bio u Tewratu

³¹ "Tefsir...", 2/67

³² "Adwa'ul-Bejan", 7/162 i "Nawaqidul-Iman", 297. str.

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

*i Indžilu i drugim vjerama, i džinnima i ljudima obaveznim učinio propise islama. Tako nema harama osim onoga kojeg je islam oharamio, niti farda (obaveze) osim onoga na kojeg islam obavezuje.*³³

Imam Ibn Hazm el-Endelusi, rahimehullah, preselio 456. g. h., je na više mjesta u svojoj knjizi *'El-Ihkam fi Usulil-Ahkam'* govorio o onome koji dozvoli suđenje derogiranim zakonima, poput suda Tewrata i Indžila i o tome da je to kufr (nevjerstvo), kao što je govorio o onome koji propiše nešto što Allah nije dozvolio ili anulira nešto što je Allah propisao, te da je i to kufr. Ovaj njegov govor se u potpunosti poklapa sa našom današnjicom sa aspekta propisivanja zakona suprotnim šeri'atskim, obavezivanja suđenja njima i parničenja pred njima, uz to da ti zakoni obuhvataju u sebi anuliranje onoga što je Allah propisao. Pa kaže:

*'Ako bi vjerovao da neko poslije smrti Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi we sellem, ima pravo da zabrani nešto što je bilo halal do momenta njegove smrti ili da ohalali nešto što je bilo haram do momenta njegove smrti, 'alejhis-selam, ili da wadžibom (obaveznim) učini neki hadd (kaznu) koji nije bio wadžib do momenta njegove smrti, 'alejhis-selam, ili da propiše zakon (šeri'at) koji nije bio za vrijeme njegovog života, 'alejhis-selam – onda je takav kafir, mušrik, njegova krv i imetak su halal i njegov sud je sud murtedda (otpadnik od islama), bez ikakve razlike.'*³⁴

Dalje kaže u istoj knjizi, 2/144-145:

'Što se tiče onoga koji misli da neko poslije smrti Allhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, može derogirati hadīth

³³ *'Ahkamu Ehlidh-Dhimme'*, 1/259

³⁴ *'El-Ihkam...'*, 1/73

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Vjerovjesnika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, i inovirati neki zakon kojeg nije bilo za vrijeme njegovog života, *'alejhis-selam* – takav je zanevjerovao i uradio širk, halal mu je krv i imetak i pridružuje se idolopoklonicima zbog svog poricanja riječi Allaha, Uzvišenog: **'Danas Sam vam upotpunio vašu vjeru, i usavršio Svoju blagodat prema vama, i zadovoljan Sam da vam islām bude vjera.'** Rekao je Uzvišeni: **'Ko bude želio neku drugu vjeru mimo islāma, neće mu biti primljena, a na āhiretu će biti od izgubljenih.'** Pa ko god bude tvrdio da se nešto što je u njegovom vremenu, *'alejhis-selam*, imalo određeni propis, promijenilo nakon njegove smrti – taj želi time drugi dīn (vjeru) mimo islāma. Jer ti *'ibadeti*, i propisi, i zabranjenje stvari, i dozvoljene stvari, i naređene stvari koje su bile u njegovom vremenu, *'alejhis-selam* – su islam sa kojim je Allah nama zadovoljan, i nisu neke druge stvari mimo njih islam. Pa ko god ostavi nešto od njih – ostavio je islam, a ko inovira druge mimo njih – inovirao je nešto mimo islama. I nimalo sumnje nema u nešto o čemu nas je Allāh obavijestio da ga je upotpunio. A svaki hadith i ajet koji su došli nakon objave ovoga ājeta su ustoari samo tefsir onoga što je prije objavljeno, pojašnjenje njegove uopštenosti i potvrda prijašnje stvari. Podrška je u pomaganju sa Allahom Uzvišenim.'

Kaže u istoj knjizi, 5/173:

''Ko presudi sudom Indžila u stvari za koje nema dokazni tekst iz objave u šeri'atu islama je – kafir, mušrik koji je izašao iz islama.''

Rekao je u 6/31:

''Također, nema razlike između dozvoljenosti propisivanja nekog suda, poput obaveznosti ili dozvoljenosti, na osnovu ličnog mišljenja, bez da je Uzvišeni ukazao na njega ili Njegov Poslanik, *'alejhis-selam*, i anuliranja nekog propisa kojeg je Allah propisao na jeziku Svoga Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, na osnovu

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

ličnog mišljenja. Onaj koji pravi razliku između ove dvoje stvari – sudi neistinom i laže, i svaka od njih je kufr, bez imalo nejasnoće.¹¹

Kaže u 6/110:

*"...jer inoviranje propisa (sudova) mora biti na jedan od četiri načina: ili da obori obavezujući fard, poput anuliranja nekih namaza, ili nečega od posta, ili nečega od zekata, ili nečega od hadždža, ili djela hadda za zinaluk, ili hadda za potvoru, ili da sve to anulira. Ili da doda na nešto od njih, ili da inovira novi fard, ili da ohalali zabranjeno, poput ohalaljivanja svinjskog mesa, vina i strovine, ili da oharami dozvoljeno, poput dozvole mesa ovna i sl. O kojem god načinu da se radi – njegov zagovornik je kâfir mušrik, pridružuje se Židovima i kršćanima. I fard je svakog muslimana da ubije onoga koji dozvoli nešto od ovoga, bez traženja pokajanja (istitabeh) (kada ima darul-islam) niti primanja tewbe, ako bi se pokajao, te uzimanje njegovog imetka za državnu kasu muslimana (bejtul-mal), jer je izmijenio svoj din, a 'alejhis-selam je rekao: **"Ko god promjeni svoj din – ubijte ga."** Utječemo se Allāhu od srdžbe radi neistine koja bi nas dovela do ovih uništavajućih stvari."*

Ovaj govor Ibn Hazma i ostalih navedenih šejhova, da im se Allaha smiluje, se u potpunosti poklapa sa našom današnjicom. Naime, laički zakoni sadrže u sebi sve što je spomenuo, od anuliranja hadda (kazne) za blud, potvoru i ostalih haddova, kao što su dozvolili vino, kamatu, blud, kocku i zabranili džihad na Allahovom putu, te mnoge druge stvari koje su poznate. I u kufr taguta sudstva ne sumnja drugi, osim kafir.

Stoga, sve što se kosi sa Allahovim Sudom, morate da to bacite, jer *SUD PRIPADA ALLAHU!* Navedeni citati su

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

konsenzus učenjaka koji proizilazi iz dokaza Qur'ana i sunneta i sa ovim se ne slaže samo kafir. Neki zabludjeli, molim Allaha da uputi one među njima koji iskreno traže pravi put, koji kažu za sebe da su "selefije", kažu da su današnji vladari muslimani ako priznaju srcem da je Allahov zakon gornji. Time se suprostavljaju Qur'anu, sunnetu i konsenzusu, a dokaz su im neki "učenjaci" koji su se suprostavili Qur'anu, sunnetu i konsenzusu. Vratit ću se posebno na ovo malo dalje, ako Allah bude htio. Dakle, po njihovom shvatanju, može covjek sve, čak i da psuje Allaha ali, pod uslovom da zna da to nije dobro. Nema ni malo sumnje da čovjek izlazi iz islama, radilo se jezikom ili djelom, bez obzira na ono što se nalazi u srcu. Dokaz za to se nalazi u Qur'anu na više mjesta, a ja ću se zadovoljiti da vam citiram samo jedan od njih:

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ

أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا

قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ﴿٦٦﴾

"A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar se niste Allahu i riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Postali ste nevjernicima, nakon vašeg imana... (vjerovanja)" ³⁵

³⁵ sura et-Tewbe, 65. i 66. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

U ovom ajetu se jasno vidi da, bez obzira što ovi ljudi NISU HTJELI da iziđu iz okvira islama i što su bili NEZNALICE po tom pitanju, šta god bilo u njihovim srcima - Allah ih je nazvao nevjernicima radi RIJEČI NEVJERSTVA i Allah nam je objasnio u Qur'anu da bez obzira na vjerovanje srcem, čovjek postaje kafirom (nevjernikom) RIJEČJU ili DJELOM nevjerstva, kao što smo prethodno vidjeli u govoru šejha Ibn Tejmije, rahimehullah, o vladarima. Evo sada jedan citat u kojem se jasno potvrđuje prethodno objašnjeno.

Ibn Hazm, rahimehullah, kaže:

*"Što se tiče psovanja Uzvišenog Allaha - nema nijednog muslimana na zemlji koji bi se suprotstavio činjenici da je psovanje samo po sebi kufr (dakle, samo djelo je kufr). Osim što džehmije i eš'arije, dvije grupacije koje se ne uzimaju u obzir, otvoreno govore da psovanje Allāha i obznana kufra nije kufr. Neki od njih kažu: '...ali je znak da on ima uvjerenje kufra, a ne da je kategorički kāfir samim psovanjem Uzvišenog Allāha.' Njihov temelj u tome je zao temelj, koji je van okvira idžma'a (konsenzusa) muslimana. A to je da oni govore da je iman (vjerovanje) samo potvrda srcem, iako on obznanjuje kufr, obožavanje idola, bez prisile ili prenošenja tuđih riječi... - zatim kaže - ...i to je kufr samo po sebi, jer se suprotstavlja idžma'u ummeta, Allahovom sudu, sudu Njegovog Poslanika i svim ashabima i onim nakon njih."*³⁶

Nakon svega navedenog, da bi se upotpunio govor o tagutu suda, neophodno je da se spomenu dva 'ibadeta (djela obožavanja) vezana za njih. Mnogi ljudi ne znaju da je glasanje za ove tagute ili traženje presude u riješavanju

³⁶ *"El-Muhalla"*, 13/498

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

sporova od njih - kufr (nevjerstvo). Međutim, njihovo neznanje im nije opravdanje, zato što proizilazi iz neznanja o tewhidu. Počet ću, sa Allahovom pomoći, govorom o glasanju.

Vidjeli ste da su svi učesnici u drugom zakonu mimo Allahovog, radilo se o predsjednicima država ili parlamentarcima - taguti, iz razloga što propisuju ono što Allah nije propisao i time uzimaju sebi za pravo ono što pripada samo Allahu. Prenosi et-Tabarani:

'Eth-Thewban je rekao Allahovom Poslaniku Muhammedu sallallahu 'alejhi we sellem: 'Jesam li ja od tvojih?' Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, se ušuti, pa reče: 'Sigurno da jesi, sve dok se ne približiš estradama (parlamentima) i dok ne pokucaš na vrata sultana (vladara, taguta).'

Ovdje se vidi kako Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, negira islam ljudima koji se nalaze u parlamentu i djeluju na način koji ruši osnovu vjere. Ovaj temelj je vrlo važan, jer ukazuje kome ljudi daju podršku. Ovde oni koji glasaju, bez ikakve sumnje, podržavaju tagute koji će da propisuju zakone mimo Allaha, a Allah im naredio da zanevjeruju u taguta. Pa kako da takav čovjek bude musliman? Jedno pravilo je poznato i ono glasi: "*pomaganje kufra (nevjerstva) je kufr*", pa kako onda onaj koji pomaže nevjerstvo da bude musliman? Nema sumnje da je takav kafir, a kafir je i onaj ko sumnja u njegovo nevjerstvo, jer takav nije spoznao tewhid, nije spoznao prvi uslov šehadeta - negaciju, odricanje od taguta, srcem, jezikom ili djelom (tj. NEglasanjem). Jedini onaj koji ima opravdanje može biti: maloljetan, lud ili prisiljeni.

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Što se tiče prisile, učenjaci su jasni: prisila se ogleda u prijatnji smrću ili mučenju i nikako drugačije. Onaj ko je prisiljen, ako bude u mogućnosti da bježi, pa ne pobjegne ili ne bude siguran da će biti prisiljen i učini nevjerstvo – takav se ne smatra prisiljenim i nema nikakvog opravdanja. Evo nekoliko citata učenjaka o prisili:

Šejh Hamed bin 'Atiq, rahimehullah, kaže:

"Rekao je šejhul-islam Ibn Tejmije, rahimehullahu te'ala: 'Prostudirao sam mezheb i našao sam da se pitanje prisile razlikuje shodno razlici onoga na šta se prisiljava. Nije mjerodavna prisila u pogledu riječi kufra poput mjerodavne prisile u poklonu i slično njemu. Ahmed je jasno ukazao na više mjesta da prisila na kufr ne biva (drugim), osim mučenjem, putem udaranja ili zatoora. ³⁷ A govor (riječi) ne bivaju prisilom... A zarobljeniku – ako bi se bojao da će se nevjernici ispriječiti između njega i njegove žene – nije dozvoljeno da izgovori riječi kufra'.¹" ³⁸

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhab, rahimehullah:

*"A drugi ajet su riječi Uzvišenog: **'Ko zanevjeruje u Allaha, nakon svog imana, osim ko bude prisiljen, a srce mu smireno u imanu...'** Pa Allah nije opravdao (nikoga) od njih osim onoga koji bude prisiljen, uz to da mu srce bude smireno u imanu. Što se tiče drugog mimo ovoga – takav je postao nevjernikom nakon svoga imana, svejedno da li on to uradio iz straha, ili ulagivanja, ili ljubavi prema svojoj domovini, ili svojoj porodici, ili svom plemenu, ili svom imetku. Ili je to uradio iz šale ili drugih razloga, osim prisiljenog. Ajet upućuje na to sa dva aspekta. Prvi je Njegova riječ: **'Osим ko je prisiljen'**, pa nije*

³⁷ Dodatak: u kojem se muče ljudi

³⁸ *"Medžmu'atut-Tewhid"*, 310. str.

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

izuzeo (drugog) osim prisiljenog. A poznato je da čovjek ne biva prisiljen, osim na djelo i govor. Što se tiče 'aqide srca – na nju niko ne može biti prisiljen. Drugi je u Njegovim riječima, Uzvišen neka je: **'To je zbog toga što su dali prednost životu na ovome svijetu nad ahiretom.'** Jasno je izrekao da ovaj kufr i kazna nije bio zbog uojerjenja, ili neznanja, ili mržnje prema vjeri, ili ljubavi prema kufriu. Već mu je povod da on u tome ime neki udio od dunjalučkih stvari, pa mu je dao prednost nad dinom. A Allah, Slavljeni i Uzvišeni, najbolje zna. Sva hvala pripada samo Allahu, Gospodaru svjetova, i neka je Allahov salawat nad Muhammedom, njegovom porodicom i svojim njegovim prijateljima. Amin.^{11 39}

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah, u komentaru ajeta o prisili u suri en-Nahl:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

"Ko zanevjeruje u Allaha, nakon svog imana, osim ko bude prisiljen, a srce mu smireno imanu... (nema grijeha) Međutim, ko raširi prsa kufriu (bude zadovoljan s njime) – takvog čeka srdžba od Allaha i slijeduje ga ogromna kazna."

...temeljeći osnovu o tome da je svako ko uradi kufr mimo prisile zadovoljan s njime:

¹¹Ko god progovori mimo prisile – nije prozborio, osim da mu je

³⁹ "Kešfuš-Šubuhāt" sa komentarom šejha Muhammeda bin Ibrahima, 131. i 132. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

*srce time zadovoljno...*⁴⁰

Šejh Hamed bin 'Atiq, rahimehullah, odgovarajući onima koji tvrde da čovjek, kada učini neki od vanjštinskih uzroka kufra, ne postaje kafirom sve dok ne bude zadovoljan svojim srcem, kaže:

*'Allahova Knjiga i sunnet Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, i idžma' ummeta su se složili u tome da svako ko kaže kufir ili ga uradi – postaje kafir i da se zato ne uvjetuje raširenost prsa pred kufrom. Iz ovoga se izuzima samo prisiljeni. A što se tiče onoga koji je raširio prsa pred kufrom, tj. otvorio ih i proširio i bio zadovoljan s njime – takav je kafir, Allāhov neprijatelj i neprijatelj Njegovog Poslanika, iako to nije izgovorio svojim jezikom i uradio udovima tijela. Ovo je ono što je poznato dokazima iz Knjige i sunneta, i iz idžma'a ummeta.'*⁴¹

Još ću da citiram jednu fetvu, jako korisnu, u kojoj se vidi da čovjek koji nije u stanju da ispolji svoju vjeru (ispolji tewhid, tj. sve ono što se nalazi u risali šejha Muhammeda o kojoj je govor, ili nije u stanju da poziva ljude u tewhid) u okruženju u kojem živi, radi neprijateljstva stanovnika prema tewhidu i bojeći se da mu ne bude nanešena šteta, pa ipak ostane da tu živi i ne ispolji tewhid, ako se nađe prisiljen na riječi ili djelo nevjerstva, takav se više ne tretira kao prisiljen nego samo kao kafir.

Kaže šejh Sulejman bin 'Abdullah, rahimehullah:

'Ako bi neko rekao: 'Zašto prisila na izlazak nije bila opravdanje onima koji su ubijeni na danu Bedra?' Reklo bi im se: Zato što na

⁴⁰ *'Medžmu'ul-Fetawa'*, 7/561

⁴¹ *'Ed-Difa' 'an Ehlis-Sunnet wel-Ittiba' ''*, 22. i 23. str., štamparija *'Darul-Qur'anil-Kerim'*

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

početku nisu bili opravdani, jer su boravili među kafirima, tako da nakon toga nemaju opravdanja u prisili, jer su oni uzrok tome, obzirom da su ostali boraviti sa njima i da su ostavili hidžru (iseljenje).'¹¹ 42

Nakon ovih fetwi o prisili, da govor o predsjednicima, parlamentarcima i glasačima privedem kraju. Treba da znate da je opće poznato da današnji predsjednici ne vladaju Allahovim Zakonom. Obzirom da je tako, nema opravdanja onaj ko kaže da im ne zna stanje, pa se bude ponašao prema njima na način koji izvodi iz vjere. To se ogleda u glasanju za njih, nazivajući ih muslimanima (jer musliman je samo onaj ko se odrekne od taguta i vjeruje u Allaha), pomaganjem njih protiv muslimana ili ukazujući im lojalnost ulaskom u njihove vojske ili policije, kojima je zadatak odbrana taguta i pokornost tagutu na principu kažnjavanja svih onih koji se suprostave tagutskom zakonu. A prije toga - davanje zakletve na poštovanje tagutskog zakona, što je, samo po sebi, nevjerstvo u Allaha.

Šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullāh, odgovara onima koji tvrde da ne znaju stanje opšte poznatih taguta, kako u užem krugu, tako i na nivou običnog naroda:

'A ako bi rekao: 'Mi ih nismo vidjeli da su to uradili!', kažemo im: 'A je l' također nisi vidio da su faraon i Haman učinili kufr, niti si vidio Ebu Džehla, niti Ebu Leheba? Niti si vidio zulum Hadždžādža, niti si vidio one koji su tukli imama Ahmeda, a to sve svjedочиš!?' Pa ako kaže: 'To je mutewatir (opće poznato)'¹¹, kažemo da je njihov kufr⁴³ i tvrdnja rububijeta⁴⁴ - mutewatir

⁴² ¹¹ *Ed-Durer...*, 8/126, 127

⁴³ ovih oko kojih se sporimo

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

*kod posebnih ljudi i kod običnog naroda, muškaraca i žena. I oni sada bivaju obožavani i pozivaju ljude u to.*⁴⁵

O mušricima i tagutima čije je stanje opšte poznato kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti taguti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih, poznati po tome i kod posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) ⁴⁶ i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi su oni kafiri, otpadnici od islama. A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfire, ili tordi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr – najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fasik, čiji se rukopis ne prihvata, niti svjedočenje, niti se klanja iza njega. Naprotiv, nije ispravan dini islam, osim odricanjem od njih i njihovim tekfirom, kao što je rekao Allāh, Uzvišeni: '...Pa, ko učini kufr u taguta, a vjeruje u Allaha – za najčvršću se vezu prihvatio...' (el-Beqare, 256.)'⁴⁷

Pogledajte ovu fetwu, subhanAllah... obratite pažnju na ovo što je podvučeno. Šejh, Allah mu se smilovao, kaže da islam nije ispravan bez odricanja od taguta; svih taguta, radilo se o predsjednicima ili nekim drugim!

Šejh je, da mu se Allah smiluje, u ovoj fetwi opisao stanje današnjih ljudi koji se nazivaju "selefijama", a nas nazivaju svakakvim imenima, poput: haridžije, tekfirovci ili

⁴⁴ tj. nekih djelića rububijeta, u kojeg ulazi i pravo na propisivanje zakona, naređivanje i zabranjivanje, što je srž demokratije, sekularizma, nacionalizma, komunizma i ostalih taguta

⁴⁵ 'Istorija Nedžda', 420. str.

⁴⁶ dakle, šejh govori o tågūtima i mušricima, čije je stanje opšte poznato svima

⁴⁷ 'Ed-Durer...', 10/53

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

džehennemsku paščad, iako mi imamo, zahvaljujući Milostivom Allahu, dokaze iz Qur'ana, sunneta i konsenzusa. Allah će nas obavjestiti o onome u čemu smo se razili. Kada jedan od nas priča sa jednim od njih, mi im kažemo: "Rekao Allah, rekao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem". A oni kažu: "Rekao ovaj, rekao onaj", citirajući učenjake taguta, o kojima ću opširnije pričati malo dalje, ako Allah bude htio.

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَأْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا
وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِءَايَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

"I kaži im vijest o onome kome smo dokaze Naše dali, ali koji se od njih udaljio, pa ga je šejtan dostigao, i on je zalutao. A da smo htjeli, mogli smo ga s njima uzvisiti, ali se on ovom svijetu priklonio i za svojom strašću krenuo. Njegov slučaj je slučaj kao psa: ako ga potjeraš on isplažena jezika dahće, a ako ga se okaniš on opet dahće. Takvi su ljudi koji Naše dokaze smatraju lažnim; zato

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

kazuj događaje da bi oni razmislili." 48

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مَن ذَاكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَبْسُ الْمَصِيرُ

"A kad im se naši jasni ajeti kazuju, ti primjećuješ veliko negodovanje na licima onih što ne vjeruju, koji umalo da ne nasrnu na one koji im riječi Naše kazuju. Reci: 'Hoćete li da vam kažem što će vam biti mrže od toga? - Vatra kojom Allah nevjernicima prijeti, a grozno će ona prebivalište biti.' " 49

Pazite se ovih "selefija", da vas slučajno ne obmanu i kažu vam da Saudiya sudi Allahovim Zakonom. Ovo je još jedna laž sa njihove strane i to je također danas opće poznato i onaj ko se krije iza neznanja, nema opravdanja. Kao dokaz tome, evo jedna fetwa od jednog učenjaka Nedžda, u kojoj spominje Tursko Carstvo, koje je upalo u neke vidove nevjerstva.

Upitan je šejh 'Abdullah bin 'AbdulLatif, rahimehullah:

48 sura el-A'raf, 175. i 176. ajet

49 sura el-Hadždž, 72. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

"...o onome koji ne tekfiri državu (tj. tursku državu) i koji ih huška (navodi) protiv muslimana, odabira njihov wilajet (daje im islamski legitimitet, kao što se radi danas u svijetu) (vlast) i da mu je džihad uz njih obaveza. I o drugome, koji ne misli tako, već da su država i oni koji je huškaju nasilnici (skupina koja čini nasilje prema legitimnoj islamskoj vlasti, ali imaju osnovu islama dakle, još su muslimani) i od njih nije dozvoljeno osim ono što je dozvoljeno od nasilnika, i da je plijen koji se uzme od beduina haram?" (Tj. da ti beduini nisu kafiri, već muslimani nasilnici)

Pa je odgovorio:

"Ko ne zna za kufr države i ne pravi razliku između njih i nasilnika među muslimanima – nije spoznao značenje 'La ilahe illAllah.' A ako, uz to, bude vjerovao da je država muslimanska – pa to je žešće i veće. I to je sumnja u kufr onoga koji je zanevjerovao u Allaha i koji Mu je širk učinio. A ko ih nahuška (navuče) i pomogne protiv muslimana bilo kojim vidom pomoći – onda je to jasan riddet. (otpadništvo)"⁵⁰

Evo sada jedan citat o Saudijskoj državi, iz knjige "Trijumf vjerovjesničkog monoteizma", od našeg brata Ebu Muhammeda, Allah ga sačuvao:

"Sav dunjaluk zna da država Saudijske Arabije, pored djelimičnog suđenja Allahovim zakonima, sudi i tagutskim, laičkim zakonima, koje nazivaju drugim imenima; uređenja, kraljevski dekreti i slično. U njoj ima desetine laičkih sudnica; vojnih, privrednih i drugih, u kojima se sudi tagutom. Sjenke krovova kamatnih banki su natkrilile najčistije parče Zemljine kugle kod Allaha. Da bi se te banke otvorile potreban je tzv.

⁵⁰ "Fetve 'uleme Nedžda", 3/64

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

'terhis', tj. 'dozvola', što je otvoreni vid ohalaljivanja kamate. Sva prethodna pitanja, kako laičkih sudnica, njihovih ovlasti i nadležnosti, tako i kamatnih banki – rješava tagutska zakonska regulativa, ne Allahova, da Allāh sačuva. Na regionalnom nivou Saudija je članica mnogih organizacija u kojim članstvo iziskuje otvoreno i neminovno neovjerstvo u Allaha, zbog rušenja temelja tewhida. Na međunarodnom nivou ona je član, između ostalog, i Ujedinjenih Nacija, i to već preko pedeset godina. Dvije zadnje stvari neminovno znače suđenje i parničenje pred tagutskim zakonima u rješavanju sporova i ostalo. I, na kraju, ostaje borba protiv islama i ostali murtedski savezi, poznati i kafirima, a kamoli muslimanima. Ona čini širk zakonodavstva, širk suđenja tagutom, širk traženja rješavanja sporova pred tagutom. Dalje, i borba protiv islāma i tewhida unutar države. I ovo je pomaganje kafira protiv islama i muslimana. Ovo bi bile opšte skretnice, na osnovu kojih poznavalac tewhida zaključuje mogući rezultat, koji se veže za ovaj opisani hal. Poznato je da je šeri'atska sankcija za krađu da se kradljivocu, bio muškarac ili žena, vojnik ili civil – mora odsjeći ruka. Međutim, u zemlji 'sluge dvaju harema', zemlji 'emirul-mu'minina' to ne može tako. Oni su propisali posebne zakone, kojim su 'pravno regulisali' pitanje krađe među vojnim licima. U spomenutom zakonu se kaže, u 8. Poglavlju, član br. 112:

'Oficir 'reda' i vojnici koji ukradu nešto od stvari oficira i njihovog novca i onih koji su pomiješani s njima, stanuju sa njima na istom mjestu, o kojem god mjestu da se radi; pa ako je (ukradeno) bilo od stvari koje se 'troše' - obavezaće se da plati njihovu pravu vrijednost, ako je (ukradeno) prethodno uništeno i zatvoriće se od jedan i po mjesec do tri mjeseca...'

Kada bi neki vojnik ukrao imetak nekog oficira, a tom se oficiru probudila svijest i Allah ga uputio, pa on zanevjerovao u laičke zakone svoje države i odbio da se parniči pred 'zakonom saudijske vojske', te otišao u šeri'atsku sudnicu, uspostavio dokaz i doveo svjedoke protiv kradljivca, pa šeri'atska sudnica presudila

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

obaveznim izvršavanjem hadda (kazne) nad kradljivcem – da država, vojska i taj vojnik imaju pravo da ponište taj šeri'atski propis i eliminišu Allahov hadd (kazna), subhanehu we te'ala, u pitanju krađe, i to sve u sjenci zaštite koju mu pruža ovaj prljavi, nevjernički član.'

Ovo su dakle samo neke poznate stvari vezane za Saudiju, koju neki, kao što sam rekao, smatraju muslimanskom zemljom i sa svojim "smatranjem", ruše osnovu islama, nazivajući darul-kufr (zemlju nevjerstva) darul-islamom (zemljom islama). To je kao kad bi nazvali kafira muslimanom i sve to proizilazi iz NEZNANJA o tewhidu. Ovde je neophodno da se pojasni šta je to islamska država i kada su ispunjeni uvjeti da se kaže za neku državu da je darul-islam. A nakon toga, sa Allahovom dozvolom, ću da kažem nešto o suđenju pred tagutom ili traženju rješavanja sporova pred njim, s čime ću da završim sve što sam imao da kažem o tagutu suda i 'ibadeta (obožavanja) vezanih za njega.

Kaže šejh Hamed bin 'Atiq u svom odgovoru čovjeku s kojim je vodio diskusiju u pogledu suda vezanog za stanovnike Mekke i o onome što se mora presuditi u vezi samog područja:

'Slavljen neka si Ti! Mi nemamo znanja osim onoga čemu Si nas podučio. Ti si uistinu Sveznajući Svemudri.'
el-Beqare, 32.

Diskusija je tekla o vezi toga da li je Mekka grad kufra ili grad islama? Kažemo, uz Allahovu podršku: Allah je poslao Muhammeda, sallallahu, 'alejhi we sellem, sa tewhidom, koji je din svih poslanika. Njegova suština je šehadet 'LA ILAHE ILLALLAH', tj. da Allaāh bude jedini ma'bud (obožavani) stvorenjima, pa da ne čine 'ibadet drugima mimo Njega bilo

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

kojom vrstom od vrsta 'ibadeta. A srž 'ibadeta je dova. U njega spada i strah, nada, oslanjanje, iskreno obraćanje, klanje žrtve, namaz. I puno je vrsta 'ibadeta. I ovo je taj veliki temelj koji je uvijek ispravnosti svakog djela. Drugi temelj je pokornost Vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi we sellem, u njegovoj naredbi, uzimanje njega za sudiju malim i velikim stoarima, veličanje njegovog zakona i dina i pokornost njegovim propisima u temeljima vjere i njenim ograncima. Prvi: Negira širk i nije ispravan uz njegovo prisustvo. Drugi: Negira novotarije i neće biti pravilan uz njihovu inovaciju. Pa kada se ostvoare ova dva temelja znanjem, djelom, i da'wom (pozivanje u to), i to bude vjera stanovnika grada, o kojem god se radilo, u smislu da rade po tome i pozivaju u to i bivaju prijatelji (ewlija') onome čiji je to dīni neprijatelji onom ko se tome suprotstavi (pričat ću malo dalje u čemu se ogleda neprijateljstvo prema onima koji ne znaju tewhid) – onda su muwehhidi." "Ali, ako se bude proširio širk, poput dove Ka'bi, Meqamu, Hatimu i dove vjerovjesnicima i dobrim ljudima i širenje pratilja širka, poput zinaluka, kamate i različitih vrsta bluda, sunnet se bacio iza leđa, raširile se novotarije i zabluda, a tehakum (parničenje, traženje suda) se da nepravednim imamima i zamjenicima (izaslanicima) mušrika i bude se pozivalo drugom mimo Qur'ana i sunneta, i to postane poznato, u bilo kojem gradu – niko ko ima minimum znanja ne sumnja da se nad ovakvim gradovima presuđuje da su oni područja (gradovi) kufra i širka. Naročito ako se suprotstavljaju sljedbenicima tewhida i žure se da uklone njihov dini da unište zemlju islāma..." "Ako hoćeš dokaz za to – naći ćeš čitavo Qur'an da o tome govori, a postoji i konsenzus 'uleme u vezi toga, i to je nužno poznato kod svakog 'alima. A što se tiče riječi čovjeka: 'Širk kojeg ste spomenuli čine samo 'afaqijje' (stranci, seljaci), a ne stanovnici grada...' Takvom se kaže: Prvo: Ovo ili je mukabera (odbijanje činjenica iz oholosti) ili se radi o neznanju činjeničnog stanja. Konstatovano je da seljaci (stranci) slijede stanovnike tih gradova u dovi Ka'bi, Meqamu i Hatimu, kao što to

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

čuje svako i zna ga svaki muwehhid. Pod dva se kaže: Kada se ovo konstatuje i postane poznato, to je dovoljno u ovoj mes'eli i ko je taj koji je napravio razliku u tome? Allāhu moj, čuđenju nema kraja! Ako vi u njihovim zemljama krijete vaš tewhid i ako niste u stanju da jasno iskažete vaš din (ovde priča o ispoljavanju tewhida, o čemu ću nešto da kažem malo dalje, ako Allah bude htio) i tiho klanjate, jer znate njihovo neprijateljstvo prema ovoj vjeri (tewhidu) i njihovou mržnju prema onom koji je ispovijeda... Kako da se pametni onda nađe u dilemi? Šta misliš kada bi neki čovjek oda vas rekao nekom ko se moli Ka'bi, ili Meqamu, ili Hatimu, ili koji dovi Poslaniku i ashabima: "Ej ti, nemoj činiti dovu nikom mimo Allaha, ili si mušrik!" Šta misliš, da li bi mu halalili ili bi mu spletke pravili? Neka zna ovaj koji se raspravlja da nije na Allahovom tewhīdu. Jer, tako mi Allaha, nije spoznao tewhid, niti se "napunio" dīnom Resula, sallallahu 'alejhi we sellem. Šta misliš kada bi im neko rekao: "Razmislite dobro o vašem dinu!" ili "Srušite građevine na kaburovima i nije vam halal da činite dovu drugom mimo Allaha!" "Šta misliš, da li bi se zadovoljili onim što su Qurejšije uradile sa Muhammedom, sallallahu 'alejhi we sellem? Ne, tako mi Allaha, ne! Pa ako je dar – darul-islam, zašto ih onda niste pozvali u islam, naredili im da sruše turbeta i da se klone širka i njegovih pratilja?! A ako vas je obmanulo to što oni klanjaju, ili hadž obavljaju, ili poste, ili daju sadaku – vi razmislite o stvari od njenog početka, a to je da je tewhid konstatovan u Mekki da'wom Isma'ila ibn Ibrahim el-Halila, 'alejhis-selam. Stanovnici Mekke su ostali na njemu (tewhidu) jedno vrijeme, a zatim se među njima proširio širk zbog 'Amra ibn Luhajja i postali su mušrici, a zemlja je postala zemlja širka, iako su pri njima ostale neke stvari od dina. Kao što su bili obavljali hadždž i davali sadaku hadžijama i drugim mimo hadžija. Do vas je došla poezija (dova) 'Abdul-Muttaliba, u kojem se sa ihlasom (iskrenošću) obratio, u vezi sa pričom o slonu i druge stvari od ostataka, pa nije to vrijeme spriječilo njihov tekfir i neprijateljstvo prema njima. Naprotiv, kod nas je

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

očigledno, kao i kod drugih mimo nas, da je njihov širk danas veći nego širk toga vremena. Štaviše, prije soega toga su stavnici zemlje nakon Adema ostali deset generacija (stoljeća) na tewhidu, dok se među njima nije dogodio ekstremizam (pretjerivanje) u pogledu dobrih ljudi, pa su im činili dovu uz Allaha, te su postali kafirima. Onda im je Allah poslao Nuha, 'alejhis-selam, da ih poziva u tewhid. Zato razmisli o onome što je Allah kazivao o njima. Isto tako ono što je Allah spomenuo o Hudu, 'alejhis-selam, da ih je pozivao da 'ibadet usmjere čisto, samo Allahu (ihlas), jer se oni nisu opirali u osnovi 'ibadeta. Isto tako i Ibrahim, on je pozivao svoj narod da ostvare ihlas tewhida, iako su oni Allahu potvrđivali božanstvo.¹¹ ¹¹Osnova ove stvari je da kada u nekoj zemlji nadolada (pojavi se) dova nekom drugom mimo Allaha i pratilje toga, i kada stanovnici te zemlje ustraju na tome i bore se na tome, i kod njih se ustali neprijateljstvo prema sljedbenicima tewhida i odbiju pokornost dinu... Pa kako da se nad njom ne presudi da je ona zemlja kufra, iako se ne pripisuju kafirima (u osnovi) i iako se odriču od njih, uz njihovo vrijeđanje vjere i smatranje da je onaj koji je ispovijeda grijешan i uz sud nad njima da su hawaridži ili nevjernici? Pa kako je tek onda ako su sve ove stvari prisutne? Ovo je opšta, univerzalna mes'ela.¹¹ ⁵¹

Kaže šejh Hamed bin 'Atiq, rahimehullah, obraćajući se jednom od njegove braće, da bi mu dokazao da je područje el-Ahsa' darul-kufr i širk, u njegovom vremenu: ¹¹Ko ima uvida u ono što su konstatovali vrhunski učenjaci, uvidio je da područje (zemlja), kada u njemu nadolada (postane vidljivo) širk i kada se u njemu oglase muharremati (zabranjene stvari) i kada se u njemu ugase obilježja dina – postaje zemljom kufra (darul-kufr)... A stanovnici ovoga područja su na to dodali ispoljavanje vrijeđanja Allaha i Njegove vjere i postavili zakone koje sprovode nad narodom, koji su suprotni Allahovoj Knjizi i

⁵¹ ¹¹Medžmu'atur-Resa'il wel-Mesa'il en-Nedždijje', treći dio, prvi džuz', 742.-745.

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

sunnetu Njegovog Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi we sellem. A ti već znaš da je ovo samo dovoljno da se onaj koji ga uradi – izvede iz islama.^{11 52}

Ovo je sasvim dovoljno što se tiče presuđivanja islamom ili nevjerstvom, nad nekom zemljom, a zatim prelazim na drugi 'ibadet vezan za taguta suda koji se zove tehakum ili traženje rješavanja sporova pred tagutom, njegovim sudnicama, suprotnim Allahovom zakonu.

Ovde ću vam citirati ono što su neki studenti rekli o tehakumu, uz neke male promjene sa moje strane, radilo o oduzimanju ili dodatku:

'Istinu je rekao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, kada je rekao da je imetak jedna od stvari od koje se najviše boji za svoj ummet.

Rekao je Uzvišeni Allah:

"O vjernici, Allaha i Poslanika ne varajte i svjesno međusobno povjerenje ne proigravajte, i neka znate da su bogatstva vaša i djeca vaša samo iskušenje, i da je samo u Allaha nagrada velika." (sura el-Enfal, 27. i 28. ajet)

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Zar ne vidiš one koji smatraju da vjeruju u ono što je objavljeno tebi i u ono što je objavljeno prije tebe, žele da im se pred tagutom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega? A šejtan želi da ih u daleku zabludu odvede." (sura en-Nisa', 60. ajet)

Iz spomenutog ajeta vidimo da Uzvišeni Allah, onog ko se parniči pred tagutom tretira nevjernikom u Njega zbog tog djela.

Kaže šejh 'AbdurRahman bin Hasan Alu Šejh, kod komentara ovog ajeta:

⁵² *'Ed-Durerus-Senijje'*, 9/257

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

'...Zato sto je parničenje pred tagutom iman (vjerovanje) u njega.'
(*'Fethul-Medžid'*, 345. str.)

Drugi dokaz iz ovog ajeta su riječi Uzvišenog, **'smatraju'**.

Kaže Sulejman bin 'Abdullah Alu Šejh:

'Riječi Uzvišenog **'smatraju'** predstavlja negiranje onog što oni sebi pripisuju od imana. Iz tog razloga On nije rekao: **'Zar ne vidiš one koji vjeruju...?'** Jer, da su oni uistinu vjerovali u Allaha – nikada ne bi htjeli suditi se pred tagutom, niti bi Allah za njih rekao riječ **'smatraju'**, zato što se ova riječ u većini slučajeva upotrebljava za onog koji nešto lažno priziva, zato što radi suprotno onome što te riječi iziskuju i radi po onome što ih negira.' (*'Tejsirul-'Azizil-Hamid'*, 418. str.).

Zatim kaže:

'U spomenutom ajetu je dokaz da je ostavljanje parničenja pred tagutom (a to je svaki sud mimo Qur'ana i sunneta) od strogih obaveza, te da onaj koji se pred tagutom sudi nije mu'min, pa čak nije ni musliman uopšte.' (*'Tejsirul-'Azizil-Hamid'*, 419. str.)

Treći dokaz iz spomenutog ajeta je govor Uzvišenog:

"A šejtan želi da ih u daleku zabludu odvede."

Uzvišeni Allah nam pojašnjava da riječi **"daleka zabluda"** znače veliki širk i kufr, kao što stoji u ajetu:

"A onaj ko čini širk Allahu otišao je u daleku zabludu".

(sura en-Nisa, 116. ajet)

Također kaže Uzvišeni:

"Moli pored Allaha ono što mu ni štetu ni korist donijeti ne može, a to je ta daleka zabluda." (sura el-Hadždž, 12. ajet)

Svako onaj ko moli nekog mimo Allaha otišao je u daleku zabludu, zato što je molitva nekome drugom pored Allaha vrsta velikog širka. A onaj ko se bude parničio pred nečim drugim mimo Allahovog Zakona otišao je u daleku zabludu zato što je parničenje pred tagutom vrsta velikog širka. Stoga, ko prati qur'anske ajete, vidjeće da gdje god Allah spomene **"daleku zabludu"** odnosi se na veliki širk i na veliki kufr.

Kaže šejh Sa'di u komentaru ovog ajeta:

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

'Onaj ko se bude parničio pred nečim drugim mimo Allaha i Poslanika – uzeo je to za svojeg gospodara i tako se sudio pred tagutom.' ('Qawlu Sedid 'ala Kitabit-Tewhid')

Uzvišeni Allah kaže:

"Sud pripada samo Allahu, a On je naredio da ne činite 'ibadet nikom osim Njemu." (sura Jusuf, 40. ajet)

U spomenutom ajetu vidimo da Allah otpočinje svoj govor riječima: **"Sud pripada samo Allahu..."**, a to je suđenje po Njegovim propisima i propisivanje istih, i to je od Allahovog rububijeta (Jednoća u Gospodarstvu) zato što je to od Njegovih djela. Svako djelo od Allahovih djela neminovno povlači za sobom 'ibadet upućen Njemu Uzvišenom od strane Njegovih robova, tako iz imana (vjerovanja) u Allahov rububijet proističe tewhid el-uluhijje (Jednoća u ibadetu) Od Allahovih djela, npr., je da On Uzvišeni opskrbljuje stvoorenja, da spušta kišu, da daje koristi i otklanja štete, a 'ibadet kojeg robovi upućuju Njemu Uzvišenom je traženje kiše ili opskrbe. Kada rob poveruje da je Allah Taj Koji opskrbljuje, ali međutim dovi Bedewiju ili Džejlaniju i traži od opskrbu, takvom ne koristi njegov iman i priznavanje Allahovog rububijeta (Gospodarstva), zato što je takav mušrik (mnogobožac) u uluhijjetu (ibadetu) jer je uputio dovu i tražio pomoć (opskrbu) (a to je 'ibadet) drugom pored Allaha. Takođe, onaj koji priznaje i vjeruje da je Allah Taj Koji sudi u 'Aqidi (Islamskom vjerovanju), 'ibadetu i Šeri'atu, iz tog vjerovanja u rububijet (Gospodarstvo) Uzvišenog proizilazi da je On Sudac i da se 'ibadet suđenja (parničenja) smije uputiti samo Njemu (tj. po Njegovom Zakonu i Sudu). Ako čovjek 'ibadet suđenja (parničenja) uputi nekom drugom ili po nekom drugom zakonu ili sudu mimo Njegovog suda takav je učinio širk u uluhijjetu (ibadetu) i tada mu ne koristi iman, niti priznavanje rububijeta, tj. njegovo ubjeđenje da je Allah Sudac. Musliman, muwehhid ne pravi razliku između toga da je Allah Taj Koji opskrbljuje iz čega proističe 'ibadet traženja opskrbe i to da onaj koji uputi ovaj 'ibadet nekom drugom mimo Allaha time čini veliki širk i između toga da je Allah Taj

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Koji sudi među svojim robovima, iz čega proističe 'ibadet parničenja Njegovim Zakonom i to da onaj ko uputi ovaj 'ibadet nekom drugom mimo Allaha time čini veliki širk. To se jasno vidi iz riječi Uzvišenog: "**Sud pripada samo Allahu...**". Prvo je spomenuo rububijjet, a zatim je na to nadovezao uluhijet, a to su riječi: "**... a On je naredio da ne cinite 'ibadet nikome osim Njemu.**"

Hadis kojeg bilježi imam el-Buhari u svome "Sahihu": Kaže Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem:

"Allahu, Tebi sam se predao, u Tebe sam povjerovao, na Tebe sam se oslonio, Tebi se vraćam, u Tvoje Ime se raspravljam, pred Tobom se sudim (parničim), oprosti mi ono što je bilo i što će biti, ono što tajno ili javno učinih, ti si moj Bog, nema boga osim Tebe."

Ibnul-Qajjim spominje tri stvari iz ove dove, kako bi se približio Allahu: Hvaljenje Njega Uzvišenog, slavljenje i priznavanje 'ibadeta samo Njemu a to je oslanjanje na Njega, vraćanje Njemu, odricanje radi Njega i parničenje pred Njegovim sudom a zatim traženje oprosta. Ovaj hadis je jasan dokaz da je parničenje 'ibadet. Postavićemo jedno pitanje kako bi još više pojasnili mes'elu. Zašto je Allah nazvao kabur (kojeg ljudi obožavaju) tagutom? Da li ga je nazvao tagutom zbog same izgradnje nad njim i time što se uzdigao? Nema sumnje da ga Allah nije nazvao tagutom zbog toga, već ga je nazvao tagutom iz jednog drugog razloga, a to je 'ibadet koji se upućuje tom kaburu, poput tawafa i dr. Takođe je Allah nazvao tagutom svakog sudiju i svaki zakon koji je suprotan Allahovom zakonu, samo iz jednog razloga, a to je 'ibadet suđenja i parničenja koji mu se upućuje mimo Allaha."

Evo sada nekoliko šubhi (sumnja) onih koji dozvoljavaju suđenje (parničenje) pred tagutom.

Prova šubha, neki zabludjeli kažu: "Ovo nije tehakum (parničenje), već je traženje prava koje bi u suprotnom bilo izgubljeno."

SubhanAllah, kako su se u ovom ummetu pojavili oni koji

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

izigravaju Allahove naredbe, isto kao što su ih izigravali Ashabus-Sebt (oni koji su se o subotu ogriješili) od sinova Isra'ilovih, pa ih je Allah zbog toga prokleo i pretvorio ih u majmune. Kada im je Allah naredio da ne love subotom, poslužili su se prevarom i postigli ono što su željeli, pa ih je Allah pretvorio u majmune zbog ove velike prevare i odvratnog grijeha, a da su uradili onako kako im je Allah naredio, bilo bi im bolje.

Kaže Ebu Ejjub Essihtijani u djelu 'El-Muhtalin':

'Varaju Allaha kao što varaju malu djecu, a da su izvršili zapovijed onako kako im je naređeno bolje bi im bilo.'

Ako je ovo kazna onima koji su napravili podvalu u sporednim stvarima vjere, kako je tek onima koji to rade u osnovi vjere? Ne sumnja jedan musliman da je tehakum, rješavanje spora među parničarima, djelo organa, a ne srca i jezika, pa je onaj koji kaže da odlaženje na sud nije tehakum osim ako čovjek srcem zanijeti da se sudi pred tagutom, smatrajući da je njegova presuda bolja od Allahove isti kao i onaj koji kaže da činjenje tawafa oko kabura nije tawaf, osim ako je onaj koji tawafi ubijeđen da će mu, ako bude tawafio, to donijeti neku korist od onoga ko je tu pokopan. Imam Ibnul-Qajjim je odgovorio onima koji smatraju da 'ibadet nije 'ibadet sve dok njegov počinitelj ne bude smatrao da je to što čini 'ibadet. I mi odgovaramo ovima: 'Zovite to kako hoćete, ali je tehakum rješavanje spora među parničarima.'

Kaže šejh 'AbdulLatif bin 'AbdurRahman bin Hasan, neka je Allahova milost nad njima:

'Šejtan je na 'kulturalan' način prevario te ekstremiste u pitanju grobova dobrih ljudi, poturajući im zabludu putem mijenjanja 'imena' i granica šeri'atskih suština i jezičkih pojmova. Pa su nazovali širk i obožavanje dobrih ljudi 'tewessulom' i dozivanjem (A ne dovom. Danas ljudi isto tako davanje glasova tagutima i parničenje pred njima, nazivaju 'manjom od dvije štete', 'vraćanjem svojih prava', 'propisanom zaštitom od četnika, ustaša i drugih'. Promijenili su ime širku da ga narod lakše uradi) lijepim vjerovanjem u ewlije, traženjem šefā'ata od njih,

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

traženjem pomoći od njihovih plemenitih duša. U tome mu se odazvaše osobe dječjih mozgova, slijepih srca, vežući se za imena, ne uzimajući u obzir suštine. Tako se ponovo vrati obožavanje ewlijā i dobrih ljudi, dova idolima i šejtānima, kao što je bilo prije vjerovjesništva u vremenu 'fetre', korak u korak, dlaku u dlaku. I to je od znakova istinitosti vjerovjesništva, kao što je to spomenulo više osoba. Širenje ovoga je uzelo maha, sve dok njegova šteta nije obuhvatila stanovnike gradova i pustinje.'" ('Ed-Durerus-Senije', 12/283)

Šejh Abdullah b. Abdur-Rahman Ebu-Bittin, rahimehullah, je rekao:

'Kada čovjek sazna i upozna se sa realnim značenjem Boga, te da je On obožavani, i spozna suštinu ibadeta, razotkrit će mu se da svako onaj ko učini nešto od ibadeta nekome mimo Allahu da ga je na taj način obožavao i učinio božanstvom, makar on i bježao od toga da ga nazove obožavanim ili bogom ili da to imenuje tevesulom (traženjem posredstva), šefa'atom (zauzimanjem), pribjegavanjem i sličnim. Mušrik je mušrik, htio to on ili ne, isto kao što je onaj ko se bavi kamatom - lihvar, htio to on ili ne, makar ono čime se bavi i ne nazvao kamatom. Pijanica je pijanica, makar alkohol nazvao drugim imenom.' ("Akidetul muvvehidin, Risaletu intisar li hizbillahi muvvehidin", 12. str.)

Druga šubha. Kažu isti ili neki drugi zabludjeli: 'Oni povodom kojih je objavljen ajet su željeli da se sude pred tagutom zato što nisu bili zadovoljni presudom Allaha i Njegovog Poslanika, a što se nas tiče, mi to ne želimo.'

Ummet se složio da onaj ko uputi jasan 'ibadet nekom drugom mimo Allaha postaje mušrik velikim širkom koji počinioća izvodi iz vjere, bio time on zadovoljan ili ne. Oni koji imaju ovu šubhu su uzeli nejasan govor (mutešabih), a ostavili su ono sto je važeće i jasno (muhkem), a što Allah Uzvišeni pojašnjava na drugom mjestu pa kaže: "**A naredeno im je da ne vjeruju u njega.**" I kaže: "**Taguta se klonite.**" Ako znamo jasne (muhkem) dokaze,

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

na njih vraćamo, ne na one koji su nejasni (mutešabih). Kaže imam Muhammed bin 'AbdulWehhab, rahimehullah, objašnjavajući svojstvo kufra (nevjerstva) u taguta: "Da budeš ubijeden u ništavnost 'ibadeta nekom mimo Allaha, da ga ostaviš, da ga mrziš i da tekfiriš one koji ga čine i da iskažeš neprijateljstvo prema njima." ("Medzmu'atut-Tewhid", prva poslanica) Kada bi čovjek vjerovao u ništavnost 'ibadeta tagutu, a zatim ga ne bi ostavio, ne bi time bio kafir u taguta. Isto tako, ako bi vjerovao u ništavnost tog 'ibadeta i ostavio ga, a zatim ga ne bi mrzio, tj. volio bi ga ne bi time bio kafir u taguta. Oni koji obožavaju kaburove i tawafe oko njih govore: "Da, mi tawafimo oko njih i upućujemo ova djela njima, ali mi time ne zelimo širk." Svaki muwehhid zna da je ovaj njihov govor batil (neispravan). Pa, koja je razlika između onoga koji ide da se sudi pred tagutom i onoga koji tawafi oko njega?

Treća šubha je govor nekih, da je tehakum mali širk (tj, ne izvodi iz Vjere, ali je gori od velikog grijeha poput bluda) i da njegov počinilac neće biti mušrik sve dok ga ne ohalali.

Sojima je poznato da se 'ibadet ne smije uputiti drugome, osim Allahu. 'Ibadeti, kao što su: dova, traženje pomoći, klanje, zavjetovanje, tawaf, parničenje (tehakum), strah, nada, ljubav i dr. se dijele na tri vrste: 'ibadeti koji su vezani za vjerovanje, 'ibadeti jezikom i tjelesni 'ibadeti. Što se tiče vidljivih 'ibadeta koji su vezani za jezik i djelo, kao što je dova, traženje pomoći, klanje, tawaf, parničenje, i dr.; ko ih uputi kipovima, ili mrtvima, ili tagutima upao je u veliki kufr i on je kafir i nije neophodno da ga ohalali. A što se tiče nevidljivih 'ibadeta, koji su vezani za vjerovanje, poput straha, nade, ljubavi i dr., počinilac ih mora ispoljiti jezikom ili djelima da bi (vidljivo) počinio nevjerstvo, zato što su to nevidljivi 'ibadeti koji su vezani za vjerovanje, a to biva u srcu. Stoga je neispravno sa te strane upoređivati tehakum sa djelima srca.

Četvrti subha. Kažu neke neznalice, da ih Allah uputi: "Ako se parničenje u nekom slučaju kosi sa šeri'atom onda se tada nije

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

dozvoljeno parničiti. Međutim, ako se slaže sa Šeri'atskim propisima, kao što je pravedna presuda ili vraćanje imetka onda je dozvoljeno.'

Ovaj govor je batil iz dva raloga. Mi ne gledamo u rezultat presude, da li će biti pravedno presuđeno ili ne, već gledamo u ustav i zakonik po kojem će se suditi, bez obzira što će biti "pravedno" suđeno. Činjenica je da će se suditi po tagutu. Zato, kada je Uzvišeni Allah rekao: "**...žele da im se pred tagutom sudi**", misleći time na Ka'ba ibn Ešrefa, učinio je razlogom kufra rješavanje spora kod taguta. Nije Allah učinio razlogom kufra to što bi Ka'b ibn Esref nepravedno presudio zato što je uzimao mito. Ako bi to bio slučaj, onda to znači da bi i kadija, musliman koji sudi po Šeri'atu, kada bi u nekom sporu uzeo mito bio kafir, a taj je govor, bez sumnje, neispravan (Napomena, ovaj govor su zloupotrijebili "selefi" i kažu za današnje vladare "kufr dune kufr" (malo neovjerstvo koje ne izvodi iz Vjere). A malo neovjerstvo koje spominje 'Ibn Abbas, Allah bio zadovoljan njime, se tiče upravo vladara koji sudi Šeri'atom u Islamskoj državi i u nekim stvarima presudi nepravedno. Ovaj govor se nikako ne tiče današnjih vladara koji su promijenili Šeri'at u potpunosti ili sude sa tim novim zakonom koji u nekim državama zabranjuje nošnju niqaba, dozvoljava prostituciju i drugo.) Mi, takođe, ne gledamo u pravo čovjeka i da li će mu biti pravedno presuđeno ili ne, već gledamo u pravo Allaha, Silnoga, a to je Tewhid i kufr u taguta, zatim ostavljanje tagutskog suda, tekfirenje taguta, upozoravanje ljudi na njega. Kako je moguće da ljude upozoravate na taguta, a vi ste prvi koji se pred njim sudite, tražeći od njega, prokletog, rješavanje sporova?

Peta šubha. Kažu: "Postoje učenjaci koji su dali fetwe da je to dozvoljeno.'

Ovo je uzimanje ovih učenjaka za bogove mimo Allaha. Radi se o učenjacima taguta koji su se suprotstavili Kur'anu, Sunnetu i konsenzusu.

Uzvišeni kaže:

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

"Neka se pripaze oni koji suprotno naredbi njegovoj postupaju da ih kakva fitna ili bolna patnja ne zadesi."

(sura en-Nur, 63. ajet)

Rekao je Ibn 'Abbas, radijallahu 'anhuma:

'Bojati se da se na vas kamenje sa neba ne sruši, ja vam kažem rekao Allahov poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, a vi govorite rekao Ebu Bekr i Omer.'

Rekao je imam Malik, rahimehullah:

'Od svačijeg se govora uzima i ostavlja, osim vlasnika ovog kabura (ukazujući na kabur Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.)'

Imam Malik je jasno upozoravao da se onaj, ko ostavi govor 'Umera, radijallahu 'anhu, a prihvati govor Ibrahima en-Neha'ija, treba pokajati. Pa, kakvo je tek stanje onog ko ostavi govor Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, radi govora nekog koji je na manjem stepenu od Ibrahima en-Neha'ija, rahimehullah, i govora sličnih?

Rekao je Sufjan ibn 'Ujejna:

'Naslonio se Rabi'a oborene glave i zaplakao, pa su ga upitali šta ga je rasplakalo, pa je rekao: 'Vidljivo pretovaranje (rija') i skrivena sehva (slijeđenje strasti). Ljudi su kod svojih učenjaka poput dječice kod svojih majki: šta im zabrane odmah ostavljaju, a šta im naredbe rade...'

Rekao je 'Abdullah ibn Mu'temir:

'Nema razlike između stoke i čovjeka koji slijepo slijedi.' ('Medžmu'atut-Tewhid', risala 8)

Oni koji se pravdaju da je to pitanje u kome se razisla 'ulema, kažu da i jedni i drugi imaju pravo na svoje mišljenje. Međutim, kada su u pitanju osnove vjere tu ne može biti razilaženja i samo je jedna strana ispravna, dok je druga u zabludi.

Šesta šubha. Kažu: 'Danas ne postoji Šeri'atska vlast koja bi mi vratila moje pravo, tako da sam prinuđen da to učinim.'

Rekao je Uzvišeni Allah:

"Zato što su dali prednost ovom svijetu nad ahiretom, a

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Allah neće uputiti na pravi put narod nevjernički. (sura en-Nahl, 107. ajet)

Kaže šejh Muhammed bin 'AbdulWehhab u svom djelu "Kešfus-Šubuhat", vezano za ovaj ajet:

"Jasno je rečeno da ovo nevjerstvo i kazna nisu radi ubjeđenja ili radi neznanja, ili mržnje prema vjeri i ljublaolju prema kufru. Ne, već je radi ljubavi prema dunjaluku, koji ga je od vjere odveo."

Muslimanu koji vjeruje u Allaha i Sudnji dan nije dozvoljeno da da prednost dunjalučkom užitku nad vjerom, bez obzira da li se radilo o traženju položaja ili vlasti, ili pak radi o čuvanja imetka, zato jer je čuvanje vjere preče od čuvanja imetka.

Kaže Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem:

"Kaže Uzvišeni Allah: 'O sine Ademov, zabavi se 'ibadetom mojim, ispuniću tvoja prsa bogatstvom i otkloniću od tebe siromaštvo, a ne budeš li učinio (ovo što ti naređujem) ispuniću tvoje ruke poslom, a tvoje siromaštvo neću otkloniti.' " (Bilježi ga imam Ahmed, pogledaj "Sahihul-Dzami'a")

Ima onih koji govore da su ajeti "...žele da im se pred tagutom sudi a naređeno im je da ne vjeruju u njega..." bili objašnjeni povodom munafika koji je otisao Ka'bu ibn Ešrefu da mu presudi u sporu sa nekim Jevrejom, ne želeći sud pred Allahovim Poslanikom, sallallahu 'alejhi we sellem, što znači da je pored islamskog suda otišao tagutskom sudu. Međutim, kažu da, obzirom da danas ne postoji islamski sud, nije kufr otići tagutskom sudu radi rješavanja spora, tj. odlazak tagutu bi bio kufr samo u slučaju da postoji islamski sud. Međutim, ovaj ajet je dosao u općenitom smislu, to jeste da je svako suđenje pred tagutom kufr. Kao što smo prethodno objasnili, tahakum je 'ibadet i 'ibadet nekom drugom mimo Allaha je širk i nije dozvoljen osim u slučaju prisile kao što je to rekao Uzvišeni Allah a nikako samo radi toga što nema Islamske države ili Islamskog suda. A što se tiče govora onih koji kažu da su prinuđeni da to urade ovaj govor je takođe neispravan iz dva razloga. Neki su ljudi pomješali

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

pojmove i ne prave razliku između prinude (darura) i prisile (ikrah), tako da su time našli opravdanje onome ko počini kufr, a nema sumnje da je ovo batil (neispravno), jer darura ne biva osim kod grijeha (mimo kufra), a što se tiče kufra ne smije ga insan počiniti pravdajući se da je prinuđen, već mora biti prisiljen ubistvom ili mučenjem da bi bio opravdan. Prinuda (darura) je da čovjek bude prinuđen da počini manju od dvije štete kako bi izbjegao onu veću štetu, tako bi, kada bi bio prisiljen da počini blud ili da pojede meso strvine, dao prednost jedenju mrtvog mesa nad bludom. A što se širka tiče pa, širk je najveći fesad koji postoji i nema ništa goreg od širka. Prisila (ikrah) je mučenje čovjeka na takav način da mu prijete propast i jedino je u ovakvom slučaju Allah Uzvišeni dozvolio da se izgovore riječi kufra. Kaže Uzvišeni Allah: **"...osim onaj ko bude prisiljen, a srce mu ostane čvrsto u imanu..."** Allah u ovom ajetu negira svako lažno opravdanje kojima ljudi žele opravdati svoj kufr i prihvata jedino prisilu kao opravdanje kod učinjenog djela kufra.

Upitaćemo one koji ovo kažu, koristeći primjere: Kada bi postojala neka vlada koja obožava kipove, koja bi nadvladala nad nekim čovjekom i oduzela mu imetak, odbijaju da mu vrate imetak i kažu: "Nećemo ti vratiti imetak sve dok ne budeš prinio žrtvu ovom kaburu i dok ne budeš tavafio oko njega." Da li je ovakvom čovjeku dozvoljeno da prinese žrtvu ovom kumiru, zato jer je prinuđen, da bi vratio svoj imetak? Da li će ovaj postupak otkloniti od njega propis širka koji se za njega veže, i ako nema Islamske države, da li ima i jedan dokaz da je Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem činio širk u Mekki kada nije bilo Islamske države?! Odgovori su el-hamdulillah jasni svima razumom obdarenim.

Nakon ovog pojašnjenja, evo još nekoliko fetwi na ovu temu:

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Kaže šejh Sulejman bin Sehman, rahimehullah:

"Znaj da nijedan da'ija neće pozivati u istinu, a da šejtan neće imati kod sebe šubhu kojom će tjerati ljude od njega. Od njih je to da, kada se sljedbenicima taguta kaže: 'Vratite se zakonu Allaha i Njegovog Poslanika i ostavite zakone taguta!' – oni kažu: 'Mi to radimo samo iz straha da se međusobno ne poubijamo. Jer ako se ja ne saglasim sa svojim protivnikom, na parničenje pred 'zakonom rifaqe' – on će ubiti mene ili ja njega!' Odgovor na ovo je da im kažemo: Neispravnost ove šejtanske šubhe postaje očigledna konstatacijom tri temelja..."

Nakon što je šejh spomenuo prvi temelj, on dalje kaže:

*"Drugi temelj je da se kaže: Nakon što si spoznao da je tehakum pred tagutom kufr, Allah je spomenuo u Svojoj Knjizi da je kufr veći od ubijanja. Rekao je: **'Fitna je veća od ubijanja'** i rekao je: **'Fitna je žešća od ubijanja'**, a fitna je kufr. Otuda, kada bi zaratili stanovnici pustinje i gradova i svi izginuli – to bi bilo lakše nego da na zemlji postave taguta koji će suditi zakonom suprotnim šeri'atu islama, s kojim je Allah poslao Svog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem."*

Dalje kaže:

"Treći temelj je da kažemo: Ako je ovaj tehakum kufr, a spor ne biva osim radi dunjaluka, kako ti je onda dozvoljeno da učiniš kufr zbog toga? Jer čovjek neće biti vjernik sve dok mu Allah i Njegov Poslanik ne budu voljeniji od svega mimo njih i sve dok mu Resul ne bude voljeniji od njegove djece, roditelja i svih ljudi. Zato, kada bi sav tvoj dunjaluk nestao – ne bi ti bilo dozvoljeno da se parničiš pred tagutom zbog njega. Pa kada bi te neko tjerao i dao ti da biraš između parničenja pred tagutom i žrtvovanja svog tvog dunjaluka – obaveza bi ti bila da žrtvuješ (dunjāluk) i ne bi ti bilo dozvoljeno da se sudiš pred tagutom. A Allah najbolje zna. Neka je puno

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

*salawata i selama na Muhammeda, i Njegovu Porodicu.*⁵³

Šejh Hamed bin 'Atiq en-Nedždi, rahimehullah, (preselio 1301. g. h.), među deset stvari koje poništavaju islam spominje i traženje presude ili suda (tehakum) iz nečega drugog mimo Allahove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem. Spomenuo je fetwu Ibn Kethira u njegovom tefsiru kod ajeta iz sure el-Ma'ide ("**Zar oni džahilijetski sud žele?**"), a zatim je rekao:

*"Slično njima je ono u šta je upala većina stanovnika pustinje i njima slični, od uzimānja suda (presude, zakona) iz običaja njihovih očeva i onoga što su izmislili njihovi preci od prokletih zakona, koje nazivaju zakon 'rifaqa', kojem daju prednost (srcem, jezikom ili djelom) nad Allahovom Knjigom i Sunnetom Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem. Ko to uradi – kafir je i obaveza je se protiv njega boriti sve dok se ne vrati sudu Allaha i Njegovog Poslanika."*⁵⁴

Ibn Kethir, rahimehullah, kaže:

*"Ko ostavi savršeni (al-muhkem, jasni, posljednji) šeri'at, objavljen Muhammedu sinu 'Abdullaha, pečatu vjerovjesnika, i traži sud u drugim, derogiranim zakonodavstvima, biva nevjernikom. Pa kako je tek onda sa onim koji traži sud (tehakum) u Jasi (Jasiq) i daje mu prednost nad njime? Ko to uradi – biva nevjernikom po idžma'u (konsenzusu) muslimana. Rekao je Uzvišeni Allah: **'Zar džahilijetski sud oni žele?!** **A čiji je sud ljepši od Allahovog za narod koji je čvrsto ubjeđen?'** Rekao je Uzvišeni: **'Ne, tako Mi tvog Gospodara, oni neće vjerovati sve dok samo tebe za sudiju u svim svojim***

⁵³ *"Ed-Durer..."*, 10/502-511, i *"Fetwe 'uleme Nedžda"*, 1/341-343

⁵⁴ *"Bejanun-Nedžati wel-Fikak min Muwalatil-Murteddine we Ehli-Išrak"*

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

sporovima ne uzmu, a zatim u sebi nikakve tegobe ne osjete zbog onoga što si presudio i dok se u potpunosti ne pokore.' Istinu je rekao Veličanstveni Allah.'⁵⁵

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullāh:

*'U kategoriju 'prijateljavanja' sa nevjernicima (na način koji izvodi iz vjere ili ruši njenu osnovu), zbog koje je Allāh pokudio Ehlul-Kitabije i munafike (dvoličnjake) spada i vjerovanje u dio nečega na čemu su oni od neovjerstva ili traženje rješavanja sporova (tj. tehakum) pred njima, mimo Allahove Knjige.'*⁵⁶

Šejh 'AbdulLatif bin 'AbdurRahman bin Muhammed bin 'AbdulWehhab, rahimehumullah (preselio 1292. g. h.) je upitan o onome čime sude sljedbenici 'sawalif' među beduinima i drugim od običaja njihovih očeva i djedova, i da li se oni zbog toga mogu nazvati kafirima..., pa je odgovorio:

*'Ko traži sud (presudu, čini tehākum) pred nečim mimo Allāhove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, nakon podučavanja – je kāfir.*⁵⁷*Rekao je Uzvišeni: 'A ko ne bude sudio onim što je Allāh objavio; takvi, oni su pravi nevjernici.' Rekao je Uzvišeni: 'Zar oni žele neki drugi dīn mimo Allāhovog?'* Rekao je Uzvišeni: *'Zar nisi vidio one koji 'tvrde' da vjeruju u ono što ti se objavljuje i u ono što je objavljeno prije tebe, pa ipak hoće da se sude (parniče) pred tāgūtom, a naređeno im je da ne vjeruju u njega?'*

⁵⁵ *'El-Bidaje wen-Nihaje'*, 13/119, u govoru o događajima 624. h. g. i podacima o Džingis Kanu

⁵⁶ *'Medžmu'ul-Fetawa'*, 28/199

⁵⁷ Tj. nakon uspostave argumenta ili mogućnosti saznanja sa obzirom da je takva osoba svakako mušrik, tj. NEMusliman na osnovu širka kojeg je pocinila, to ću pojasniti malo dalje u risali, ako Allah da, kada bude govor o tekfiru

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Rekao je Uzvišeni: 'Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allāhu samo 'ibādet činite i klonite se tāgūta.' A ajeta o ovome ima mnogo.'^{11 58}

Danas su mnogi ljudi pali na ovom 'ibadetu i srušili na taj način osnovu islama. Neku među njima kažu da je tehakum nevjerstvo, ali da onaj ko ga odobri ili traži nije kafir. Ova tvrdnja ne proizilazi iz ničeg drugog do NEZNANJA o tewhidu i onaj ko ima ovu tvrdnju ili oklijeva - nema sumnje da nije musliman, jer nije spoznao ono što ga čini muslimanom, a to je tewhid.

To je ono što je spomenuo šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab u deset stvari koje izvode iz vjere, rekavši da svaki onaj ko SUMNJA u nevjerstvo MUŠRIKA (mnogobožaca) je kafir, a to ne proizilazi iz ničeg drugog do iz SUMNJE u "*La ilahe illAllah*", a spomenuo sam prethodno da je UBJEĐENJE, koje je suprotno sumnji - drugi uslov šehadeta, bez čega islam osobe neće biti ispravan.

Nakon ovih temelja, pojašnjenja između ostalog šta je tagut i ko su taguti, da bi čovjek ostvario prvi rukn (uslov) tewhida, potrebno je da zna kako da bude nevjernik u njega, shodno riječima Uzvišenog: "**onaj ko ne vjeruje u taguta**".

Kufr u taguta se čini na slijedeći način:

Uvjerenost u zabranjenost i neispravnost usmjeravanja 'ibadeta tagutu, dokaz za ovo su riječi Uzvišenog:

⁵⁸ "*Ed-Durer...*", 8/241

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

"To je zato što Allah - postoji, a oni kojima oni, pored Allaha, robuju - ne postoje, i zato što je Allah uzvišen i velik." ⁵⁹

Napuštanje činjenja 'ibadeta tagutu, srcem, riječima i djelima i dokaz tome su riječi Uzvišenog Allaha, gdje kaže:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ آعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allaha obožavajte, a taguta se klonite!' " ⁶⁰ Ovde ćemo samo zastati i reći da čovjek mora da se odrekne 'ibadeta tagutu, radilo se srcem, riječima ili djelima. U vezi toga kaže 'Ibn Kethir, rahimehullah, da čovjek koji da zakletvu da će poštovati taguta, nije se odrekao taguta jezikom i nije musliman, pa makar znao svojim srcem da je to nevjerstvo ili da to nije dobro. Isto tako, rekao je, rahimehullah, da čovjek koji ode da se sudi pred tagutom, takav se nije odrekao taguta djelom, bez obzira šta je u njegovom srcu ili na njegovom jeziku.

⁵⁹ sura el-Hadždž, 62. ajet

⁶⁰ sura en-Nahl, 36. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Mržnja taguta i 'ibadeta njemu. Dokaz se nalazi u Qur'anu gdje kaže Uzvišeni Allah:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ

قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ

أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ

"Divan uzor za vas je Ibrahim i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: 'Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allahu, Njega jedinog, vjerovali!' " ⁶¹

Neprijateljstvo prema njemu i prema 'ibadetu njemu. I za ovo se također uzeti kao dokaz prethodni ajet iz Qur'ana.

Tekfir taguta i tekfir tog čina. Onaj ko ne svjedoči da su lažna božanstva ili taguti kafiri – takav nezna tewhid i takav nije musliman. Dokaza o ovom ima puno, ali ću se zadovoljit sa već spomenutim.

⁶¹ sura el-Mumtehine, 4. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Ovo bi bilo sve što sam imao da kažem o prvom ruknu (uslovu) *tewhida* ('*LA ILAHE...*'), pa onaj ko ove stvari ne zna – nema sumnje da takav nije ostvario *tewhid*, niti je takav čovjek musliman. Kako da bude musliman onaj ko nije spoznao tagute, a Allah mu naredio da se odrekne od njih? Kako da bude musliman onaj ko je spoznao tagute, ali nije zanevjerovao u njih, pa ih još smatra muslimanima? Nakon ovoga, sada ću, sa Allahovom pomoći da kažem nešto o drugom ruknu ('*...ILLALLAH*'), kako bi šehadet '*La ilahe illAllah*' bio upotpunjen.

Što se tiče drugog rukna (uvjeta) šehadeta, ('*...ILLALLAH*'), to znači da svaki čovjek mora da vjeruje u Allahovu Jednoću Gospodarstva ili Vlasti (*tewhidur-rububijje*), Allahovu Jednoću 'ibadeta ili obožavanja (*tewhidul-uluhijje*) i, konačno, Allahovu Jednoću najljepših Imena i savršenih Svojstava (*tewhidul-esma'i wes-sifat*).

Prva vrsta koju sam naveo, Allahova Jednoća Gospodarstva je potvrđivanje da je Uzvišeni Allah Gospodar svega, Njegov vladar, Stvoritelj i Opskrbitelj, te da On daje život i smrt, korist i štetu, On je jedini koji se odaziva u nedaćama, Njemu pripada sva vlast, On je jedini Sudija, u Njegovim rukama je svako dobro, On čini ono što hoće i kadar je da učini ono što hoće. U ovo ulazi vjerovanje u *qader* (određenje, bilo dobro ili loše) i mnogo drugih stvari koje su poznate zdravom fitrom čovjeka, na kojoj se rađa. Nema sumnje da čovjek koji izgubi zdrav razum i fitru, pa sumnja u činjenicu da se sve što se zbiva i dešava, zbiva i dešava sa Allahovom Voljom i Određenjem – takav je kafir i u tom neznanju nema opravdanja, pa makar živio negdje daleko, sam, bez mogućnosti da dođe do bilo kojeg teksta, jer kao što rekoh, to je fitretski (razumski) poznato i tu fitru

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

kvare šejtani od ljudi i džinna, pa da Allah sačuva. Ako neko sebi pripiše nešto od Allahove Jednoće Gospodarstva – takav postaje tagut i obaveza je svakom čovjeku da zanevjeruje u njega, da ga mrzi i da ga tekfiri, inače njegov islam neće biti ispravan.

Druga vrsta, Allahova Jednoća u 'ibadetu (obožavanju) je potvrđivanje 'ibadeta, javnog ili tajnog, samo Allahu Uzvišenom i da je svaki 'ibadet upućen nekom drugom mimo Allah – širk, a širk je grijeh kojeg Allah neće nikom oprostiti. Evo nekoliko 'ibadeta koji moraju biti upućeni samo Allahu: namaz, zekat, post, hadždž, dova, traženje presude (parničenje), dova, strah, nada, oslanjanje, želja, strahopoštovanje, bojaznost, pokajanje, traženje pomoći (zaštite, spasa...), klanje kurbanda, zavjet i drugi vidovi 'ibadeta koje je Allah propisao.

Na kraju, treća vrsta, Allahova Jednoća najljepših imena i savršenih svojstava je potvrđivanje da je Allah Sveznajući i Svemogući, Živi i Samoopstojeći, ne obuzima ga ni drijemež ni san, Njegova volja se ispunjava, Njegova mudrost je potpuna, On se čuje i sve vidi, Blag je i Milostiv, Vlast je Njegova u potpunosti, On je Vladar, Sveti, Spas, svakog osigurava i nad svakim bdi, On je Silni, Moćni, Gordi, te potvrđivanje mnogo drugih najljepših Imena i savršenih Svojstava, koja su takođe poznata fitrom čovjeka. Ako se neko nađe, pa sebi pripiše nešto od Allahovih Imena ili svojstava – takav postaje tagut i obaveza je svakom čovjeku da zanevjeruje u njega, na način na koji se nevjeruje u taguta.

Ovim završavam sve što sam imao da kažem o riječima šejha Muhammeda, rahimehullah: **naredba**

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

'ibadeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga.

Sada ću da nešto kažem o njegovim, rahimehullah, riječima: **podsticanje na to...**

Od onoga momenta, kada čovjek sazna da bez znanja o tewhidu nema islama, normalno je da će taj čovjek podsticati ljude na tewhid, prije nego ih bude podsticao na namaz ili druge 'ibadete. Danas ćete naići da u "džamijama" i "džema'atima", prvo što će vas "hodža" ili "da'ija" podučiti biti kako da uzmete abdest i da klanjate. Ne kažem da ne treba da se na ovo podstiče, nego kažem da kao bez abdesta nema namaza, tako isto bez tewhida nema ni abdesta, ni namaza. Dakle, svaki pojedinac treba da usmjeri svoj poziv u islam, prvobitno u poziv u tewhid, jer kao što sam rekao, bez tewhida čovjek ne biva muslimanom i njegovi 'ibadeti neće biti primljeni kod Uzvišenog Allaha.

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allaha obožavajte, a taguta se klonite!' " ⁶²

U ovom ajetu se jasno vidi da prvo na što su podsticali poslanici jeste tewhid, koji se ogleda u odricanju od taguta i vjerovanju u Allaha. Kada je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, poslao Mu'dha ibn

⁶² sura en-Nahl, 36. ajet

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Džebela u Jemen, rekao mu je da Ehlul-Kitabije prvo pozove u "*La ilahe illAllah*", pa – ako se pokore – onda u namaz i zekat, jer, uistinu, ako se ne pokore u "*La ilahe illAllah*", zašto da ih poziva u namaz, kada im tada namaz neće biti ispravan?

Nema sumnje da svaki onaj ko prvobitno poziva u sve drugo mimo tewhida – takav ne zna tewhid, njegov značaj i važnost i takav nije musliman. A šta je tek onda reći za "imame", koji po "džema'atima" drže hutbe i nikad od njih ne čuješ da spomenu taguta, samo spominju Allahovu Milost, a nikada Allahovu srdžbu prema širku i činjenicu da ga On nikad neće oprostiti? Pa, šta je sa tim "imamima", koji ne odvrćaju od onoga što Allah neće oprostiti (širk)? Nema sumnje da takvi ne znaju tewhid, pa makar imali diplome kako su magistri islamskih nauka. Allah upućuje onoga koga On hoće, On je Mudri i On je Pravedan.

Podsticanje na tewhid spada u ispoljavanje vjere, ali onaj ko ne ispolji vjeru, ali je u stanju da to učini – time nije počinio nevjerstvo, nego je grijешnik. Međutim, kada čovjek vidi Allahovu prijatnu onome ko ne ispoljava islam, svaki onaj koji se boji Allaha će odlučiti da poziva u tewhid, pa makar u tom pozivanju imao nevolje i makar bio sam. Jer, tako mi Allaha, ne treba se čuditi tome ako neko od vas ostane sam i svi ga se odreknu radi tewhida, kojeg nosi sa sobom. To je pravi put... Sjetite se Ibrahima, 'alejhi sellem... Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, nas je obavjestio da je islam počeo kao stran (usamljen), pa će se vratiti kao stran (usamljen), a blago se tim strancima. Allahu Ekber, pa zar muwehhidi danas ne hodaju po zemlji kao stranci? Zar se svi sa njima ne ismijavaju i ne napadaju ih radi tewhida, kojeg nose sa sobom? Tako mi Allaha, ovo

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

je istina i molim Uzvišenog Stvoritelja, kod Kojeg je siguran povratak i obračun, da sačuva muslimane (muwehhide) širom cijelog svijeta, a da uputi iskrene koji traže istinu i time poveća broj muslimana na zemlji...

Mnogobrojni su dokazi o podsticanju na tewhid i njegovu vrijednost, a ja ću se zadovoljit sa spomentim, uz jedan dodatak, kako bi ljudi, ako Allah bude htio, shvatili rizik ostavljanja ispoljavanja vjere.

Rekao je Uzvišeni Allah:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا

بَيَّنَّهِ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ

اللَّعِينُونَ

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju." ⁶³

Dolazim sada do riječi šejha Muhammeda, rahimehullah, gdje kaže: **prijateljavanje na toj osnovi...**

Kada bude govor o neprijateljstvu, onda ću, sa Allahovom dozvolom, da kažem u čemu se ogleda prijateljavanje na način koji izvodi iz vjere, a sada ću ukratko da nešto kažem o prijateljavanju na osnovi tewhida.

⁶³ sura el-Beqare, 159. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Svaki zdrav razum potvrđuje činjenicu da je dozvoljeno bratstvo i prijateljstvo samo na toj osnovi.

Rekao je Uzvišeni Allah:

ط
لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا
مِنْهُمْ تَقَةً وَيُحذِرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

"Neka vjernici ne uzimaju za prijatelje nevjernike kad ima vjernika; a onoga ko to čini – Allah neće štiti. To učinite jedino da biste se od njih sačuvali. Allah vas podsjeća na Sebe i Allahu se vraća sve!"⁶⁴

Rekao je Uzvišeni Allah:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مَنْ دُونَكُمْ لَا يَأَلُونَكُمْ
خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا
تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

"O vjernici, za prisne prijatelje uzimajte samo svoje, ostali vam samo propast žele: jedva čekaju da muka dopadnete, mržnja izbija iz njihovih usta, a još je gore ono što kriju njihova prsa. Mi vam iznosimo dokaze, ako pameti

⁶⁴ sura Ali 'Imran, 28. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

imate." ⁶⁵

SubhanAllah! Kao primjer navodim vam rat na Balkanu... Zar ste zaboravili šta vam je vaš komšija uradio? Zar nije istina da vam je propast želio samo radi toga što ste se pripisivali islamu? Zar nije istina da su jedva čekali da muka dopadnete? Pa, gdje vam je pamet pa ih opet volite? Allah vam iznosi dokaze, ako pameti imate! Danas se jasno vidi mržnja koja izbija iz usta onih koji se pripisuju islamu, prema sljedbenicima tewhida, a Allahu moj, šta li kriju u svojim prsima?

Rekao je šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Allaha, Allaha, ⁶⁶ braćo moja: držite se čvrsto osnove vaše vjere, proog i zadnjeg što je u njoj, njene glavne stvari i temelja. A to je šehadet 'LA ILAHE ILLALLAH'. Naučite njegovo značenje, zavolite njegove sljedbenike i učinite ih svojom braćom, pa makar bili daleko od vas...'

Nakon ovoga, dolazim do jedne bitne teme, a to je tekfir. Sada ću da se malo zadržim na riječima šejha Muhammeda, rahimehullah, gdje kaže: **tekfir onoga ko ga ostavi...**

Svaki čovjek koji ostavi tewhid, namjerno ili nenamjerno, iz neznanja, nije musliman i stoga svaki musliman mora da ga smatra nevjernikom, jer ako bi ga smatrao muslimanom – to znači da nije spoznao tewhid, a

⁶⁵ sura Ali 'Imran, 118. ajet

⁶⁶ Ovdje je izostavljen glagol koji može biti: *'...podsjećam vas na Allaha...'* ili *'...bojte se Allaha....'*

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

ako bi sumnjao u njegovo nevjerstvo – to znači da sumnja u tewhid, a UBJEĐENJE je drugi uvjet tewhida.

Prije svega ću ovde da kažem da postoje dvije vrste tekfira. Prva spada u ispoljavanje islama. Na primjer, nađe se čovjek kojem neko od vas iznese dokaze o tewhidu, a on im se ipak ne pokori. Takvom čovjeku je obaveza javno reći da je kafir i onaj ko bude u stanju da to uradi, pa se ipak suzdrži – takav je grijешnik a ne kafir, kao što sam već rekao.

Druga vrsta tekfira je da čovjek zna u svom srcu da je onaj ko nezna tewhid – kafir. Onaj ko bude sumnjao ili oklijevao u ovom pogledu – nema sumnje da takav nije musliman, jer i on sam ili nezna tewhid ili sumnja u njega, pa se suzdržava u tekfiru mušrika. Dakle, druga vrsta tekfira, jeste osnova kufra u taguta (nevjerstva u taguta), i bez nje nema Islama, a prva vrsta tekfira, kada čovjek ostavi ispoljavanje vjere, to je obavezna potpunost kufra u taguta i čovjek koji je ostavi ne biva kafikom. Što se tiče onog ko ostavi pohvalnu potpunost kufra u taguta, takav još manje "zaslužuje" da bude protekfiren (nazvan nevjernikom). Ovo su tri različita stepena kufra u taguta i samo prvi za sobom povlači nevjerstvo, nestanak islama, a danas ćeš naći velike neznalice, koji su bolje rečeno kafiri, kako kažu nosiocima tewhida: "*Ni vi niste muslimani, niste se ni vi odrekli od taguta.*" Ove njihove prljave riječi proizilaze iz neznanja, u to nema nikakve sumnje, i ovo je haridžiska 'aqida (vjerovanje) i veliki ekstremizam, a nas su optužili da smo haridžije, tekfirovci, ekstremisti i džehennemski paščad. Ako uistinu misle da smo i mi kafiri i da je tewhid ovaj ekstremizam kojeg zastupaju – onda su oni pravi munafici (licemjeri, dvoličnjaci) sa haridžijskom 'aqidom, da Allah sačuva. Ne samo da su pomješali ove pojmove, nego su

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

pomješali opće i manje poznate mes'ele i mnogo drugih stvari.

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا ۗ
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ
لَهُ سَبِيلًا ﴾

"Zašto se podvajate kada su u pitanju licemjeri koje je Allah vratio u nevjernike zbog postupaka njihovih! Zar želite da na pravi put uputite one koje je Allah u zabludi ostavio? A onoga koga Allah u zabludi ostavi - ti nikada nećeš na pravi put uputiti. Oni bi jedva čekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki." ⁶⁷

Uistinu, ovi kafiri bi sretni bili da sljedbenici tewhida postanu kafiri, pa da budu na istom dinu, i bratuju na munafički način. "Ubiše se" kako bi našli neki dokaz da bi nas protekfirili. Jadnici misle da su našli dokaz kako su muwehhidi kafiri i kako se samo vidi njihovo zadovoljstvo.

Njihov "dokaz" je da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao, da je onaj ko kaže svome BRATU da je kafir - kufr se vraća na njega. Kao što vidite, Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, je rekao: "BRATU", a ne kafiru.

⁶⁷ sura en-Nisa', 88. i 89. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Dakle, kao prvo, mi ne tekfirimo muslimane, nego kafire koji se pripisuju islamu, kao što je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, tekfirio kafire koji su se pripisivali vjeri Ibrahima, 'alejhi sellem, i, dakle, tvrdili da su muslimani.

Kao drugo, recimo, šta ako se u nekom sporednom pitanju, jedan musliman prevari i protekfiri muslimana? Da li postaje kafir? Evo odgovora.

Prenosi Imam Buhari da je Hatib ibn Ebi Balta'a, Allah bio zadovoljan njime, napisao pismo stanovnicima Mekke, rekavši im da će ih muslimani napasti. Ovo je bilo od njega odvratno djelo i veliki grijeh. Kada je to došlo do 'Umera, Allah bio zadovoljan njime, rekao je Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi we sellem: "*Dopusti mi da osječem glavu ovom DVOLIČNJAKU (kafiru).*" Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, nije rekao 'Umeru da je tekfirovac, hawaridž, da tekfiri muslimane i da je postao kafir, niti mu je bilo šta grubo rekao, kao što to rade današnja braća demokrata, nego mu se obratio finim riječima, podsjećajući ga da je Hatib jedan od učesnika bitke na Bedru, i rekao mu:

"A šta znaš, Umere, možda je Allah pogledao učesnike Bedra i rekao: 'Radite šta hoćete, ja sam va već oprostio!'"

Sada bih ja da pitam one koji nas optužuju da smo i mi kafiri, da li je 'Umer, Allah bio zadovoljan njime, kafir? Ili možda, da li Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, nije znao propise tekfira?

Ibnul-Qajjim, rahimehullah, kaže da kada neko optuži MUSLIMANA za licemjerstvo ili nevjerstvo, GREŠKOM ili

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

LJUBOMOROM prema Allahovoj Vjeri - takav ne biva kafirom, niti čak GRIJEŠNIKOM, nego je NAGRAĐEN za svoj nijjet. Evo još jedan dokaz.

Prenosi Imam Buhari, rahimehullah, da je jednom prilikom Mu'adh ibn Džebel predvodio namaz i da je učio suru el-Beqare. Jedan čovjek je napustio saff i počeo da uči kraće sure. Kada je to saznao Mu'adh ibn Džebel, Allah bio zadovoljan njime, rekao je: "*On je munafik!*" A kada je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, saznao za ovu priču, rekao je Mu'adhu da uči kraće sure, a nije mu rekao da je tekfirovac, haridžija, džehennemsko pašče, itd...

Postavljam isto pitanje: Da li je Mu'adh ibn Džebel kafir? Bojim se da neki ne kažu da jeste, jer su rekli da je već bio počinio kufr i da ga je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, poslao u Jemen, a on (Mu'adh) nije znao tawhid, da Allah sačuva.

Sada ću da nešto kažem o druge dvije vrste tekfira, tešrik i tekfir. Mnogi ljudi, koji se pripisuju znanju, se suprostavljaju Qur'anu, sunnetu i konsenzusu, time što nazivaju počiniooca velikog širka koji izvodi iz vjere - muslimanom, ako ne zna da ono što radi je širk. Nema sumnje je je ovo velika zabluda koja ruši osnovu islama i za sobom povlači gubitak imena islama, a dokazi o ovome su mnogobrojni.

Rekao je Uzvišeni Allah:

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغَهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

"Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna." ⁶⁸

Ovde se jasno vidi sa Allah tekfiri narod koji NE ZNA, narod do kojeg još nije došao Qur'an.

Rekao je Uzvišeni Allah:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا

تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهَرَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ

أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

"O vjernici, ne dižite glasove svoje iznad Vjerovjesnikova glasa i ne razgovarajte s njima glasno, kao što glasno jedan s drugim razgovarate, da ne bi bila poništena vaša djela, a da vi i ne primijetite." ⁶⁹

Ovde se vidi da čovjeku mogu biti poništena djela, a da to čovjek i ne primijeti.

⁶⁸ sura et-Tewbe, 6. ajet

⁶⁹ sura el-Hudžurat, 2. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Rekao je Uzvišeni Allah:

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ
حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْيَسِينَةُ

"Nisu se nevjernici između sljedbenika Knjige i mnogobošci odvojili, sve dok im nije došao dokaz jasni..."

70

A ovde Allah naziva Arape koji su se pripisivali Vjeri Ibrahima, 'alejhi sellem - mnogobošcima.

Kao što sam rekao, dokazi iz Qur'ana, sunneta i konsenzusa su mnogobrojni, o tome da počinilac velikog širka postaje mušrik, pa makar ne znao da je ono što čini širk. Oni koji se suprotstavljaju ovome su uzeli manje jasno i zamjenili ga za ono što je jasno, radilo se o Qur'anu ili o sunnetu.

Rekao je Uzvišeni Allah:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ

⁷⁰ sura el-Bejjine, 1. ajet

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ

مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

"On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ajeti jasni, oni su glavnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni čija su srca pokvarena slijede one što su manje jasni, željni smutnje i svog tumačenja. A tumačenje njihovo zna samo Allah. A oni koji su dobro u nauku upućeni govore: 'Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara našeg!' A samo razumom obdareni shvaćaju."⁷¹

Evo jedan primjer, gdje se jasno vidi rušenje jasnog uz pomoć manje jasnog, a to rade pokvarena srca, kao što nas je obavjestio Allah.

Imam Ahmed, rahimehullah, prenosi u svom "*Musnedu*" od Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao: "*Bio je jedan čovjek prije vas, koji nikad dobra nije uradio, osim tewhida. Kada mu je došla smrt, on reče svojoj porodici: "Pogledajte! Kada umrem..." Da ga zapale dok se ne ugljeniše, zatim da ga samelju, a zatim da mu u olujnom danu prospu prah. Pa kada umrije, oni to uradiše. I on se obrete u Allahovoj šaci (qabda), pa mu Allah, Uzvišeni i Veliki, reče: "O čovječe, šta te je navelo da uradiš ono što si uradio?" Reče: "Da, Gospodaru! Zbog straha od tebe." Reče: "Pa mu On oprosti, a nije nikad dobra uradio mimo tewhida."*

⁷¹ sura Ali 'Imran, 7. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Uvaženi šejh 'AbdulLatif, rahimehullah, kaže u vezi ovoga haditha:

*"I hadith o čovjeku koji je naredio svojoj porodici da ga zapale... On je bio muwehhid, nije bio od sljedbenika širka (mušrika). Konstatovano je putem Ebu Kamila od Hamada, od Thabita, od Ebu Rafi'a, od Ebu Hurejre: "...nije nikad dobra uradio, mimo tewhida". Otuda, neispravna je argumentacija sa njime u predmetu spora (razlaza) (Tj. hadith nije dokaz za opravdanje neznanjem u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere, niti u mes'elama taguta i drugih stvari, poput vjerovanja u Sudnji Dan, džennet i džehennem i slično)."*⁷²

Neki učenjaci tumače (prevode) ovaj hadith na sljedeći način:

*"Ako bi Allah bio qadar da me stvori", tj. nakon što je zapaljen, samljeven i prah mu razasut po moru, što bi bila sumnja u djelić osobine moći, a ne u njenu osnovu. Jer, onaj koji ne vjeruje da je Allah moćan, nema Boga kojeg obožava. Ili: "Ako mi Allah suži vrata opravdanja". Glagol qadere se može prevesti u tom smislu. U tom smislu je jedan ajet u suri et-Talaq, u kojem se kaže: "**we men qudire 'alejhi rizquhu...**". Tj. "**...čija opskrba bude sužena (ograničena)...**" Također, u hadithu koji govori o nastupu ramadana i granici između 29. i 30. noći, tj. danu sumnje, kaže se "**faqduru leh**", što su neki preveli kao: "**Ograničite (ša'ban) ga (suzite ga)...**", tj. na 29 dana, iako je jače da se upotpuni ša'ban 30 dana. Ali je dokaz u prijevodu riječi "*qadere*". Neki kažu da je njegovo djelo manifest straha i simbolično obraćanje Allāhu u smislu: "*Toliko se bojim Tvoje kazne da bih pokušao pobjeći, iako znam da ne mogu. Pa Ti vidi šta ćeš uraditi sa mnom.*" I mnogo drugih mišljenja...*

⁷² *"Minhadžut-Te'sis..."*, 218. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Nemajući jasan dokaz iz Qur'ana i sunneta, naši protivnici se služe riječima velikih učenjaka, kako bi srušili jasnoću Allahovih ajeta. Evo jedan primjer.

Rekao je šejh 'ibn Tejmije, rahimehullah, između ostalog:

"...Međutim, zbog preovladanja neznanja i manjkavosti znanja o tragovima poslanice među mnogim od potonjih generacija, nije ih moguće protekfiriti na osnovu toga, sve dok im se ne objasni ono s čime je došao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem..."

Kažu neki zabludjeli na osnovu ovih riječi, da Ibn Tejmije nije tekfirio neznanice, dakle, nazvao ih je muslimanima. Ovom tvrdnjom ruše osnovu islama, jer ova tvrdnja proizilazi iz neznanja o tewhidu, koji vodi do bratstva sa mušricima, nazivanjem istih muslimanima i upravo to ruši osnovu islama, a ponavljam, neznanje nije opravdanje. Sada da malo ovo pojasnim, sa Allahovom pomoći. Učenjaci poput Ibn Tejmije, rahimehullah, prave razliku u terminima: tešrik (proglašavanje osobe mušrikom) i tekfir (proglašavanje osobe kafikom).

Neki će reći: "Gdje je razlika? Obojica nisu muslimani." Istina je da ni jedan ni drugi nije musliman, ali razlika je u tome što prvi (tj. mušrik), možda ne bude kažnjen na Sudnjem Danu, jer je živio u mjestu gdje nije mogao da dođe do znanja o tewhidu i nije bilo nikoga u tom mjestu ko bi ga mogao podučiti tewhidu. Dok drugi (tj. kafir), takav će bez sumnje biti kažnjen na Sudnjem Danu i biti vječno u džehennemu, zato što je imao mogućnost da dođe do tewhida i da ga nauči ili zato što je živio u okruženju gdje su neki ljudi - pa makar ih malo bilo - znali tewhid, a što je znak da je i on mogao doći do znanja, ali ga je nemar ili

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

prkos od toga odvratio. Dakle, šejh Ibn Tejmije, rahimehullah, se suzdržao od tekfira kazne, a ne od tekfira oduzimanja imena islam (tj. tešrika). Evo jednog dokaza da Ibn Tejmije, rahimehullah, neznalice o tewhidu nije nazivao muslimanima.

Ibn Tejmije, rahimehullah kaže:

*"Allah nas je obavijestio o Hudu da je rekao svom narodu: **'Obožavajte samo Allaha, vi nemate drugog Boga, mimo Njega. Vi niste išta drugo, do lažovi.'** (Hud, 50.) Učinio ih je lažovima prije nego je presudio sudom kojem bi se usprotivili, zbog toga što su izmislili drugog Boga mimo Allaha. Dakle, ime mušrik je ustanovljeno prije poslanice, jer on čini širk svom Gospodaru i izjednačava druge sa Njim i uzima mimo Njega druge bogove i izmišlja mu iste (endad) prije (dolaska) poslanika..."*

Kaže šejhul-islam, Ibn Tejmije, rahimehullah, u

"Medžmu'ul-Fetawa", 20/37:

"Allah je razdvojio neka imena i sudove prije poslanice, a sastavio ih nakon nje."

Ovo znači da onaj ko nije u mogućnosti da dođe do tewhida i nije došla poslanica do njega – takav, ako čini širk Allahu, na ovom svijetu nije musliman, ali i ako nije musliman, možda mu Allah oprost i ne bude kafir na onom svijetu. Međutim, ako je došla poslanica do njega – takav ne samo da je na ovom svijetu kafir, nego će njegov sud na onom svijetu biti vječni boravak u džehennemu. Da se neki ne bi prepali, samo da kažem da pravljenje razlike između tešrika i tekfira ne spada u osnovu islama, tj. onaj ko ne zna da pravi ovu razliku biva muslimanom. Osnova islama je da mora da zna da počinioc velikog širka nije musliman.

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Šejh Ebu Batin, rahimehullah, kaže:

*"Po pitanju tekfira pojedinca kažemo da proobitno (vanjštinsko) značenje ajeta i haditha, a i govor većine (džumhura) 'uleme ukazuje na neovjerstvo onoga koji učini širk Allahu, čineći 'ibadet nekom drugom mimo Njega i da dokazi nisu napravili razliku između pojedinca i drugog (tj. pojedinca i njegovih riječi ili djela). Kaže Uzvišeni: **'Uistinu, Allah neće oprostiti da mu se širk čini...'** I ovo uopšteno važi za svakog mušrika. Svi učenjaci u knjigama fikha spominju propis murtedda (otpadnika od islama) i prvo što spominju od vrsta kufra i otpadništva je širk, pa kažu da onaj koji učini širk – postaje neovjernikom, i nisu izuzeli neznalicu (džahila). Tako i da je onaj koji tvrdi da Allah ima drugu ili dijete – neovjernik, i nisu izuzeli neznalicu. I ko optuži 'A'išu – postaje neovjernikom. Ko se ismijava Allahu, Njegovom Poslaniku ili Njegovim Knjigama – postaje neovjernikom po konsenzusu 'uleme, zbog riječi Uzvišenog: **'Nemojte se pravdati, zanevjerovali ste nakon vašeg imana'**. I spominju mnoge vrste neovjerstva, čiji su počinioci neovjernici prema konsenzusu (idžma'u), i nisu napravili razliku između pojedinca i drugog. Zatim kažu da se otpadnik od islama ubija, nakon što se od njega traži da se pokaje (istitabeh). Pa su mu presudili otpadništvom prije presude o traženju pokajanja, koja dakle biva nakon presude otpadništvom, a traženje pokajanja ne biva osim od pojedinca. U ovom poglavlju spominju propis onoga koji zaniječe bilo koji od pet ruknova (namaz, zekat itd... ili ohalali nešto od zabranjenih stvari, poput vina, svinjetine i sl., ili posumnja u to, i kažu da postaje neovjernikom ako osobe slične njemu poznaju propis (tj. nisu neznalice u poznavanju spomenutih propisa) a to nisu rekli u pitanju širka i stvari sličnih njemu, od kojih smo neke spomenuli. Naprotiv, oni su uopšteno spomenuli sud neovjerstva njihovih počinioca i nisu iz njega izuzeli neznalicu, niti su napravili razliku između određene osobe i nečeg drugog. I kao što smo spomenuli – pokajanje se traži od određene osobe. I da li je dozvoljeno muslimanu da sumnja u neovjerstvo onoga koji kaže da*

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Allah ima drugu ili dijete, ili da je Džibril pogriješio u dostaoljanju poslanice, ili poriče proživotljenje nakon smrti, ili nekog od vjerovjesnika? Da li bilo koji musliman u ovim i sličnim stvarima pravi razliku između određene osobe i nečeg drugog, a Poslanik sallallahu 'alejhi we sellem je rekao: '**Ko promijeni svoj din - ubijte ga**', što obuhvata određenu osobu i drugo, a najveći vid mijenjanja vjere je činjenje širka Allāhu i obožavanje nekog drugog mimo Njega ('ibadet')¹¹.

- do riječi:

*'... A mi znamo da one koji to (širk) rade, od onih koji se pripisuju islamu, na to nije navelo ništa drugo do neznanje. Da su oni znali da ih to potpuno udaljuje od Allaha i da to spada u širk kojeg je Allah zabranio - nikad se u njega ne bi upustili. Uprkos tome, svi učenjaci su ih protekfirili i nisu ih opravdali neznanjem, kao što govore neki zabludjeli (dallun): 'Takvi su opravdani, zbog toga što su neznalice'...'*¹¹

- do riječi:

'...A što se tiče riječi šejha Ibn Tejmije, rahimehullah: 'Ali, zbog preovladavanja neznanja kod mnogih od potonjih generacija, njih nije moguće protekfiriti...', on tu nije rekao da su oni opravdani, već se sustegao od donošenja presude neovjerstoom⁷³ nad njima, prije objašnjavanja.⁷⁴ Tako bi željeno značenje onoga što je on rekao, koje zaključujemo iz cjelosti njegovih izreka... (tj. Ibn Tejmije, rahimehullah, je na njih spustio propis tešrika, nazvao ih mušricima).'^{11 75}

⁷³ Tekfira koji za sobom povlači kaznu i na dunjaluku i na ahiretu, što ne znači da su bili muslimani. Ne, bili su mušrici, a njihov hal se prepusta Allahu, On će ih kazniti ili im oprostiti, ako budu od onih nad kojima nije uspostavljen argument ili oni od ehlul-fetre

⁷⁴ tj. prije poslanice, uspostave argumenta ili mogućnosti dolaska do spoznaje

⁷⁵ '*Ed-Durerus-Senijje*', 10/401

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Ebu Batin, rahimehullah, kaže:

"Riječi Teqijjud-dina: ⁷⁶ 'Tekfir i ubijanje su vezani za dolazak argumenta...' ukazuju da ove dvije stvari, tj. tekfir i ubijanje ⁷⁷ nisu vezane za razumijevanje argumenta bez ograničenja, već za njegov dolazak. Dakle, razumijevanje argumenta je jedna, a dolazak argumenta druga stvar. A ako bi ovaj sud bio vezan za razumijevanje argumenta – onda ne bismo mogli protekfiriti i ubiti (nikoga), osim samo onoga za koga znamo da je inadžija, a to je očigledno neispravno. Naprotiv, kraj njegovih riječi ukazuje da on razumijevanje argumenta (fehmul-hudždže) uzima u obzir samo u stvarima koje su nepoznate mnogim ljudima, u kojima nema onoga što negira tewhid i poslanicu, poput nepoznavanja nekih atributa (ili manje poznatih mes'ela). A što se tiče stvari koje negiraju tewhid i iman u poslanicu – on je, Allah mu se smilovao, na više mjesta jasno ukazao na nevjernost njihovih počinioca i njihovo ubijanje, nakon traženja od njih da se pokaju (istitabe) i nije ih opravdao neznanjem. A mi znamo da je razlog njihovog upadanja u te stvari – samo nepoznavanje (neznanje) njihove prave suštine. Oni ih nikad ne bi uradili da su znali da su one kufr, koji izvodi iz vjere."⁷⁸

Evo još jedan citat iz knjige "Trijumf vjerovjesničkog monoteizma":

"Neki zabludjeli uzimaju govor Ibn Tejmije, rahimehullah, kojeg je šejh izrekao po pitanju namaza, zekata, zabrane vina, bluda i sl., a koji važi za osobe koji nisu u stanju odagnati neznanje u pogledu tih pitanja, a zatim, svjesno ili nesvjesno, taj govor primjenjuju za veliki širk i osnovu vjere. A nakon toga opravdavaju ljude koji žive na našim prostorima i na prostorima

⁷⁶ tj. Ibn Tejmije, rahimehullah

⁷⁷ Šejh govori o tekfiru kažnjavanja, tj. o sudu, a ne o imenu koje se dobija samim ostvarenjem značenja širka pri osobi

⁷⁸ "Ed-Durerus-Senije", 10/360, 375

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

bivšeg USSR-a u nepoznavanju osnove koja se tiče namaza, posta, zabrane bluda, pijenja vina, svinjskog mesa i sl., pa primjenjuju govor Ibn Tejmije o ovim stvarima u pitanju velikog širka i onoga što ruši osnovu vjere, a zatim postavljaju pogrešne temelje u vezi pravila 'mogućnosti sticanja znanja'. A istina je da na našim prostorima, a vjerujemo i u bivšim sovjetskim republikama, čak i nemuslimani znaju da muslimani moraju da klanjaju, ne smiju da piju vino, da jedu svinjsko meso itd. Ovo je što se tiče nevjernika. A kakav je onda istinski sud ako se prisjetimo broja muslimana na našim prostorima koji se pridržavaju islamskih propisa? Nema skoro nijednog mjesta, grada, sela, a da u njema nema džamija, sa kojih se čuje ezan pet puta dnevno. Rasprostranjena je korisna literatura, pored mnogih drugih mogućnosti saznanja, koja su postala karakteristikom ovoga vremena. Kako je onda moguće da neko ljude iz sličnih predjela opravdava u nepoznavanju propisa ili poricanju istih? Nema sumnje da oni nemaju opravdanja u ovim propisima, a kamoli u pitanjima tewhida i osnovi vjere ili psovanju Allaha i Njegovog Poslanika i vjere, kao što su to lupili neki ludaci od da'ija, koji ljude truju svojim zabludama, koje dostižu stepen nevjerstva. Inadžija i neznalica koji je bio u mogućnosti saznati – imaju isti propis!

Šejh Sulejman bin Sehman, rahimehullah, kaže:

"Što se tiče riječi šejhul-islama (tj. Ibn Tejmije) u pogledu tekfira pojedinca, predmet toga su posebne mes'ele, čiji dokaz može biti nepoznat nekim ljudima, kao što je u mes'elama (pitanjima) qadera i irdža'a i slično tome ⁷⁹ od onoga što su govorili sljedbenici strasti. ⁸⁰ Jer, neke njihove riječi sadrže nevjerničke

⁷⁹ A ne u pitanjima velikog širka i njegovih pratilja koje ruše osnovu vjere i mes'elama taguta, isto tako, ne u pitanjima ekstremizma u pogledu qadera i irdža'a. Jer, selefi su protekfirili ekstremne qaderije i džehmije

⁸⁰ tj. koji su unutar okvira islama, jer pri sebi imaju osnovu islama

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

stvari od (odbijanja) dokaza Knjige i mutewatir (opće poznato) sunneta, tako da riječ koja u sebi obuhvata značenje odbijanja ⁸¹ nekih tekstova biva kufrom, a onome koji je to rekao se ne presuđuje kufrom zbog mogućnosti postojanja neke prepreke, poput džehla i neznanja o dotičnom tekstu i njegovom značenju. A propisi ne postaju obavezom osim nakon njihovog dolaska. ⁸² Zbog toga je to i spomenuo kod govora o novotarima. ⁸³ On je na to direktno ukazao pa je, govoreći o pojedincima apologeta, nakon što je konstatovao ovu mes'elu, rekao: "To, ako bude u manje poznatim mes'elama, moglo ⁸⁴ bi se reći da se ne tekfiri. A što se tiče onoga što se od njih dešava u poznatim, jasnim mes'elama ili onome što je neminovno poznato u vjeri, u pogledu tekfira onoga koji ih kaže se ne suzdržava..." ⁸⁵

Ovo je sasvim dovoljno razumom obdarenim kako bi shvatili riječi Ibn Tejmije i zabludu nekih "magistara islamskih nauka". Međutim, evo još nekoliko fetwi koje govore o tešniku i tekfiru, kako bi bilo sasvim jasno, ako Allah hoće.

Šejhul-islam Ibnul-Qajjim, rahimehullah, kaže u "Tariqul-Hidžretejn", govoreći o 17. kategoriji obveznika: "Ovo objašnjenje je izgrađeno na četiri temelja:

⁸¹ Ovo je *kufur-red*, tj. kufr odbijanja i ne biva osim nakon poslanice

⁸² Ali, ime širka se dobija prije poslanice, tj. prije dolaska argumenta, po idžma'u muslimana

⁸³ Obrati pažnju na novotarima, jer nije rekao mušricima. A ovi novotari su još muslimani

⁸⁴ Čak i u ovim pitanjima šejh kaže "moglo bi se reći", što znači da ni u tim pitanjima čovjek ne smije ovo opravdanje pretvoriti u razlog kojim će, bez ograničenja i pravila, srušiti Allahove propise

⁸⁵ "Kešfuš-Šubhetejn", 96. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Provi: Da Allah, subhanehu we te'ala, neće kazniti nikog osim nakon uspostave argumenta nad njim (tj. qijamul-hudždže). Kao što je rekao Uzvišeni: 'Mi nećemo nikog kazniti dok mu ne pošaljemo poslanika.'

- zatim je spomenuo neke ajete pa je nakon toga rekao:

"Drugi: Da se kazna zaslužuje radi dva razloga.

Provi: okretanje od argumenta i dokaza, neželjenje istog, kao i neželjenje rada po onome na šta ukazuje.

Drugi: prkošenje argumentu nakon njegove uspostave i ostavljanje želje za onim na što ukazuje.

Prova stvar je kufr okretanja (kufr 'irad), a druga je kufr prkosa (tj. kufr 'inad).

A što se tiče kufra neznanja (tj. kufrul-džehl) uz neuspostavljenosti argumenta i nepostojanja mogućnosti da se argument sazna – e to je onaj (tj. vrsta kufra) zbog čijeg činjenja Allah neće kazniti dok se ne uspostavi poslanički argument."⁸⁶

Dakle, ime širka se dobija samom pojavom velikog širka i njegove suštine pri nekoj osobi (tesrik) i ona time automatski gubi ime islama, i njen hal (stanje, slučaj) se prepusta Allahu, On će joj oprostiti ili je kazniti. Međutim, tekfir kažnjavanja, koji spada u prijetnju (ve'id) dolazi tek nakon uspostave argumenta, a to u osnovi vjere biva na dva načina:

- Dolaskom teksta do osobe
- Postojanjem mogućnosti saznanja

Ako se osoba suprotstavi nakon prvog (dolaska teksta) – onda je kafir kufrom prkosa ('inada). A ako ostane neznanica u osnovi vjere – onda je kafir kufrom neznanja za

⁸⁶ Takav pojedinac je ipak mušrik, a nikako musliman

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

kojeg je sam kriv. I ovaj se kufr naziva kufrom 'irada, tj. okretanja i nemara.

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullāh:

*"Argument nad robovima biva uspostavljen sa dvije stvari: Mogućnošću saznavanja onoga što je Allah objavio i moći tj. sposobnosti rada po njemu. Što se tiče nemoćnog da sazna, poput ludaka, ili nemoćnog da učini djelo – za njega nema naredbe ni zabrane. To je zbog toga što je obligatnost i zabranjenost uvjetovana mogućnošću sticanja znanja i rada. Tako nemoć obara naredbu i zabranu, iako je u osnovi obavezan."*⁸⁷

Sinovi šejhul-islama Muhammed bin 'AbdulWehhaba, šejhovi 'Abdullah i Husejn, neka je Allahova milost nad njima, spominju u jednom od odgovora da:

*"Ono čime se presuđuje onome ko umre od ehliš-širka prije dolaska ove da'we jeste da, ako je bio poznat po činjenju širka i tome da mu je širk bio din, pa je umro na tome – jeste da njegova vanjština ukazuje da je umro na kufriu. Zato se ne smije činiti dova za njega, niti klati kurban, niti davati sadaka na njegovo ime. A što se tiče njegovog pravog suda – on se prepušta Allahu, Uzvišenom. Pa ako je nad njim za vrijeme njegovog života uspostavljen argument (bio u mogućnosti da sazna), a on mu prkosio – onda je on kafir u vanjštini (tj. ovosvjetskim propisima) i u suštini (tj. ahiretskim propisima). A ako nad njim nije uspostavljen argument – onda se njegov slučaj prepušta Allahu Uzvišenom."*⁸⁸

⁸⁷ "Medžmu'ul-Fetawa", 20/59

⁸⁸ "Ed-Durerus-Senijje", 10/142

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Šejh Muhammed bin Ibrahim u komentaru "Kešfuš-Šubuhat" na 101. str. kaže:

"Nema razlike između onoga čije je nevjerstvo kufr inata i onoga čije je nevjerstvo kufr neznanja. Jer, u kufr spada i nevjerstvo inata i nevjerstvo neznanja, i nije od uvjeta uspostavljanja argumenta nad kâfirom da ga on razumije. Naprotiv, nad kim se uspostavi argument na način kojeg razumiju osobe poput njega – on je kafir, svejedno da li shvatio ili ne. Kada bi razumijevanje argumenta bilo uvjet za to – onda bi kufr obuhvatao samo jednu vrstu, a to je kufr nijekanja (tj. kufr džuhud – zna srcem, a poriče vanjštinom). Naprotiv, kufr obuhvata više vrsta, u koje ulazi nevjerstvo neznanja i druge vrste."

Šejh Salih ibn 'Abdullah ibn Humejd kaže:

"Obveznik se smatra učenim na osnovu stvarnog znanja ili mogućnosti njegovog sticanja, bilo podučavanjem ili pitanjem učenih. A život muslimana u "darul-islamu" je indicija na osnovu koje se obveznik smatra poznavaoцем propisa."

Dalje kaže:

"Mudrost u činjenici da je mogućnost sticanja znanja o propisima dovoljna je očigledna. Jer, kada bi se za ispravnost teklifa (šeri'atske obveznosti) mukellefa, tj. razumnog i punoljetnog u onome što se od njega traži, uslovalo znanje – onda se pitanje teklifa ne bi moglo uspostaviti. A i veliki broj ljudi bi onda pribjegao opravdavanju sebe neznanjem (nepoznavanjem) propisa, uz njihovo okretanje ('irad) od učenja. Time bi došlo do gašenja šeri'atskih propisa."⁸⁹

⁸⁹ "Ref'ul-Haredži fiš-Šeri'a", 229. i 230. str.

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Kaže šejh 'AbdulQadir 'Awde:

*'Dovoljna je, u znanju o zabranjenosti nečega – mogućnost njegovog sticanja. Tako, kada insan postane punoljetan i razuman je, a olakšano mu je da sazna ono što je Allāh zabranio, bilo direktnim vraćanjem na tekstove koji za sobom povlače zabranjenost ili pitanjem učenih – smatra se poznavaoцем zabranjenih djela. I nije moguće da se opravdava neznanjem ili da se brani nepostajanjem nauke. Zbog toga pravnici kažu: 'U darul-islam (zajednici u kojoj vlada šeri'at) se ne prihvata opravdanje nepoznavanja propisa. I mukellef se smatra poznavaoцем propisa mogućnošću sticanja znanja, a ne njegovim stvarnim ostvarenjem.' Otuda se tekst koji nešto zabranjuje smatra poznatim svima, pa čak i da ga većina ljudi nije vidjela i ne zna ništa o njemu, sve dok je njegovo saznanje moguće. A šeri'at nije uslovio stvarno saznanje.'*⁹⁰

Kada 'ulema spominje darul-islam, u sličnim situacijama ne želi reći da onoga momenta kada nevjernici ili murteddi zauzmu državu i njihov din postane preovladavajući – stupa na snagu neki drugi propis. Ne! Oni su samo naveli jedan od primjera ili situacija u kojima važi pravilo mogućnosti sticanja znanja. Iz ovoga zaključujemo da, kad su u pitanju tewhid, poslanica, osnova vjere i opšte poznata pitanja, poput obaveznosti klanjanja pet dnevnih namaza, zekata, hadždža, posta ramadana, zabrana vina, bluda i sl. – isto pravilo važi u društvima sličnim našim. To zbog toga što ogroman broj ljudi u tim društvima, iako nisu darul-islam, poznaje te propise, a prije toga, postoji i mogućnost saznanja.

⁹⁰ *'Et-Tešri'ul-Džina'i...'*, 1/430

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Šejh Ishaq bin 'AbdurRahman, rahimehullah, sin unuka šejha Muhammeda ibn AbdulWehhaba, rahimehullah, kaže:

"Do nas je došla vijest i čuli smo o jednoj skupini, koja se pripisuje znanju i dinu (pobožnosti) i, kako tordi, povodi se za šejhom Muhammedom bin 'AbdulWehhabom, da kažu da se nad onim koji Allahu učini širk (nešto ili nekog mu pridruži) i čini 'ibadet idolima – ne izriče kufr i širk poimenično (pojedinačno)!⁹¹ Naime, neki od njih, koji su mi se direktno obratili u vezi s tim, čuli su neku braću da su nazvali širkom i kufrom (tj. nazvali kafirom i mušrikom) nekog čovjeka koji se molio Vjerovjesniku, sallallahu 'alejhi we sellem, i tražio pomoć od njega. Pa mu je (tj. tom bratu) taj čovjek rekao: 'Ne nazivaj ga kafirom (ne izriči kufr nad njim) dok ga ne podučiš!' "

Dalje kaže šejh u istoj knjizi:

"Jer, razgovarao sam (provjerio sam) o ovoj mes'eli sa jednim (nekim) na koga smo ukazali, pa je rekao: 'Kažemo sljedbenicima ovih turbeta, koji im čine 'ibadet i onim koji su u njima: 'Tvoje djelo je širk', ali on nije mušrik.' "

Nakon što je pojasnio da je ova 'aqida novotarsko-kafiriska, šejh dalje, čudeći se i poričući ovo ludo mišljenje, kaže:

"Ovaj što mi je pričao o tome je spomenuo da su ga neki učenici upitali o tome i onom na šta se oslanjaju (dokazu), pa je rekao: 'Tekfirimo vrstu, a ne imenujemo osobu (tj. pojedinačno), osim nakon upoznavanja. A dokaz nam je ono što smo vidjeli u nekim poslanicama šejha Muhammeda, Allah mu dušu očistio, gdje se on ustegao od tekfira onoga koji obožava turbe el-Kiwaz i

⁹¹ Ovdje šejh otvoreno poriče tvrdnju zagovornika ove 'aqide i ne pravi razliku između djela i počinioaca, riječi i onog koji ih je izgovorio

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

'AbdulQadira, zbog nepostojanja onoga ko bi ga upozorio...' ''

Dalje kaže uvaženi šejh:

'Ova naša mes'ela je 'ibadet Allāhu, Jedinom, Koji nema sudruga, i el-bera'a (odricanje) od 'ibadeta svemu mimo Njega i da je onaj koji 'ibadeti uz Allaha nekom drugom – uradio veliki širk koji izvodi iz vjere. Ona je temelj svih temelja i s njom je Allah poslao poslanike i spustio knjige i nad ljudima se ostvario argument Poslanikom i Qur'anom. I ovako ćeš naći odgovor učenjaka dina u pogledu ovog temelja kod tekfira onoga koji učini širk Allahu; da se od njega traži da se pokaje, a ako se ne pokaje – biva ubijen. Oni ne spominju 'ta'rif' (podučavanje) u mes'elama temelja, već spominju 'ta'rif' u manje poznatim mes'elama, čiji dokaz može biti skriven nekim muslimanima, poput mes'ela u kojima se suprotstavljaju neki novotari, poput kaderija i murdžija, ili u nekoj skrivenoj mes'eli, poput sarfa i 'atfa. Pa, kako da 'ta'rife' (podučavaju) obožavaoće kaburova, kada oni nisu muslimani, niti ulaze u značenje pojma islam? I da li uz širk ostaje neko djelo...?' ''Ali, iz ove 'aqide proizilazi odvratno uvjerenje, a to je da se argument nad ovim ummetom nije uspostavio Poslanikom i Qur'anom. Utičemo se Allahu od zlog shvatanja, koje je prouzrokovalo da zaborave na Knjigu i Poslanika!''

Dalje kaže:

'Slična ovoj šubhi, koju smo spomenuli, ili manja od nje, se dogodila nekim ljudima u vremenu šejha Muhammeda ibn 'AbdulWehhaba, rahimehullah. Ali, onaj kome se dogodila smatrao je šubhom i tražio je da se otkloni. Međutim, ovi koje smo spomenuli je čine temeljom i presuđuju da se ta'rif (podučavanje) čini nad svim mušricima, i one koji im se suprotstavljaju čine nezalicama, pa nemaju uspjeha u dolasku do istine.' ''⁹²

⁹² ''Fetve 'uleme Nedžda'', 3/116

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Ovim završavam prvi temelj islama, koji glasi: naredba 'ibadeta Allāhu Jedinom, Koji nema sudruga, podsticanje na to, prijateljevanje (al-muwalah) na toj osnovi i tekfir onoga ko ga ostavi.

Drugi temelj, kako ga je spomenuo šejh Muhammed, Allah mu se smilovao, glasi: **upozorenje na širk u 'ibadetu Allahu, strogoća zbog toga, neprijateljstvo, tj. suprotstavljanje (el-mu'adah) zbog toga i tekfir onoga koji ga uradi.**

Što se tiče njegovih, rahimehullah, riječi: **upozorenje na širk u 'ibadetu Allahu...** ovde ima mnogo dokaza a neke sam već spomenuo. Međutim, evo jedan dokaz u kojem se vidi zašto je upozorenje na širk toliko bitno.

Rekao je Uzvišeni Allah:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

"Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiće manje grijehe od toga kome On hoće." ⁹³

Dakle, upozorenje na širk je ispoljavanje vjere, onaj ko ga ostavi, a u stanju je da ga ispolji, biva griješnikom.

Njegove, rahimehullah, riječi: **strogoća zbog toga...** spadaju takođe u ispoljavanje vjere. Već sam objasnio vrijednost ispoljavanja vjere; iako njegovo ostavljanje ne povlači nevjerstvo, ono povlači jednu veliku Allahovu prijetnju.

⁹³ sura en-Nisa', 48. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Rekao je Uzvišeni Allah:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا

بَيَّنَّهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ

اللَّعِينُونَ

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju." ⁹⁴

Mimo toga, pojedinac koji se nalazi u zemlji u kojoj ne može da ispolji tewhid, radi jakog neprijateljstva njegovih stanovnika koji bi mogao dovesti do nanošenja velike štete, dužan je da napusti tu zemlju, jer ako se nađe prisiljen da počini kufr nakon toga, a imao je priliku da to izbjegne – takav se neće smatrati prisiljenim, nego kafinom. Čovjeku je dozvoljeno da boravi u zemlji nevjerstva sve dok je u stanju da ispoljava vjeru, a neki učenjaci kažu, čak i kada postoji zemlja islama. A šta je tek onda reći kada je nema, kao što je slučaj danas?

Kažu nama neki kafiri: "Ti se nisi odrekao taguta, ti živiš na zapadu". Zar je istok islamska država? Zar nije Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, živio u Mekki, dok je Mekka bila kafirska zemlja, kao što je to slučaj danas? Allahu moj, neka Si hvaljen, neznanice sa haridžijskom 'aqidom nas optužuju kako smo mi haridžije, mješajući

⁹⁴ sura el-Beqare, 159. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

pojmove: "*osnova kufra u taguta*", "*obavezna potpunost kufra u taguta*" i "*pohvalna potpunost kufra u taguta*", pa ih vidiš kako tekfire onog ko prima socijanu pomoć i time iznose laži o Allahu, jer nigdje, niti u Qur'anu niti u sunnetu, nema dokaza da je zabranjeno uzeti novac od kafira. Utječem se Allahu od munafika sa haridžijskom 'aqidom. Prave haridžije su mnogi bolji nego oni, jer ima haridžija koji nisu izišli iz okvira islama, dok mnogi naši protivnici nisu čak ni ušli u okvir islama.

Da se vratim na "**strogoću zbog toga**". Uistinu, da nije bilo strogoće od strane Allahovog Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, i ashaba, Allah bio zadovoljan svima njima, prema vjeri Qurejšijja i prema njima samim, oni nebi doživili iskušenje koje su doživili, ali njihov cilj je bio da se dostavi Allahova vjera ljudima, i da se proširi, pa bilo šta da im se desilo.

Sada dolazi vrlo važna tema, a to su njegove, rahimehullah, riječi: **neprijateljstvo tj. suprotstavljanje (el-mu'adah) zbog toga...**

Mnogobrojni su dokazi u Qur'anu, sunnetu, a postoji također i konsenzus da čovjek ne biva muslimanom osim uz osjećaj neprijateljstva i mržnje prema nevjernicima i njihovoj vjeri. Prijateljovanje na način koji izvodi iz vjere se ogleda u osjećaju ljubavi prema nevjernicima, ili nazivanjem njih muslimanima, ili pomaganjem njih protiv muslimana, ili ukazivanjem njima lojalnosti.

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۚ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ۚ

"O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike Jevreje i kršćane! Oni su sami sebi zaštitnici! A njihov je onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati; Allah uistinu neće ukazati na Pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine. Zato ti vidiš one čija su srca bolesna kako se žure da s njima prijateljstvo sklope, govoreći: 'Bojimo se da nas kakva nevolja ne zadesi.' A Allah će sigurno pobjedu ili nešto drugo od sebe dati, pa će se oni zbog onoga što su u dušama svojim krili kajati" ⁹⁵

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

⁹⁵ sura el-Ma'ide, 51. i 52. ajet

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

إِنْ أَسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ

"O vjernici, ne prijateljujte ni sa očevima vašim ni sa braćom vašom ako više vole kufr od od vjerovanja." ⁹⁶

Rekao je Uzvišeni Allah:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ

حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ

إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ

"Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprotstavljaju, makar im oni bili očevi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi." ⁹⁷

Rekao je Uzvišeni Allah:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا

لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا

بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

⁹⁶ sura et-Tewbe, 23. ajet

⁹⁷ sura el-Mudžadele, 22. ajet

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

بِاللَّهِ وَحَدَهُ

"Divan uzor za vas je Ibrahim i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: 'Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allaha, Njega jedinog, vjerovali!' " 98

Rekao je Uzvišeni Allah:

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
تُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تَتُومِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
خَرَجْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم
بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠١﴾ إِنْ يَتَّقِفُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ
وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوْءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

"O vjernici, ako ste pošli da se na putu Mome borite i da naklonost Moju steknete, s Mojim i svojim neprijateljima ne prijateljajte i ljubav im ne poklanjajte - oni poriču

⁹⁸ sura el-Mumtehine, 4. ajet

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Istinu koja vam dolazi... Onaj od vas koji to bude činio, skrenuo je sa Pravog puta. Ako vas se oni domognu, biće neprijatelji vaši i pružice prema vama, u zloj namjeri, ruke svoje i jezičine svoje, i jedva će dočekati da postanete nevjernici." ⁹⁹

Kaže uvaženi šejh 'AbdurRahman bin Hasan, rahimehullah:

"Postoji konsenzus među 'ulemom prijašnjih i potonjih generacija, počevši od ashaba, tabi'ina, imama i svih učenjaka ehliš-sunneta da čovjek ne biva muslimanom osim napuštanjem velikog širka, odricanjem od njega i od onoga ko ga radi, mržnjom prema njima, neprijateljstvom prema njima shodno mogućnosti i ihlasom (tj. čistim usmjeravanjem) djela samo Allahu." ¹⁰⁰

Neprijateljstvo i mržnja prema mušricima ima takođe dva stepena. Srčano neprijateljstvo i mržnja prema kafirima, bez čega nema islama, i javno neprijateljstvo prema spomenutim slijepcima i oholnicima i to spada u ispoljavanje vjere. Neki će reći da je ovo ekstremizam...

Neka kažu onda da li su Allah i Njegov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, ekstremni, jer su dokazi u navedenim ajetima jasni, pa onaj ko kaže da jesu ekstremni – takav nema ništa sa islamom. Ovo bi bilo sasvim dovoljno na temu neprijateljstvo prema kafirima i ovo je fitreški poznato, svaki zdrav razum ne voli one koji u Allaha na ispravan način ne vjeruju. Kako da ih voli, a Allah ih nevoli? To je pravo licemjerstvo!

⁹⁹ sura el-Mumtehine, 1. i 2. ajet

¹⁰⁰ "Ed-Durerus-Senijje", 8/338 i "Fetwe 'uleme Nedžda", 1/435

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Njegove, rahimehullah, riječi: **tekfir onoga ko ga uradi...** se odnose na svakog pojedinca koji uradi širk ili poništi tewhid u šta spada i mržnja prema kafirima, na bilo koji način, radilo se neznanjem, slijepim slijeđenjem itd... Ovde se ne izuzima onaj ko se pripisuje islamu, zato što je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, protekfirmo svoj narod koji se pripisivao vjeri Ibrahima, 'alejhi sellem. Dakle, pripisivali su se monoteizmu, pa su ih ipak i Allah i Njegov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, protekfirmili i Allah je rekao:

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

"Ibrahimu su od ljudi najbliži oni koji su ga slijedili, zatim ovaj vjerovjesnik i vjernici. - A Allah je zaštitnik vjernika."¹⁰¹

Rekao je uvažni šejh Hamed bin 'Atiq, rahimehullāh:
'Razmisli, Allah te uputio, o riječima Uzvišenog u mekkanskim surama poput: 'Reci: 'O, vi nevjernici! Ja ne činim 'ibadet onom čemu vi 'ibadet činite', do kraja sure. Pa, je li ti došlo do srca da mu je Allah naredio da im se obrati da su oni kafiri ¹⁰² i obavijesti ih da on ne čini 'ibadet onome čemu oni 'ibadet čine, tj. da je čist i odreknut od njihovog dina, i da ih obavijesti da oni ne čine 'ibadet onome čemu on 'ibadet čini. Tj. da oni nemaju ništa sa tewhidom (imaju bera'at, odricanje od tewhida). Zbog toga ju je

¹⁰¹ sura Ali 'Imran, 68. ajet

¹⁰² Ovo spada u ispoljavanje vjere, jer ga je Allah naredio, s time što je glavni cilj sure izjavljivanje odricanja od dina mušrika i murtedda

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

i okončao sa Njegovim riječima: 'Vama vaš din, nama naš din'. Ovo podrazumijeva njegovo odricanje od njihovog dina i njihov bera'at od njegovog dina. Razmisli o riječima Uzvišenog: 'Reci: 'O ljudi, ako ste u sumnji u pogledu moje vjere, ja ne činim 'ibadet onima kojima vi 'ibadet činite mimo Allāha, već činim 'ibadet Allāhu, koji vam duše uzima, i naređeno mi je da budem od mu'mina'. I ti posvjeti (okreni) svoje lice (svo svoje biće) dinu, pravovjerno (napuštajući sve zablude), i nemoj nikako biti od mušrika!' Zar nisi čuo Allaha, kako Svome Vjerovjesniku naređuje da im kaže: "Ja sam čist (nemam ništa sa...) od njihove vjere?" I da mu naređuje da bude od mu'mina koji su im neprijatelji i zabranjuje da bude od mušrika koji su im prijatelji i njihova partija. U Qur'anu ima veliki broj ajeta, poput onoga što je Allah spomenuo o Njegovom halilu i onima koji su sa njim: '...kada su rekli svom narodu: 'Mi se odričemo od vas i od onoga čemu 'ibadet činite mimo Allāha...' ' Pa nam je Allah naredio da se povodimo za njima u riječima i djelima. A namjera mi je da te upozorim, iz straha od bratimljenja na osnovi koja nije dinska. Da nas Allah sačuva, a i tebe, od zavodećih fitni.'¹⁰³

Evo još dvije fetve za bolesna srca o tekfiru.

Kaže šejh 'AbdulLatif bin 'AbdurRahman, rahimehullah, u kontekstu govora o tome kad je tekfir ispravan, a kada nije:

"A ako se onaj koji tekfiri nekog iz ovog ummeta oslanja u svom tekfiru na jasan tekst i dokaz iz Allahove Knjige i sunneta Njegovog Vjerovjesnika i vidio je jasan kufr, kao što je širk Allahu, 'ibadet nekom drugog mimo Njemu, izrugivanje Njega Uzvišenog ili Njegovih ajeta, poslanika, poricanje poslanika,

¹⁰³ 'Ed-Durerus-Senijje', 9/256-259

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

mržnju onoga što je Allah objavio od upute i istinske vjere ili negaciju svojstava Uzvišenog Allaha i atributa Njegovog veličanstva i sl. – ispravno je postupio i biće nagrađen, pokoran je Allahu i Njegovom Poslaniku... ...Tekfir zbog ostavljanja ovih temelja ¹⁰⁴ i zbog nevjerovanja u njih spada u najveće stubove vjere. To zna svako ko se napojio spoznajom dini-islama...'' ¹⁰⁵

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah:

''Generalno, ko kod kaže ili uradi ono što je kufr – time postaje nevjernik, iako nije imao namjeru da bude nevjernik, jer niko nema namjeru da bude nevjernik, osim kome Allah to hoće.'' ¹⁰⁶

Allahovom Milošću, završen je komentar ova dva temelja, bez kojih nema islama, a sada ću Allahovom pomoći, da kažem nešto o svim vrstama ljudi koji poništavaju ove temelje, suprotstavljajući se time onim sa čime su došli svi poslanici.

Njegove, rahimehullah, riječi: Oni koji se suprotstavljaju u svemu...

Kaže šejh 'AbdurRahman ibn Hasan, rahimehullah:

''Pa prihvati širk i vjeruje da je on din (islam), i porekne tewhid i vjeruje da je on neispravan, kao što je to stanje većine. A razlog tome je neznanje o onome na što ukazuje Qur'an i sunnet od spoznaje tewhida, i onoga što ga poništava od širka i tendida, te slijedenje strasti i onoga na čemu su bili preci, poput stanja onih prije njih, sličnih njima od neprijatelja poslanika, pa su optužili

¹⁰⁴ Obožavanja samo Allaha, Jedinog, i kufra u taguta i imana u Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, vjerovanja u Sudnji Dan i ostalih stvari bez kojih nema osnove vjere

¹⁰⁵ ''Ed-Durerus-Senije'', 2/121

¹⁰⁶ ''Es-Sarimul-Meslul'', 177. i 178. str.

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

sljedbenike tewhida da lažu, krivotvore, potvaraju i da su prezreni grijешnici. A dokaz su im riječi Uzvišenog: **"Mi smo našli naše pretke da tako rade"**. Ova vrsta ljudi i oni nakon njih su poništali ono na što ukazuje rečenica iskrenosti ("La ilahe illAllah"), ono za što je postavljena i ono što obuhvata u sebi od dina, mimo kojeg Allah neće prihvatiti drugi din, i to je dinul-islam, s kojim je Allah poslao Svoje vjerovjesnike i poslanike, oko kojeg su se složile njihove da'we, kao što je to poznato u onome što nam je Allah pričao o njima u Svom Kitabu."

Zatim dolaze njegove, rahimehullah, riječi: **A ima i onih koji čine 'ibadet jedino Allāhu, ali nisu porekli širk, niti se suprotstavljaju ('ada'we) njegovim počiniocima...**

Jasno je da onaj ko ne porekne širk nije spoznao tewhid, a tewhid se neće ostvariti osim negacijom širka i kufrom u taguta. Onaj ko ne porekne širk, pa kako da od njega očekujemo da se suprotstavi njegovim počiniocima?

Rekao je šejh Muhammed bin 'AbdulWehhab u "Ed-Durer..." , 2/121:

"Što se tiče onoga koji kaže: 'Ja neću obožavati nikog mimo Allaha i neću se doticati (mješati u) 'es-Saddeh' (osobe kojima su ljudi pripisivali nešto od svojstava božanstva, mimo Allaha) i turbeta na kaburovima...' i slično tome – takav je lažac u izgovaranju 'LA ILAHE ILLALLAH' i nije povjerovao u Allaha, niti je zanevjerovao u taguta."

Isto tako je rekao u "Ed-Durer..." , 2/109:

"...ko kaže: '...ali se neću ispriječavati mušricima, niti ću o njima bilo šta govoriti' – nemoj misliti da ti se time ostvaruje ulazak u islam. Naprotiv, neophodna je mržnja prema njima, mržnja onih koji ih vole, kritikovanje njih (vrijeđanje) i neprijateljstvo prema

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

njima...'' – zatim je spomenuo ajet – "Vi imate divan uzor u Ibrāhīmu i onima koji su sa njim, kada rekoše svom narodu: 'Mi smo čisti (odričemo se) od vas i od svega što obožavate mimo Allāha. Zanevjerovali smo u vas i očigledno će biti neprijateljstvo i mržnja između nas i vas zauvijek, sve dok ne budete jedino u Allāha vjerovali.' " (sura el-Mumtehine, 4. ajet)''

Pa kaže dalje:

''...i kada bi čovjek rekao: 'Ja ću slijediti Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i on je na istini, ali se neću 'doticati' Ebu Džehla i njemu sličnih, nemam ja ništa sa njima' – ne bi mu islam bio ispravan.'''

Šejh 'AbdurRahman ibn Hasan, rahimehullah, kaže:

''Ni jednoj osobi neće islam biti valjan osim sa spoznajom onoga na šta ukazuje ova riječ (tj. riječ tewhida), od negiranja širka u 'ibadetu i odricanja od njega i onoga ko ga počini, kao i suprotstavljanje istom. A sa druge strane, iskrenost u robovanju samo Jedinom Allahu, Koji ortaka nema, i iskazivanje ljubavi u tome.''' ¹⁰⁷

Sljedeća grupa – ljudi koji se suprotstavljaju onome sa čime su došli svi poslanici od Allaha – su oni za koje kaže šejh Muhammed, rahimehullah: **U njih spadaju i oni koji im se suprotstavljaju, ali ih nisu protekfirili...**

Ova vrsta ljudi također nije došla sa onim na što ukazuju riječi *''LA ILAHE ILLALLAH''*, od negacije širka i onim što zahtjeva od oduzimanja imena islama (tekfira) onoga ko ga uradi. Suprotstavili su se Allahu i Poslanicama, jer nisu protekfirili one koje su Allah i poslanici protekfirili.

¹⁰⁷ ''Medžmu'atur-Resa'il wel-Mesa'il'', 5/547

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Husejn i 'Abdullah, sinovi šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhaba, su rekli, kao što je u "Ed-Durer...", 10/139-140:

"Ko kaže: 'Neću se suprotstavljati mušricima', ili im se suprotstavi (mu'adah), ali ih ne tekfiri, ili kaže: 'Neću da imam posla sa ehlu (ovdje: izgovaračima, op. prev.) 'La ilahe illAllah', pa makar radili kufr i širk i neprijatelji bili (suprotstavljali se) Allahovom dīnu', ili kaže: 'Neću se ispriječavati turbetima' – takav nije musliman. Naprotiv, on je od onih o kojima je Allah rekao: **'I govore: 'Vjerujemo u neke a u neke ne vjerujemo'...' do riječi: '... pravi nevjernici.'** A Allah je naredio suprotstavljanje (neprijateljstvo) mušricima, odricanje i odbacivanje i tekfiranje istih. **'Nećeš naći narod, koji vjeruje u Allaha i Sudnji Dan, da je u ljubavi sa onima koji se suprotstavljaju Allāhu.'** 'O vi, koji ste povjerovali, ne uzimajte Moje neprijatelje i vaše neprijatelje za prijatelje, ukazujući im ljubav...' "

Zatim je rekao šejh Muhammed, rahimehullah: **Od njih su i oni koji niti vole tewhid, niti ga mrže...**

Onaj ko ne voli tewhid – nije musliman. Ljubav prema tewhidu i njegovim sljedbenicima je uslov da bi čovjek bio musliman, te, stoga, nema islama bez ljubavi prema tewhidu. Ovde se nema šta više reći, sasvim je dovoljan samo naslov, tj. "od njih su i oni koji niti vole tewhid, niti ga mrže".

Zatim dolaze njegove, rahimehullah, riječi: **Ima i onih koji su ih protekfirili (muwehhide) i tvrde da je on (tewhid) vrijeđanje dobrih ljudi...**

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Ovo je vrlo važna mes'ela i malo ću na njoj da se zadržim.

Onaj ko čita Qur'an mogao je vidjeti kako se svaki narod suprotstavljao svim poslanicima kada su ih pozivali u "*La ilahe illAllah*", radilo se o Nuhu, Hudu, Salihu, Ibrahimu, Lutu, Musa'u, Isa'u ili Muhammedu, sallallahu 'alejhi we sellem. Njihovi narodi su tvrdili da je čudno ono sa čime oni dolaze (tewhid) i da je on vrijeđanje dobrih ljudi, radilo se o živima, mrtvima ili o kumirima. Kada god bi se pojavila u istoriji neka skupina, koja bi bila na tewhidu, uvijek bi im se suprotstavljali oni koji se pripisuju monoteizmu i huškali bi jedni druge na muwehhide (monoteiste). Neki bi ih i protekfirili, neki optužili da tekfire muslimane i vrijeđaju dobre ljude, samo radi tewhida kojeg nose sa sobom i koji je za njih nešto "novo" i "čudno".

U vremenu šejha Muhammeda, rahimehullah, oni koji su se najviše suprotstavljali da'wi tewhida su bili upravo oni koji su se pripisivali tewhidu, islamu. Nazvali su ih raznim imenima poput: tekfirovci, haridžije, kafiri ili džehennemska paščad. Ti ljudi su uzeli širk za din, pa su se suprotstavljali tewhidu.

Sve ovo proizilazi iz prljavog temelja koji je - neznanje o tewhidu, jer onaj ko zna tewhid ne vrijeđa muwehhide, a kamoli da ih tekfiri. Onaj ko zna tewhid, iz ljubavi prema Allahu i Njegovoj Jednoći, neći ni pomisliti da tewhid vrijeđa bilo koga, a kako tek onda da to govori i na to upozorava?

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Šejh Sulejmān bin Sehman, rahimehullah, kaže:

'Ali, kada je islam postao usamljen (garib) kao što je i počeo, oni koji ga ne znaju počeli su da vjeruju da je ono što je uzrok milosti – uzrokom kazne, da je ono što je uzrok harmonije i džema'ata – uzrokom fraktionarenja i razilaženja, i da je ono što spriječava prolijevanje krvi – uzrokom njenog prolijevanja. Poput onih o kojima je Allah rekao: 'A ako ih pogodi neko zlo oni traže njegov uzrok u Musa'u i onim sa njim. Uzrok njihovog zla je u njima samim, ali većina njih ne zna.' (sura el-A'raf, 131. ajet) *Isto tako, i oni koji su govorili sljedbenicima poslanika: 'Mi slutimo uzroke zla u vam. Ako ne prestanete mi ćemo vas kamenovati i sigurno će vas od nas dodirnuti bolna kazna. Rekoše: 'Uzrok vašeg zla je sa vama. Zar samo zbog toga što ste opomenuti. Naprotiv, vi ste narod koji pretjeruje.'* (sura Ja-Sin, 18. i 19. ajet) *Pa, onaj ko bude vjerovao da suđenje šeri'atom vodi u borbu i razilaženje i da se neće ostvariti zajedništvo i harmonija, osim oko sudija taguta – je kafir, neprijatelj Allaha i svih poslanika. Jer, ovo je ono na čemu su u suštini bili neovjernici Qurejša, oni koji su vjerovali da je istina samo u onome na čemu su njihovi preci, mimo onoga s čime je Allah poslao Svog Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem.'*¹⁰⁸

Kaže šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah, u jednom od svojih pisama:

'Kada to spoznate; ovi šejtani, od prkosnika ljudi, koji se raspravljaju o Allahu, nakon što Mu se je odazvalo, kada vide nekog da podučava ljude onome što im je naredio Muhammed, od šehadeta 'LA ILAHE ILLALLAH' i što im je zabranio, poput uvjerenja u dobra stvorenja i druge mimo njih, počnu se raspravljati i buniti ljude. I govore: 'Kako da tekfirite muslimane? Kaka da vrijeđate mrtve? Porodicu toga, stanovnike Dajfa, porodicu onoga, stanovnike toga i toga', želeći time da se ne

¹⁰⁸ 'Fetwe 'uleme Nedžda', 1/342

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

razjasni značenje 'LA ILAHE ILLALLAH' i da ne postane jasno da je uvjerenje da dobri koriste i štete i dova njima – kufr koji izvodi iz vjere, pa da im ljudi kažu: 'Vi ste prije toga bili neznalice. Zašto nam niste to naređivali?' '' 'A ja ću vas obavijestiti o sebi. Tako mi Allaha, pored Kojeg nema nikog i ničeg dostojnog obožavanja, ja sam bio tražio znanje, i oni koji su me znali su vjerovali da imam znanja, a ja u to vrijeme nisam znao značenje 'LA ILAHE ILLALLAH', niti sam znao dini islam, prije ovoga dobra kojeg nam je Allah ukazao. Isto tako i moji šejhovi; među njima nije bio nijedan koji je to znao. Pa ko od učenjaka zemlje bude tvrdio da je to znao, ili je znao značenje islāma prije ovoga vremena, ili bude tvrdio da je neko od njegovih šejhova to znao – slagao je i izmislio i zbunjuje ljude i hvali se onim što nije pri njemu...' ¹⁰⁹

Kaže šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Ako bi se neki munafik raspravljao (dokazivao) time što je ajet objavljen u vezi kafira, vi mu recite: 'Da li je iko od učenih, prvih i zadnjih, rekao da ti ajeti ne obuhvataju one koji urade isto od muslimana? Ko je to rekao prije tebe?' Također mu recite: 'To je odbijanje idžma'a ummeta, jer je njihovo argumentiranje ajetima spuštenim zbog nevjernika u pogledu onih koji se pripisuju islamu i isto urade, više nego što ga je moguće spomenuti.' ¹¹⁰

SubhanAllah, kako je samo danas situacija ista. Mnogi ljudi koji se pripisuju znanju i koji čitaju knjige šejha Muhammeda se suprotstavljaju muwehhidima, ili zato što ih ne razumiju, ili zato što ih ne čitaju do kraja, ili zato što prkose, a mnogi među njima su slijepi sljedbenici i uzimaju

¹⁰⁹ 'Ed-Durer...' , 10/50.-52.

¹¹⁰ 'Ed-Durer...' , 10/58, 59

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

ono što im serviraju učenjaci taguta. Kada kažem da ne čitaju knjige do kraja, mogu navesti neke primjere. Mnogi kažu: '*Šejh Muhammed, rahimehullah, nije tekfiro neznalice*', a da su čitali do kraja vidjeli bi objašnjenje razlike između tešrika i tekfira.

Nakon toga, kažu: '*Tekfiro je samo nakon objašnjenja*'.
Da su čitali do kraja, vidjeli bi da se radi o manje poznatim mes'elama, poput novotarija. I još ću da navedem primjer kada kažu da onaj ko ne tekfiri taguta nije kafir, nego fasiq (griješnik). Uzimaju fetwu gdje je rekao šejh Muhammed, rahimehullah:

'Pošto ste to saznali, (znajte) da su ti taguti u koje ljudi vjeruju, od stanovnika Hardža i drugih, poznati po tome i kod posebnih (užem krugu) i običnih (uopšteno poznati) ¹¹¹i da oni to traže i to ljudima naređuju. Svi su oni kafiri, otpadnici od islama. A ko se raspravlja u njihovu korist, ili poriče onim koji ih tekfire, ili tordi da to njihovo djelo, iako je neispravno, ne izvodi ih u kufr – najmanje (stanje) ovog raspravljača je da je fasiq, čiji se rukopis ne prihvata, niti sojedočenje, niti se klanja iza njega.'

Ovo je njihov dokaz. Ali, da su išli do kraja, vidjeli bi gdje se šejh, rahimehullah, ispravlja, zato što nije oholnik, i kaže:

'Naprotiv, nije ispravan dini islam, osim odricanjem od njih i njihovim tekfirom, kao što je rekao Allah, Uzvišeni: '...Pa, ko učini kufr u taguta, a vjeruje u Allāha – za najčvršću se vezu prihvatio...' (el-Beqara, 256.)' ¹¹²

¹¹¹ Dakle, šejh govori o tagutima i mušricima, čije je stanje opšte poznato svima

¹¹² '*Ed-Durer...*', 10/53

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Mnogi od njih nas nazivaju raznim imenima, poput onih koje sam spomenuo, neki nas tekfire, a svi kažu kako je "naš" tewhid vrijeđanje dobrih ljudi, bolje rečeno, "šejhova" koje su uzeli za bogove mimo Allaha, jer su im ohalalili ono što je Allah zabranio, a oni su ih u tome slijedili, suprotstavljajući se Qur'anu, sunnetu i konsenzusu. Ti šejhovi su ohalalili nazivanje taguta suda muslimanima i time postali taguti, jer su pozvali narod u nevjerstvo.

Prenosi se od el-Hassana ibn Sufjana, od Enes ibn Malika da je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao:

"Učenjaci su nasljednici Vjerovjesnika kod Allahovih robova, sve dok ne budu prijateljevali sa sultanima (tagutima). Zato što kada budu prijateljevali sa sultanima (tagutima), tada će prevariti poslanike. Zato pazi na njih, i ne približavaj im se."

Rekao je Allahov Poslanik Muhammed, sallallahu 'alejhi we sellem:

"O Ka'b ibn 'Adžra! Allah te sačuvao od Emirata Glupaka!" Neko reče: "Kakav je to Emirat, o Poslaniče?" On, sallallahu 'alejhi we sellem odgovori: "Emiri koji će doći poslje mene i neće slijediti moj sunnet, niti moju uputu. Onaj ko ih obznani vjerodostojnim (da im legitimitet) u njihovoj laži i pomogne ih u njihovoj nepravdi - neće biti od mojih i ja nisam od njih, i neće doći da se napije sa moga vrela (kewthera), a onaj koji ne bude vjerovao u njih, u njihove laži, i ne bude ih pomagao u njihovoj nepravdi, bit će od mojih i ja sam od njihovih i doći će da se napije sa moga vrela (kewthera)." ¹¹³

¹¹³ Hadith bilježi imam Ahmed u svom "Musnedu"

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Među "učenjacima" koji su prijateljevali sa tagutima na način koji izvodi iz vjere, nazivajući ih muslimanima, davajući im legitimitet i pomagajući ih u njihovoj nepravdi se nalaze: Bin Baz, Ibn 'Uthejmin, el-Luhejdan, el-Fewzan, el-Albani i drugi.

"Vijeće komisije velikih učenjaka" je na vanrednoj sjednici, održanoj u Taifu, dana subote 13.02.1417., povodom događaja u gradu Huber, između ostalog reklo:

"Molimo Allaha, subhanehu we te'ala, Njegovim najljepšim Imenima i najuzvišenijim Svojstvima da razotkrije te počiniocce, nasilnike, da omogući da se nad njima izvrši sud Njegovog čistog šeri'ata i da ovu zemlju i zemlje ostalih muslimana sačuva nevolja i da podrži Slugu dva plemenita harema, Kralja Fahda bin 'Abdul'Aziza, i njegovu vladu i sve vladare muslimana u onome u čemu je prosperitet za robove i zemlje, u suzbijanju nereda i njegovih sijača, i da preko njih pomogne vjeru i uzdigne Svoju riječ, i da popravi stanje svojih muslimana. On je taj ko to preuzima i koji je moćan da to uradi..."

Članovi komisije velikih učenjaka:

Bin Baz

Ibn 'Uthejmin

el-Luhejdan

el-Fewzan i drugi."

Evo još dvije 'Uthejminove fetve, pa onda, sa Allahovom dozvolom, prelazim na Bin Baza.

Upitan je Ibn 'Uthejmin:

"Kako odgovarate onom koji kaže: 'Izvor većina zla u zemlji 'tewhida' je vlada i vladari...?' "

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Odgovor:

"Naš odgovor na to je kao onima koji su govorili za Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi we sellem, da je lud i pjesnik. I kao što se kaže: 'Oblacima ne škodi lajanje pasa.' Danas ne postoji zemlja poput naše u tewhidu i suđenju šeri'atom, ali nije ni bez zla, poput ostalih zemalja svijeta: Naprotiv, u vjerovjesničkoj Medini, u vremenu Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi we sellem, je bilo šerra. Dešavala se krađa, dešavao se blud..."

Evo kako poredi 'Utthejmin darul-kufr i darul-islam u kojem se čine veliki grijesi, ali to nije čudno, jer 'Utthejmin ne tekfiri taguta suda, iako je ga prije bio tekfirio. Evo odgovora 'Utthejminu i onima koji ga obožavaju od šejha Muhammeda, rahimehullah:

"Gdje je onaj dhulum, koji kada čovjek progovori riječ od njega, ili pohvali tagute, ili se raspravlja u njihovu korist – izađe iz islama, makar bio postač i klanjač, u poređenju sa onim dhulumom koji ne izvodi iz islama?" ¹¹⁴

Upitan je Ibn 'Utthejmin:

"Postoje oni koji ubacuju sumnju u pogledu prisege našim vladarima, preko određenih stvari od kojih je: To da se prisjega ne daje osim najvećem imamu ili govoreći: 'Nisam mu ja dao prisjegu' ili 'Dao sam prisjegu samo kralju, ne njegovoj braći'?"

Odgovor:

"Nema sumnje da je to greška. A kada umre – umire džahilijjetskom smrću, jer će umrijeti a za vratom nema prisjegu datu nekom... Treće, to što govore da nisu oni dali prisjegu kralju? Ljudi su dali prisjegu kralju, ja sam lično prisustvoovao davanju prisjege Halidu i kralju Fahdu."

¹¹⁴ "Ed-Durer..." , 10/55

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Zar je islam, Allahu moj, davanje prisjege kralju Fahdu, borcu protiv tewhida i čovjeku koji je nosio krst oko vrata? Svaki onaj ko stavi krst oko vrata, pa makar to uradio u šali – on je kafir. Međutim, "veliki učenjak" Bin Baz je se "slomio" braneći taguta Fahda kada je nosio krst u posjeti u Engleskoj kod svoje drugarice Elizabete. Bin Baz i ovi drugi navedeni "učenjaci" su pozivali narod da ne tekfire tagute, da ih nazivaju legitimnim vladarima muslimana i da se suprotstavljaju onima koji ih tekfire. Bolje rečeno, sami oni su postali taguti pozivajući ljude u nevjerstvo i svaki onaj ko ih je slijedio – uzeo ih je za bogove mimo Allaha.

Šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah, kaže:

*"Znaj, Allah ti se smilovao, da se značenje 'LA ILAHE ILLALLAH' sastoji od negacije i potvrde. 'LA ILAHE' je negacija, a 'ILLALLAH' potvrda. Negira četiri stvari i potvrđuje četiri stvari. U negirano ulaze božanstva, taguti, endadi (ortaci) i erbabi (gospodari)... A erbabi su oni koji ti daju fetwu suprotnu istini, pa im se pokoriš ¹¹⁵ u skladu sa riječima Uzvišenog: **"Oni su, pored Allaha, uzeli svećenike svoje i monahe svoje za erbābe (gospodare), i Mesiha, sina Merjemina, a nije im bilo naređeno osim da obožavaju samo jednoga Boga. Nema dostojnoga obožavanja osim Njega. Slavljen neka je On, šta mu pridružuju!"** ¹¹⁶*

Bin Baz je takođe nekad tekfirio tagute suda, pa makar ovi smatrali da je drugi zakon mimo Allahovog neispravan i to možete naći u *"Medžmu'al-Fetawa Bin Baz"*, 1. tom, 78. str.

¹¹⁵ na način koji ruši osnovu vjere

¹¹⁶ *"Ed-Durer..."*, 2/122

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Međutim, Bin Baz je postao od onih koji su na nevjernički način prijateljevali sa tagutima, nazivajući ih muslimanima i davajući im legitimitet i time je prevario poslanike. Dokaz ovom govoru se nalazi u ''Medžmu'al-Fetawa Bin Baz'', 9. tom, 124. str.

Evo još dva Bin Bazova "dragulja".

Bin Baz, nakon što su u njegovu vladu stigle direktive iz Bijele kuće, poziva Palestince da se pokore "svom welijjul-emru", tj. Jasiru Arafatu, u pogledu primirja sa Židovima Izraela. Naziva Arafata, čiji kufr zna sav svijet, ne samo muslimanom, već legitimnim vladarom kojem se trebaju muslimani pokoravati.

Pitanje:

''Palestinici se razilaze u pogledu njihovog stava prema mirovnom procesu. Hamas se suprotstavlja i poziva u otpor, a Palestinska Vlada je saglasna. A većina naroda (zakonodavca) je sa vladom, kako izgleda. Kome se ljudi moraju pokoriti? Kakav treba da bude naš stav u inostranstvu? Tražimo da nam se objasni istina, jer postoji opasnost da izbije borba među samim Palestincima!''

Evo Bin Bazovog odgovora:

''Savjetujemo sve Palestince da se slože oko primirja i da se potpomažu u dobročinstvu i bogobožnosti, radi spriječavanja prolivanja krvi i okupljanja riječi na istini, te prkošenja neprijateljima, koji pozivaju u cijepkanje i razilaženje... ..Ovo su odgovori na pitanja koja se tiču naših fetwi koje smo dali u pogledu dozvoljenosti primirja sa Židovima i drugim neovjericima, privremeno ili neograničeno, shodno mišljenju

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

welijjul-emra ¹¹⁷.¹¹ ¹¹⁸

U drugoj fetwi upućuje nasihat zaraćenim Jemencima, na sjeveru i jugu Jemena – a južnjaci su komunisti – da prestanu međusobno ubijanje, jer su muslimani, Bog im je jedan, Knjiga im je jedna, vjerovjesnik im je jedan i qibla im je ista! Naravno, takva fetwa je tada odgovarala njegovoj vladi.

"Od 'Abdul'Aziza ibn 'Abdullaha ibn Baza predstavnicima zemlje Jemena, njegovim vođama, svim razumnim i borcima iz oba Jemena... Nemojte davati povod neprijateljima islama za zloradovanje. Nemojte uništavati vašu zemlju i njene potencijale svojim rukama. Nemojte puniti kuće i srca pakošću. Zaustavite prolivanje krvi i ostanite na ostatku veza, rodbinskih spona i islamskog bratstva..." ¹¹ *"...jer to je ružna stvar, čak i da se desila od strane vaših neprijatelja u dinu. A kako je tek onda ako se desi među onima čija je qibla jedna, kojima je jedna Knjiga i kojima je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi we sellem, jedan?"* ¹¹⁹

Još ću da kažem nešto o *muhdisu* (novotaru) stoljeća, velikom džahilu i kafiru, koji se zove el-Albani.

Ovaj čovjek je bio prvi od svih koji je rekao za tagute suda da je njihov kufr manji od kufra, tj. da su muslimani. Svojim prljavim temeljem je nakon toga tražio presudu od libanskog taguta i to nije čudno, jer je tagut njegov "brat musliman". Mimo toga, el-Albani nije tekfirio psovača Allaha, opravdavao ga je sa neznanjem ili lošim odgojem, i

¹¹⁷ Tj. Jasira Arafata i palestinske vlade za koju sav dunjaluk zna da je sekularistička, nacionalistička, tagutska

¹¹⁸ *"Medžmu'u Fetawa we Meqalat Ibn Baz"*, 8. tom

¹¹⁹ *"Medžmu'u Fetawa we Meqalat Ibn Baz"*, 8/228

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

to možete naći na njegovoj kaseti "*El-kufr kufran*".

Prenosi Ibn Tejmije, rahimehullah da Muhammed bin Sahnun el-Maliki, rahimehullah, kaže:

"Složili su se učenjaci da je psovač Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi we sellem, onaj koji ga omalovažava – kafir i da je onaj koji sumnja u njegov kufr i kaznu – kafir."

Radilo se o Allahu, Poslaniku ili bilo čemu od islama, sud je isti, bilo u šali ili ne. Nema šale sa vjerom, tako da onaj ko kaže riječi kufra ili počini djelo kufra u šali, nema opravdanja, a nema opravdanja ni onaj ko sumnja u njegov kufr. Međutim, onaj ko kaže riječi kufra, o bilo kakvim se radilo, ali uzrok tome bude lapsus, izgovori nešto ne namjerno, prevari se, jezik mu pretekne misli, pa kaže na primjer: "*Allahu, ti si moj rob...*", pa se odmah koriguje, traži oprost i kaže: "*Allahu, ti si moj Gospodar*", takav ne biva kafirom.

Rekao je šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Uzeli su svoje svećenike i monahe za gospodare (božanstva, erbabe) mimo Allāha, i Mesiha sina Merjeminog, a nije im bilo naređeno osim da obožavaju samo jednog Boga. Nema dostojnog obožavanja osim Njega. Slavljen neka je on, šta (Mu) pridružuju.' *Tefsir ovoga ajeta, u kojem nema ništa problematično jeste, da je on ¹²⁰ pokornost učenjacima i pobožnjacima u grijeshenju Allahu ¹²¹ a ne*

¹²⁰ tj. širk o kojem govorimo, a na kojeg ukazuje ajet

¹²¹ Ovo je pokornost u kufriu i velikom širku, ne u malom kufriu i malom širku, i stvarima koje su još manje od toga, poput novotarija, velikih i malih grijeha, itd.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

upućivanjem molitve njima, kao što ga je protumačio Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem 'Adiju ibn Hatimu, kada ga je upitao, rekavši: 'Nismo ih obožavali!' Pa mu je spomenuo da je njihov 'ibadet njima – pokornost njima u griješenju.'

Dalje kaže:

'Riječi Uzvišenog Allaha: 'Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za erbabe (gospodare) mimo Allaha...' je protumačio Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, u hadithu 'Adija ibn Hatima ovim na čemu ste vi danas ¹²² u temeljima i ograncima. Ne znam da su vas nadmašili za zrno gorušice.. ...Isto tako su ga protumačili i mufessiri, i nije mi poznato da među njima (u tom pogledu) ima razilaženja. U najljepše spada ono što je rekao Ebul-'Alijeh:

'Oni ih nisu obožavali. A da su im to naredili – oni im se ne bi pokorili, već su našli Allahovu Knjigu, pa su rekli:

'Nećemo ni u čemu preticati našu 'ulemu. Što nam naredi – pridržavaćemo ga se, a ono što nam zabrane – ćemo prestati...' ¹²³

Rekao je šejh Muhammed ibn 'AbdulWehhab, rahimehullah:

'Nema razilaženja između mene i vas u tome da je obavezno slijediti učene kada se slože (u mišljenju). Ali, problematika je u tome da li, kada se oni raziđu, ja moram prihvatiti istinu od onoga koji dođe sa njom i da vratim mes'elu Allahu i Poslaniku, povodeći se za (metodom) učenih, ili ću uzeti mišljenje nekih od njih bez dokaza, smatrajuću da je istina u njegovom mišljenju? Vi ste na ovom drugom, što je Allah pokudio i nazvao ga širkom, a to je uzimanje uleme za 'erbabe' (gospodare), a ja sam na prvom; njemu pozivam, na toj osnovi diskutujem. Pa ako bi istina bila kod

¹²² šejh se obraća nekim, navodno, pravnicima, koji slijede neke učenjake u širku i kufu

¹²³ 'Ed-Durer...' , 1/40

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

*vas – mi bismo se njoj vratili i prihvatili je od vas.*¹²⁴

Kaže Ibn Tejmije, rahimehullah, u *'Medžmu'ul-Fetawa'*, 35/373:

'Onog momenta kada učenjak ostavi ono što zna od Allahove Knjige i sunneta Njegovog Poslanika, i slijedi (Slijedenjem se ovdje misli slijedenje koje je veliki kufr i veliki širk. A to biva kada taj propis uzme za stalni, makar i vjerovao da je to haram, mrzilo to što radi i osjećao da zaslužuje kaznu. Jer je vanjštinsko djelo samo po sebi kufr, pa se ne uslovljava srčani kufr ili kufr u riječima) sud sudije (vladara) suprotan sudu Allāha i Njegovog Poslanika – biva murteddom kafirom, zaslužuje kaznu na dunjaluku i na ahiretu. Rekao je Uzvišeni: 'Elif-Lam-Mim-Sad. Ovo je Knjiga koju Smo ti spustili, pa nek' ne bude u tvojim prsima tegobe zbog nje, da bi njome opominjao i kao pouku vjernicima. Slijedite ono što vam je objavljeno od vašeg Gospodara i ne slijedite mimo Njega božanstva. Malo vi pouku primajte.' (*el-A'raf*, 1.-3.) *A ako bi bio tučen i zatvaran i bude mu se činio ezijet na razne načine kako bi ostavio ono što zna od zakona Allaha i Njegovog Poslanika, kojeg je obaveza slijediti, i bude slijedio sud nekog drugog – zaslužuje Allahovu kaznu. Naprotiv, njemu je obaveza da se strpi, pa makar i doživljao neprijatnosti u ime Allaha. Ovo je Allahov sunnet sa vjerovjesnicima i njihovim sljedbenicima. Rekao je Allah, Uzvišeni: 'Elif-Lam-Mim. Zar ljudi misle da će biti ostavljen ako kažu: 'Povjerovali smo', a da ne budu provjereni (iskušeni)? Mi smo kušali one prije njih i Allah će sigurno ukazati na one koji su iskreni i sigurno će ukazati na lažljivce.'* (*el-'Ankebut*, 1.-3.)'

¹²⁴ *'Ed-Durer...'*, 1/45

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Zatim dolaze riječi šejha Muhammeda, rahimehullah:
Od njih su i oni koji niti mrze širk, niti ga vole...

Ova vrsta ljudi također nije spoznala tewhid, jer da su ga spoznali - zamrzili bi ono što mrzi Allah i ono na što ukazuje prvi uslov (rukni) tewhida ('*LA ILAHE...*'). Kako da onda od ovakvih ljudi tražimo da mrze mušrike? A nema sumnje, kao što se vidjeli, da je onaj ko ne mrzi kafira - i sam kafir.

Zatim je rekao šejh Muhammed, Allah mu se smilovao: **Od njih su i oni koji nisu spoznali širk i nisu ga porekli...**

Ovde se nalazi dokaz svima onima koji su tvrdili da je šejh, rahimehullah, nazivao počiniocima širka muslimanima, ako su neznalice. Jasno se vidi da šejh, rahimehullah, kaže da oni koji nisu spoznali širk - nisu muslimani, pa kako da porekne širk onaj ko ga nije spoznao? Kako da se odrekne mušrika onaj ko nije spoznao širk? A sve ovo proizilazi iz prljavog temelja koji je - neznanje o tewhidu.

Zato ćeš danas naći ljude koji klanjaju, ali im namaz ništa ne vrijedi, jer nisu spoznali širk. Nisu spoznali da je glasanje širk koji izvodi iz vjere, pa ga nisu porekli, pa se nisu glasača odrekli, nisu ih zamrzili i protekfirili. Neki drugi, nisu spoznali da je suđenje pred tagutom širk, pa ga nisu porekli, pa se nisu odrekli (zamrzili i protekfirili) onih koji dozvoljavaju suđenje pred tagutom, kao i one koji se sude pred tagutom. Obaveza je svakom muslimanu da se odrekne i onih koji nisu spoznali ove vrste širka i one koji ih dozvoljavaju i one koji u njima učestvuju, radilo se o glasaču ili onom ko se sudi pred tagutom, i nijedan od njih

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

nije opravdan neznanjem ili nečim drugim, osim prisiljeni,¹²⁵ maloljetni i ludi.

Što se tiče glasanja za tagute, u tome nema niko opravdanja, čak i u neznanju stanja biranih taguta, jer je opće poznato da na svijetu nema islamske države, što znači da će suditi drugim zakonom mimo Allahovog, a dovoljno je da se jedan Allahov zakon (propis) promjeni, pa da više to nije Allahov zakon, nego šejtanov. Dakle, kada postane nešto opće poznato, u tome nema niko opravdanja u neznanju, poput zabrane kamate ili jedenja svinjskog mesa. Što se tiče suđenja pred tagutom, fitretski je poznato da SUD PRIPADA ALLAHU, stoga je suđenje pred bilo kojim drugim sudom – širk koji izvodi iz Vjere. Molim Allaha da vas sačuva od šejtana u ljudskom obliku, oholnika koji su prodali Allahov din, da vas ne prevare u ovim mes'elama (stvarima).

Neće biti musliman (drugi), osim onaj ko spozna širk, pa ga porekne i odrekne se onih koji ga nisu spoznali. Onaj ko dođe sa neznanjem o širku, nije spoznao ono na što upućuje '*La ilahe illAllah*'.¹²⁵

Prenosi Muslim u svom "Sahihu" od Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao:

"Rekao je Uzvišeni Allah: "Ja sam među ortacima najneovisniji i najpreči da Mi se širk ne čini (lažnim božanstvima). Ko uradi neko djelo u kojem Meni nekog

¹²⁵ Napomena: prisiljeni je samo onaj kome se prijete smrću ili mučenjem, a on to nemože izbjeći, tj. nema prilike da pobjegne kako bi izbjegao tu situaciju, zato što je, na primjer, zatvoren

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

drugog pridruži - ostaviću i njega i njegov širk." "

Sada neka nam kažu oni koji bratuju sa mušricima nezalicama: Gdje je ovde Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rekao: "...osim onoga ko ne zna" ?

Cijenjeni šejh Ishaq bin 'AbdurRahman, rahimehullah, kaže u svojoj poslanici pod naslovom '*Tekfirul-Mu'ajjen*':
'Naprotiv, ehlul-fetra do kojih nije stigla poslanica i Qur'an i oni koji su umrli u džahilijetu, se ne nazivaju muslimanima po idžma'u (konsenzusu), niti se za njih traži oprost. Učenjaci su se samo razišli po pitanju njihovog kažnjavanja na ahiretu.'

Kaže šejh 'AbdulLatif bin 'AbdurRahman Alu Šejh:
*'Koliko je samo grupa nastradalo zbog manjkavosti znanja i nepoznavanja granica i suština (imena). Koliko se zbog toga samo pojavilo greški i muka. Kao na primjeru pravila koje glasi: 'Islam i širk su dvoje, jedna drugoj suprotne stvari, ne mogu se sastati, niti nestati, tako da nijedna ne ostane (ili niti obje nestati)'. A neznanje o njihovoj suštini (tj. islama i širka, op. prev.) ili samo o jednoj, uvelo je mnoge u širk i obožavanje ('ibadet) dobrih ljudi, i to sve zbog nepoznavanja suština i nemanja ispravne predstave o njima...'*¹²⁶

Dr. 'Abdul'Aziz ibn Muhammed ibn 'Alij el-'AbdulLatif u svojoj knjizi "Nawaqidul-Iman el-Qawlije wel-'Amelije", na 69. str. kaže:

'Na osnovu prethodnog, zaključujemo da je greška mišljenje onih koji uopštavaju kada kažu da je džehl (neznanje) opravdanje u osnovi vjere i drugim stvarima, kao što je i greška uopštavanje prilikom negiranja džehla kao opravdanja. Naprotiv, obaveza je da

¹²⁶ '*Minhadžut-Te'sis*', 12. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

napravimo razliku između onih stvari, čijim se suprotstavljanjem poništava osnova vjere i sl. od jasnih stvari i onih koje su neminovno poznate u vjeri, te onih u kojima je suprotstavljanje vezano za pitanja, koja su potrebna objašnjenja. Kao što je neophodno da se pravi razlika između ovosvjetskih propisa (vanjštine) i ahiretskih propisa (suštine).''

Kaže uvaženi šejh Ebu Batin, rahimehullāh:

''Učenjaci iz svih pravnih škola su spomenuli mnogo stvari, koje ne možemo pobrojati, od riječi, djela i uvojenja, čiji počinioci postaju nevjernicima, i to nisu ograničili samo na inadžiju. ¹²⁷ Zato svaki onaj koji tvrdi da je počinioc kufra opravdan iz te'wila (pogresnog shvatanja), idžtihada, ¹²⁸ slijepog slijeđenja (taqlida) ili neznanja (džehla) – suprotstavlja se Knjizi, sunnetu i idžma'u, bez ikakve sumnje. S time što on neminovno mora poništiti taj svoj temelj. Jer, kada bi se do kraja držao svog temelja – nesumnjivo bi postao nevjernik, ¹²⁹ kao kada bi se sustegao od tekfira onoga koji sumnja u poslanicu ¹³⁰ Muhammeda, sallallahu

¹²⁷ Tj. onaj koji radi prestup nakon saznanja

¹²⁸ ulaganje maksimalnog truda od strane islamskog učenjaka u dokučivanju šeri'atskog propisa

¹²⁹ Tj. nevjerstvom zbog kojeg zaslužuje kaznu, što ne znači da nije izgubio ime islama zbog prvog. Ali je razlika u govoru 'uleme između gubljenja imena islāma i dobijanja imena kufra, koje za sobom povlači kaznu

¹³⁰ Dakle, nema razlike između onoga koji krši tewhid i poslanicu, i onoga koji ne vjeruje u Sudnji Dan (Vjerovanje u proživljenje i Sudnji Dan je u fitri svakog čovjeka, tako da nema islama bez ubjeđenja u proziviljenje i polaganje računa pred Sudijom, pa makar se radilo o vremenu mrklog neznanja i nemanja mogućnosti sticanja znanja). Pa ako ne tekfiri prvog – zašto ne postupi isto i u pitanjima poslanice i Sudnjeg Dana?

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

'alejhi we sellem.'¹³¹

Ebu Batin, rahimehullah, kaže:

"Ako se počinioc velikog širka opravdava neznanjem – pa ko je onda taj koji nema opravdanje? Iz ove tvrdnje proizilazi da Allah ni nad kim osim inadžije nema argumenta. Uz činjenicu da zagovornik ove tvrdnje neće biti u stanju da se u svemu pridržava svog temelja. Naprotiv, on mora upasti u kontradiktornost. Jer, ne smije se sustezati od tekfira onoga koji sumnja u poslanicu Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, ili sumnja u prožioljenje, ili druge stvari od osnova vjere. A onaj koji sumnja je neznalica..." – do riječi – *"...iz ovoga proizilazi da ne smijemo tekfiriti neznalice Židova i kršćana i one koji čine sedždu Suncu, Mjesecu i kipovima, zbog njihovog neznanja, niti one koje je spaljivao 'Ali ibn Ebi Talib vatrom, jer smo uvojereni da su oni neznalice. A svi muslimani su se složili da je nevjernik onaj koji ne tekfiri Židove i kršćane ili sumnja u njihovo neovjerstvo, a mi smo ubjeđeni da su većina njih neznalice."*¹³²

Ebu Batin, rahimehullah, kaže:

"Rekao je šejh Muveffequd-Din, Ebu Muhammed Ibn Qudame, rahimehullahu te'ala, nakon što je završio govor o tome da li je svaki mudžtehid na istini? Gdje je učinio prioritetnijim mišljenje većine, po kojem nije svaki mudžtehid¹³³ na istini. Naprotiv, haqq, istina je u jednom mišljenju među mišljenjima mudžtehida. Rekao je: "Džahiz je tvrdio da je opravdan i nije grijешan onaj koji se suprotstavi islamu¹³⁴ ako je "razmatrao" (tj. idžtihadio) i nije bio sposoban da dokuči istinu." – do riječi – "Mišljenje koje je zagovarao Džahiz je nedvojbena neispravno i kufr je u Allaha i

¹³¹ 'Ed-Durerus-Senijje', 12/72, 73

¹³² 'Ed-Durerus-Senijje', 12/69-74

¹³³ učenjak koji je uložio maksimalan trud kako bi došao do istine

¹³⁴ tj. u osnovi islama, tewhidu i poslanici

OSNOVA ISLAMA koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

vraćanje (odbijanje) riječi Allaha i Njegovog Poslanika. ¹³⁵ Jer, mi jeqinski (kategorički, nedvojbno) znamo da je Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi we sellem, naredio islam Židovima i hršćanima i njegovo slijeđenje i da ih je kudio zbog ustrajnosti i da se borio protiv svih, ubijajući punoljetnog među njima. I znamo da je malo onih koji čine nevjerstvo iz inata. Većina njih su muqallidun (slijepi sljedbenici), koji vjeruju u vjeru svojih predaka iz slijepog slijeđenja i ne znaju mu'džize Poslanika, niti njegovu iskrenost (istinitost).¹¹ ¹³⁶

Kaže 'AbdulLatif bin 'AbdurRahman,
rahimehumullah:

*'Zar je ittihadije i hululije u ono na čemu su od jasnog kufra i ogromnog širka i negacije istinskog postojanja Gospodara svjetova, uvelo išta (drugo), osim njihova greška u tom poglavlju, u kojem su učinili idžtihad, pa su zastranili i druge u zabludu odveli sa pravog puta? Zar je Halladža ubilo, prema konsenzusu muftija u pogledu njegovog ubistva, išta drugo do zabluda njegovog idžtihadu? Zar su karāmiti učinili kufr, zagovarali ono što jesu od ogromnih sramota i skinuli sa sebe opis islama, osim radi njihovog idžtihadu, kako tvrde? Jesu li rafidije rekli ono što su rekli i ohalalili ono što su ohalaili od kufra i širka i 'ibadeta dvanaest imama i drugih, i psovanja ashaba Resula, sallallahu 'alejhi we sellem, i majke vjernika, Čedne, kći iskrenog, radijallāhu 'anhuma, osim zbog njihovog idžtihadu, kako tvrde?'*¹¹ ¹³⁷

¹³⁵ tj. onaj ko kaže da čovjek koji uradi veliki širk ili sruši osnovu vjere ne postaje mušrikom i kafirom, ako je razlog tome idžtihad. Ovo je kufr zato što se na njega nadovezuju neodricanje od tih mušrika, te zbog toga što predstavlja poricanje i odbijanje šeri'atskih tekstova koji presuđuju da je muširk svako ko uradi širk, pa makar bio neznalica, muqallid, mute'ewwil ili mudžtehid

¹³⁶ 'Ed-Durer...', 12/69-73

¹³⁷ 'Minhadžut-Te'sis', 218. str.

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

Zatim je šejh, rahimehullah, spomenuo grupu ljudi za koje kaže: **U njih spadaju i oni koji nisu spoznali tewhid i nisu ga porekli...**

Ovi ljudi nemaju prvi uslov šehadeta, ZNANJE, i nisu marili za ono za što ih je stvorio Uzvišeni Allah.

Upitan je šejh Muhammed bin Ibrahim, rahimehullah, da li se u tewhidu opravdava neznanjem, pa je rekao:
*"Nema u tewhidu neznanja. Stvari poput tewhida se ne smiju ne poznavati. Takav je samo mu'rid (onaj koji je nemaran) od vjere. Ima li nekog koji ne zna za Sunce!?"*¹³⁸

'AbdurRahman bin Hasan, rahimehullah, kaže:
"Kada bi rob znao značenje 'LA ILAHE ILLALLAH' – znao bi da onaj koji sumnja ili se dvoumi po pitanju kufra onoga koji Allahu učini širk (nekoga učini ravnim) – nije učinio kufr u taguta."

Zatim je rekao šejh Muhammed, rahimehullah: **U njih spadaju – i oni su od svih vrsta najopasniji – oni koji prakticiraju tewhid, ali ne znaju njegovu vrijednost i ne mrze one koji su ga ostavili, niti ih tekfire...**

Kaže šejh 'AbdurRahman ibn Hasan, u svome komentaru ove vrste protivnika:
"Njegove riječi, rahimehullah: 'i oni su najopasniji...' je zbog toga što takav nije spoznao vrijednost onoga što radi i nije došao sa onim što njegov tewhid čini ispravnim od teških uslova koji su neophodni, obzirom da si saznao da tewhid za sobom povlači negaciju širka, odricanje od njega i neprijateljstvo prema njegovim sljedbenicima, i njihov tekfir... Jer, stanje ovakvog može druge

¹³⁸ "El-Fetawa", 12/198

OSNOVA ISLAMA **koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman**

obmanuti, a on nije ostvario njemu obavezne stvari na koje upućuje rečenica ihlasa, u smislu negacije i potvrde.¹¹

I na kraju je rekao šejh Muhammed, rahimehullah: **Od njih su oni koji su ostavili širk i zamrzili ga, ali nisu dokučili njegovu suštinu (opasnost), niti se suprotstavljaju njegovim počinocima, niti ih tekfire...**

Ova vrsta takođe nije spoznala tewhid, jer da su ga spoznali, onda bi dokučili opasnost širka, pa bi se suprotstavljali i protekfirili njegove počinioce. Zato danas vidiš one koji nisu dokučili opasnost glasanja za tagute i traženja presude od njih, pa se ne suprotstavljaju onima koji to čine, niti ih tekfire. Naprotiv, oni su njihova braća, a onaj ko ih tekfiri je tekfirovac, da Allah sačuva. Neophodno je da onaj ko spozna širk - ostavi ga i zamrzi ga, uradi isto sa njegovim počinocima, inače mu islam neće biti ispravan.

Ovim bih završio sve što sam imao da kažem u ovoj risali i nadam se da će ovo biti sebeb nečijeg ulaska u islam.

Savjetujem svakog čitaoca da razmišljajući čita Qur'an, kako bi se upoznao sa Allahovim savršenim Imenima i Svojtstvima, među kojima ima fitretski, opće i manje poznatih i kako bi se upoznao sa opće poznatim stvarima, poput velikih grijeha, jer je sve ovo bitno kako bi čovjek bio musliman.

Molim Allaha da nas poduči onim što je neophodno za ulazak u džennet, da sve muslimane širom svijeta pomogne u svakom pogledu, da nam poveća broj, da nam da darul-islam i smrt na Njegovom putu...

OSNOVA ISLAMA

koju svaki čovjek mora da zna da bi bio musliman

Evo jednog nasihata šejha Muhammeda bin 'AbdulWehhaba, kojeg je uputio svojoj braći, muwehhidima, nakon što je govorio o tewhidu, njegovim dokazima i vrstama.

'Allaha, Allaha, ¹³⁹ braćo moja: držite se čvrsto osnove vaše vjere, proog i zadnjeg što je u njoj, njene glavne stvari i temelja. A to je šehadet 'LA ILAHE ILLALLAH'. Naučite njegovo značenje, zavolite njegove sljedbenike i učinite ih svojom braćom, pa makar bili daleko od vas. Učinite kufr u tagute, suprotstavljajte im se (neprijateljstvo, al-mu'adah), mrzite one koje ih vole, ili se raspravljaju u njihovu korist, ili ih ne tekfire, ili govore: 'Nemam ja nikakvih obaveza u pogledu njih', ili kažu: 'Nije me Allah obavezao u pogledu njih!' Uistinu je slagao na Allaha i izmislio. Naprotiv, Allah ga je obavezao u pogledu njih i naredio mu da učini kufr u njih, da se njih odrekne, pa makar bili njegova braća i djeca.' ¹⁴⁰

Preostaje mi još da se zahvalim Uzvišenom Allahu, Koji sudruga nema, Koji me je pomogao u ovom radu i Koji je dozvolio da ga privedem kraju.

Neka je salawat i selam na Allahovog Poslanika, Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, njegovu porodicu i sve njegove ashabe. I moja posljednja dova je: El-

utorak, 7. muharrem, 1429. h. g.
15. januar 2008. g.

¹³⁹ Ovdje je izostavljen glagol koji može biti: *'...podsjećam vas na Allaha...'* ili *'...bojte se Allaha...'*

¹⁴⁰ *'Ed-Durer...'*, 2/119, 120. i *'Fetwe 'uleme Nedžda'*, 1/347

